

ರಾಜರ ಲೆಸಾಕ
ಲೆಸಾಕಗಳ ರಾಜ

ಜಿನ್ಸ

ಏ. ಆರ್. ಅನಂತರಾಜು

ಜ್ಞಾನ-ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾಲೆ

ರಾಜರ ಲೋಹ
ಲೋಹಗಳ ರಾಜ

ಚಿನ್ನ

ಟಿ. ಆರ್. ಅನಂತರಾಮು

ನವಕನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ

RAJARA LOHA – LOHAGALA RAJA CHINNA
Story of Gold in Kannada by T. R. Anantharamu

Second Edition : 1996

Pages : 136

Price : Rs. 35

ಮೊದಲನೇ ಮುದ್ರಣ : 1992

ಎರಡನೇ ಮುದ್ರಣ : 1996

ಕೃತಿಸ್ವಾಮ್ಯ : ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಬೆಲೆ : ರೂ. 35

ರಕ್ಷಾಕವಚ ವಿನ್ಯಾಸ : ರಾ. ಸೂರಿ

ವರ್ಣಚಿತ್ರ : ಕೆ. ಪಿ. ಸ್ವಾಮಿ

ಸಹಕಾರ : ರಾಜೇಶ್ ಜ್ಯೂಯೆಲ್ಲರ್ಸ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಎಂಬಿಸಿ ಸೆಂಟರ್, ಕ್ರೆಸೆಂಟ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560001

ಶಾಖೆಗಳು

ಕೆಂಪೇಗೌಡ ವೃತ್ತ
ಬೆಂಗಳೂರು - 9

ಕೆ. ಎಸ್. ರಾವ್ ರಸ್ತೆ
ಮಂಗಳೂರು-1

ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ವೃತ್ತ
ಮೈಸೂರು-24

ಸ್ವೇಷನ್ ರಸ್ತೆ
ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ-2

0208960815

ISBN 81-7302-023-X

Printed by R. S. Rajaram at Navakarnataka Printers, No. 167 & 168, 10th Main Road, III Phase, Peenya Industrial Area, Bangalore-560058 and published by him for Navakarnataka Publications (P) Ltd., Embassy Centre, No. 11, Crescent Road, P. B. 5159, Bangalore-560001 (INDIA). Typeset by Sneha Computer Prints, Bangalore-560010

ನಿಮ್ಮೊಡನೆ

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಂಡಲೆದು ಆಹಾರ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಚೂರು ಎಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತೋ ತಿಳಿಯದು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಮಾನವ ಸಂಕುಲವೇ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ರಾಕೆಟ್ ಯುಗದಲ್ಲೂ ಚಿನ್ನದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಅದರ ಬಳಕೆ ಕೇವಲ ಒಡವೆ ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಚಿನ್ನ ರಾಜರ ಲೋಹವೆಂದೇ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಈಗ ಅದು ರಾಜರ ಲೋಹವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಲೋಹಗಳ ರಾಜ, ಲೋಹ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನಭಿಷಕ್ತ ದೊರೆ. ಚಿನ್ನದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭೌತ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸಾಟಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಎರಡೂವರೆ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ತಂತಿ ಎಳೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನವೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಟಿ.ವಿ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಗಾತ್ರದಷ್ಟು! ಇದರಿಂದ ತಂತಿ ಎಳೆದರೆ ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲುಪಿ ಅದು ಮರಳಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬರಬಲ್ಲದು. ಒಂದು ಸೆಂ.ಮೀ. ಮಂದದ ಚಿನ್ನದ ತಗಡಿನಿಂದ 100,000 ರೇಕುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಬಹುದು. ಕೃತಕ ದಂತಕ್ಕಾಗಿ, ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವಾಗಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಅಪರೂಪದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ನಿಲುವು ತಳೆದರೆ ಸಾಲದು, ಅದು ಕೇವಲ ಅಲಂಕರಣ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಚಿನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದವರೆಂಬ ಭೇದ ಮೂಡಿತು. ಈ ಹಳದಿ ಲೋಹವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಘೋರ ಆಕ್ರಮಣಗಳನ್ನೇ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯ ಲೋಹವೆಂದು ಮೊದಲು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇ ಚಿನ್ನವನ್ನು. ಅದರ ಬಳಕೆಗೆ ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಮೂಡಿಸಿದ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಭಯಾನಕ. ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ದೊರೆಗಳು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲೆಂದು ನುಬಿಯರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿದರು. ಮಧ್ಯ ಅಮೇರಿಕದ ಇಂಕಾಗಳ ಬುಡಕಟ್ಟು ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿನಿಂದಾಗಿ ಸೈಯಿನಿನ ಧಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ತನ್ನ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ನೂಕುನುಗ್ಗಲಾಗಿ ಚರಿತ್ರ ಕಂಡರಿಯದ ಚಿನ್ನದ ನಿಕ್ಷೇಪ ನಿರ್ಗಮದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಗೆ ಬಂತು. ನಾವು ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ಗಣಿ ಮಾಡಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪಡೆದ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಆರೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆ ನೀಡಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ದಾಹ ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯ ಪಟ್ಟ ಬವಣೆಗಳು ನೂರಾರು. ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಜೀವ ತೆತ್ತವರು ಸಹಸ್ರಾರು ಮಂದಿ. ಅಪರಾಧಿಗಳ ನಾಡಾಗಿದ್ದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಚಹರೆಯೇ ಚಿನ್ನದಿಂದಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮಂದಿರಗಳು ಪರಕೀಯರ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದು ಹಳದಿ ಲೋಹ ಒಡ್ಡಿದ ಆಮಿಷದಿಂದಾಗಿ. ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸಿಂಹಪಾಲು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಗಣಿಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು 3777 ಮೀಟರ್ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನ ಮಾನವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೇಲೇರಿಸುವ ಬದಲು ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ಟನ್ನಿಗೂ ಮಿಕ್ಕು ಖಾಸಗಿ ಚಿನ್ನದ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಅಂದಾಜು. ವೇದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕು ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿವೆ. ವ್ಯಾಪಕ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮೌರ್ಯರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನನ್ನು ಕಾಡಿದ ಈ ಲೋಹದ ದಾಸ್ತಾನು ಕುರಿತಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯ ಕಾನೂನನ್ನೇ ರಚಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಚಿನ್ನದ ಬಳಕೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಮುಕ್ತ ಧೋರಣೆ ತಳೆದಿದೆ, ಅನೇಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿದೆ. ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸಿದೆ-ಉಳಿಸಿದೆ, ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿದೆ. ಚಿನ್ನ ಆಪದ್ಬಾಂದವ ಎಂದೇ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದೇಶಗಳ ಗಡಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ, ಸರ್ವ ಮಾನ್ಯ. ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ಅದು ತನ್ನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ಅದು ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಮಾಧ್ಯಮ. ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆ ಒಂದು ದೇಶದ ಕರೆನ್ಸಿಯನ್ನು ನಂಬದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ

ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ ಹಣ ಹೂಡಲು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದೇ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ಅದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು ಸಹಜವೇ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಜಗತ್ತಿನ ಹಲವು ಮಗ್ಗಲನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕವಿಗಳು ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ನಾಡೆಂದೇ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಬಹುಪಾಲು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಿಂದಲೇ. ಈ ಹೆಮ್ಮೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಒಳನೋಟ ನೀಡಲು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಭೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತು ನಾಡಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಂಚರಿಸಿ ಪುರಾತನ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿತು. ಅದರ ಅನುಭವ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಗೆ ನೆರವಾಗಿದೆ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ತಳಮುಟ್ಟಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಅಪರಿಮಿತ ತಾಪದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅವಕಾಶವೂ ದೊರೆಯಿತು. ಇದು ಭಾರತ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನ ತಾಂತ್ರಿಕ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ಸಹಕಾರದಿಂದ.

ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗ್ರಂಥ ಇದಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಇಣುಕು ನೋಟ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಇತಿಹಾಸ ಕುರಿತಂತೆ, ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಕುರಿತಂತೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದು ಸಹೃದಯ ಓದುಗರಿಗೆ ರುಚಿಸಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ನವಕರ್ನಾಟಕದ 'ಜ್ಞಾನ-ವಿಜ್ಞಾನ' ಮಾಲೆಯ ಎರಡನೆಯ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ರಾಜಾರಾಮ್ ಅವರು ನೀಡಿದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಪುಸ್ತಕದ ರಚನೆಗೆ ಕಾರಣ. ಅವರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿ. ಪ್ರಕಾಶನದ ಸಂಪಾದಕ ವರ್ಗದ ಶ್ರೀ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಲ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾವ್ ಪುಸ್ತಕದ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿ. ಪುಸ್ತಕದ ರಚನೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಹಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ

ಪ್ರಟಕಣೆಯಿಂದ ಬಳಸಲು ಭಾರತೀಯ ಭೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಡಾ. ಬಿ. ಪಿ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ ಉಪಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನ ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಹೆಗಡೆ ಹಾಗೂ ಎಂ. ಪಿ. ಹೆಗಡೆ ಅವರು ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞ. ಮೈಸೂರು ಯುವರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಉತ್ಸಾಹಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಪ್ರೊ. ಡಿ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತ ಅವರ ಗ್ರಂಥ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ಮಡದಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ಬೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಮಿತಗೊಳಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತಿದ್ದಲು ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಗೆಲೆಯರಾದ ಶ್ರೀ ಆನಂದ್‌ರಾವ್ ಬಾಟ್ಟಿ ಅವರು ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ನಮನಗಳು.

ಮುಖಪುಟಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ವರ್ಣಚಿತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ ಮಿತ್ರರಿಗೂ, ನವಕರ್ನಾಟಕ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ನಾನು ಆಭಾರಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು

ಟಿ. ಆರ್. ಅನಂತರಾಮು

೨೨.೬.೯೨

ಭಾವ ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ
ಅವರ ನೆನಪಿಗೆ

ವಿಷಯ ಸೂಚಿ

1.	ಆಪದ್ಭಾಂಧವ...	9
2.	ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು...	18
3.	ಅಪರಾಧಿಗಳ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿ	29
4.	ಚಿನ್ನದ ಸ್ಥಾನಮಾನ...	33
5.	ಭಾರತ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಪರಂಪರೆ...	41
6.	ರಸವಿದ್ಯೆ...	49
7.	ಲೋಹಗಳ ರಾಜ...	54
8.	ಇತಿಮಿತಿಯ ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಮಿತಿ...	60
9.	ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಮಿತಿ-ಹಾಗೆಂದರೇನು?	60
10.	ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನ...	63
11.	ಚಿನ್ನದ ನಾಡು...	71
12.	ಹೊಳೆದ ಚಿನ್ನ...	77
13.	ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು - ಬೆಳೆದು ಬಂದ ದಾರಿ	89
14.	ಚಿನ್ನ ತಾರಾಟ - ಮಾರಾಟ...	113
15.	ಅನುಬಂಧ...	120

ಆಪದ್ಭಾಂಡವ

ಚಿನ್ನ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ? ಅದರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಕಿವಿ ನೆಟ್ಟಗಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವೆಂದೇ ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳ ಕಂತೆಯನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿಸಲಾರದು. ಆದರೆ ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಒಯ್ಯುವುದು ಸುಲಭ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಯಾವ ದೇಶದ ಗಡಿಯ ಮಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕೈಯಿಂದ ಕೈಗೆ, ದೇಶದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅದು ನಿರಂತರ ಸರಿದಾಡುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಕಾಲದ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕಂಡ ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಅದು ವಹಿವಾಟಿನ ಅನಭಿಷಿಕ್ತ ದೊರೆಯೆನ್ನಿಸಿದೆ. ಯುದ್ಧದ ಭೀತಿಯೊದಗಿದರೆ ಸಾಕು ಬಹುಪಾಲು ಜನ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ದುಂಬಾಲು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಭದ್ರ ಕಪಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ರೂಪಾಯಿ, ಪೌಂಡ್, ಡಾಲರ್, ಯೆನ್, ಮಾರ್ಕ್, ರ್ಯಾಂಡ್ ಇವುಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಕುಸಿದು ಏರುಪೇರಾಗಬಹುದು. ಚಿನ್ನ ಮಾತ್ರ ಬೆಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅಪರೂಪ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕುಸಿದರೆ ಅದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಪುಟಿದು ಅದು ಕೈಗೆಟುಕದ ನಿಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದ ಭೀತಿಯೊದಗಿದಾಗ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರ ಬದಲಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಕಾಗದದ ನೋಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಜನ ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜರ್ಮನಿಯ ನಾಜಿಗಳ ಭಯ ತಟ್ಟಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಯೂರೋಪಿನ ಬಹುಪಾಲು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಆಪತ್ಕಾಲದ ಧನವಾಗಿ ಕೂಡಿಟ್ಟವು. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ದುಂಬಾಲು ಬೀಳುವುದು ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಲ್ಲ; ಮನೆ ಕಟ್ಟಲೋ, ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಲೋ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅಮೂಲ್ಯ ಆಸ್ತಿಯೆಂದೇ ನಾವು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಯಾವ ದೇಶದ ಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ, ಅದರ ಶುದ್ಧತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಅರಿವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ಭಾಷೆ ಅಡ್ಡಬರದು. ಅದರ ರಂಗು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ

ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕುದುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಲೋಕಮಾನ್ಯ.

ಸ್ಥಳ ಫ್ರಾಂಕ್‌ಫರ್ಟ್ ನಿಲ್ದಾಣ. ದಿನಾಂಕ ಜನವರಿ 23, 1990. ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಿಂದ ಮುಂಬೈಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾ ವಿಮಾನ ಫ್ರಾಂಕ್‌ಫರ್ಟ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗ ವಿಮಾನವೇರುತ್ತಲೇ ಅವಾಕ್ಕಾದರು. ಪೈಲಟ್‌ನ ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ನ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಕುಸಿದಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನ ತುಂಬ ಭಾರ. ಅದರಲ್ಲಡಗಿಸಿದ್ದ ಚಿನ್ನ ತನ್ನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ತಾನೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಡನೆಯೇ ಒಳನುಗ್ಗಿದ ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದರ ಮೌಲ್ಯ 2.16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ದಿನನಿತ್ಯವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆಯ 45 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೂ ಅಧಿಕ ಮೌಲ್ಯದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

1991ರ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು 6, ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲೂ ಅದೇ ಸುದ್ದಿ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಲದ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಲು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಟನ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮಾರಿತ್ತು. ಸುಮಾರು 400 ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಮೌಲ್ಯದ ಚಿನ್ನ ಈ ನೆಲ ಬಿಟ್ಟು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ವಿದೇಶಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ತಿಜೋರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಜನತೆಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು. ಭಾರತದ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಕುಸಿದಿದೆ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಊಹಿಸಿದರು. ಚಿನ್ನ ಮಾರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬರುವುದು ಸಂಕಷ್ಟ ಎದುರಾದಾಗ ಮಾತ್ರ. ಅದೊಂದು ಇಡುಗಂಟು, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಚೆಕ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅಥವಾ ಜೀವವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯಂತೆ ಎಂದು ಭದ್ರವಾಗಿ ನಂಬಿರುವ ನಾವು ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳು ಬೇರೂರಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸಿದ್ದು ಜನರಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಮೂಡಿಸಿದ್ದು ಸಹಜವೇ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದೇ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚರ್ಚೆ. ಪ್ರಧಾನಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರವರ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಉಸಾಬರಿ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷ ಒಕ್ಕೂರಲಿನಿಂದ ಕೂಗಿತು. ಇದೊಂದು ಹತಾಶೆಯ ನಿಲುವು ಎಂದು ರೋಧಿಸಿತು. ರಾಕ್ಷಸನಂತೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಲ

ಇದರಿಂದ ತೀರೀತೇ? ಚಿನ್ನದ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಬರುವ ನಾನ್ನೂರು ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಮೊತ್ತದಿಂದ ಋಣ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸದಸ್ಯರು ಕೆರಳಿ ನುಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಮಾರಲು ಸರ್ಕಾರ ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸಿದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು, ದೇಶ ದಿವಾಳಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗುಡುಗಿದರು. ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವ ಯಶವಂತ ಸಿನ್ಹಾ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವನ್ನು ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಚಿನ್ನದ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಿತೂರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ವಿದೇಶಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಭಾರತದ ವರ್ಚಸ್ಸಿಗೆ ಕುಂದುಂಟಾಗದು, ಬದಲು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಜುರಿಚ್‌ಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಷರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಮಾರಾಟವಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು. ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ ಈ ಚಿನ್ನ ಮೀಸಲು ಚಿನ್ನದಿಂದ ತೆಗೆದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿದರು. ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಚಿನ್ನದ ಒಂದು ಭಾಗವಿದು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಉಳಿಸಲು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನವನ್ನು 1990ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿಂದಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳಿದರು. ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಒಡವೆ ತಯಾರಿಸಿ ರಫ್ತು ಮಾಡಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸಲು ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಲುವು ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ಇಪ್ಪತ್ತು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಮಾರಿ ದೇಶ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಯಿತು ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಬದಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸಂಕಷ್ಟ ಮಾತ್ರ ಬಗೆಹರಿದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ವಿದೇಶಿ ಸಾಲದ ಮೊತ್ತ 1,00,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿತು. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಲದ ಹಳೆಯ ತಲೆನೋವು ಮರುಕಳಿಸಿತು. ಆಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ, ಥಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆದದ್ದು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನು. ಚಿನ್ನದ ಮೀಸಲು ನಿಧಿಯಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ 46.91 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಭದ್ರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಗೀ ವಿಮಾನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ರವಾನೆ ಮಾಡಿತು. ಈ ಭಾರಿಯೂ ಅದೇ ಷರತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಮೊತ್ತದ ಚಿನ್ನವನ್ನು

ಅದೇ ದರದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ನಾಲ್ಕು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ 5,723 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದ 46.91 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿತು. ಅದು ಮಾರಾಟವಲ್ಲ ಒತ್ತೆ ಎಂದು ಈ ಸರ್ಕಾರವೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಕೊರತೆ ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಲು, ದೇಶದ ಗೌರವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಮೀಸಲು ಚಿನ್ನದ ನಿಧಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥ ಸಚಿವ ಮನಮೋಹನ ಸಿಂಗ್ ನುಡಿದರು. ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣಕಾಸು ನಿಧಿಯಿಂದ ಸಾಲ ದೊರೆಯುತ್ತಲೇ ಈ ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರು. ನಮ್ಮ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನವಿದೆ. ಹೆದರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೇಶದ ಬಂಗಾರದ ಭಂಡಾರದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಒಡೆದರು.

ವಿದೇಶಿ ಸಾಲದ ಪಾವತಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಉಂಟಾದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಲೋಕಮಾನ್ಯ. ಅದರ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಇದೊಂದೇ ಅಂತಿಮ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ.

ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲ ವಹಿವಾಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೇಂದ್ರ ಬ್ಯಾಂಕು. ನಿಗದಿತ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ತಾಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ನಿಯಮವಿದೆ. ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಎದುರಾದಾಗ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದರಿಂದ ನೆರವು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುದ್ರಿಸುವ ನೋಟುಗಳ ಮೌಲ್ಯದ ಶೇಕಡ ನಲವತ್ತು ಭಾಗ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿದೆ. ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಚಿನ್ನದ ಮೊತ್ತಕ್ಕೂ ನೋಟುಗಳ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೂ ಈಗ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. 1991 ರಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ದೇಶವನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿತ್ತು. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಡಲು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒತ್ತಡ ಬಿತ್ತು.

ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಾಗ, ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ತಲೆದೋರಿದಾಗ ಅಥವಾ ವಿದೇಶಿ ಸಾಲದ ಮರುಪಾವತಿಗೆ ಬೇರೆಯ

ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಒದಗಿ ಬರದಿದ್ದಾಗ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿನ ಶೇಕಡ ಹದಿನೈದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾರಲು ಅಥವಾ ಒತ್ತೆ ಇಡಲು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಚಿನ್ನ ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಅದು ಕಾನೂನಿಗೆ ಬಾಹಿರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೇ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಭಾರತಕ್ಕೆಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾದ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟಿನ ಏಕೈಕ ನಿದರ್ಶನವಲ್ಲ. ಹಲವು ದೇಶಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಾಗಲೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿವೆ; ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟಿವೆ. ಕೆಲವು ದೇಶಗಳು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮಾರಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾ ಕೂಡ ತನ್ನ ರ್ಯಾಂಡ್ ಮೌಲ್ಯ ಕುಸಿದಾಗ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಿತು. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕವೇ ಆ ದೇಶದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರದ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1970 ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಿಲಿಯನ್ ಔನ್ಸ್ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡದೆ ಅದು ತನ್ನ ದಾಸ್ತಾನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮರುವರ್ಷ ರ್ಯಾಂಡ್ ಮೌಲ್ಯ ಕುಸಿದಾಗ ಒಂದು ಬಿಲಿಯನ್ ರ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಎರಡೂವರೆ ಮಿಲಿಯನ್ ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನ ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟು ಅದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿತ್ತು.

ಬೆಳೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆಹಾರದ ಆಮದಿಗಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ರಷ್ಯಾ ಚಿನ್ನ ಮಾರಿ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1971-81ರ ನಡುವೆ 84.4 ಮಿಲಿಯನ್ ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮಾರಿ ಅದು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅನ್ನ ಮುಖ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ರಷ್ಯಾ ಉಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1989ರಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಜಿಯಂ ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಮಾರಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಾರಾಯಿತು.

ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ ರಾಜರ ಲೋಹವಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುವ ರಾಷ್ಟ್ರ ಲೋಹವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದು ಚಿನ್ನದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮಾನದಂಡ? ಏಕೆ ಸರ್ಕಾರ,

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತಾರೆ? ಸಂಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನವನ್ನೇ ಏಕೆ ನೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ? ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉಳ್ಳವರೂ, ಇಲ್ಲದವರೂ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ತನ್ನ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ನಿತ್ಯ ಮರ್ಯಾದೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಯಾವ ಲೋಹಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕದ ಖ್ಯಾತಿ ಈ ಲೋಹಕ್ಕೆ ದೊರೆತಿದೆ. ಇದು ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಆಳುತ್ತಿದೆ.

ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಘೋರ ಯುದ್ಧಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಹಳದಿ ಲೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವ ಮಾನವನನ್ನೇ ದಾಸ್ಯದ ಶೃಂಖಲೆಯಿಂದ ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಚಿನ್ನ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದೆ, ಉಳಿಸಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಅಳಿಸಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿದೆ. ವಾಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದೆ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ದಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದಿವೆ, ಎದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ನಂಬಿ ನೂಕುನುಗ್ಗಲುಗಳಾಗಿವೆ. ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಮನುಷ್ಯ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕುಬೇರರಾದವರಿದ್ದಾರೆ. ಅರೆಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೆಚ್ಚಿ ಆಸ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ರಕ್ತಪಾತವಾಗಿದೆ. ಏಕಾಂತತೆಯ ದುರ್ಭರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಚಿನ್ನವಿದ್ದೆಡೆ ಬೆಂಗಾಡುಗಳಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಚಿನ್ನ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದೆ. ಕಗ್ಗತ್ತಲ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಮಾನವ ಈ ಲೋಹದ ದಾಸನಾಗಿ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋದ ಮಾನವನನ್ನೇ ಚಿನ್ನ ಗುಲಾಮನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಚಿನ್ನದ ದಾಹದಿಂದ ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳು ಬಲಿಯಾದವು. ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಶವಗಳೇ ಹೊರಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಗೋರಿಗಳ್ಳರು ಚಿನ್ನ ಬಾಚಿದರು. ಚಿನ್ನವನ್ನು ದೇವಲೋಹವೆಂದು ಬಗೆದ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಇಂಕಾಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನಿಷರು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿದರು. ಅಪರಾಧಿಗಳ ನಾಡೆಂದೇ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಚಿನ್ನ ದೊರೆತೊಡನೆ ಎಲ್ಲ ಕಳಂಕವನ್ನೂ ನೀಗಿ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿತು. ಚಿನ್ನ ಬಯಸಿ

ಬಂದ ದೆಹಲಿಯ ಸುಲ್ತಾನರು ಸುಂದರ ಸೋಮನಾಥ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಗಾಳಿ ಮಾತು ಬಂದರೂ ಸಾಕು ಚಿನ್ನವಿದ್ದ ಜಾಗಗಳು ಧಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿವೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಚಿನ್ನದಷ್ಟು ಅಮಿಷವನ್ನು ಬೇರಾವ ಲೋಹವೂ ಒಡ್ಡಲಿಲ್ಲ. ಲೋಹಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡರಿಯದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಜಿಪ್ಟಿನವರು ಮಾಡಿದ್ದುದು ಚಿನ್ನದಲ್ಲೇ. ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲಿಗರಾದ ರೋಮನ್ನರು ಗಣಿ ವಿದ್ಯೆಯ ಹಲವು ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಲ್ಲೇ. ರಸವಿದ್ಯಾ ಪರಿಣತರು ಕೀಳು ಲೋಹವನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಅದಮ್ಯ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಜೀವ ಉಳಿಸುವ ಔಷಧಿಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟರು. ನುಬಿಯನ್ನರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಬಳಸಿಕೊಂಡದ್ದೂ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ. ರೋಮ್, ಸ್ಪೆಯಿನಿನ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ. ಸ್ವಾನಿಷರು ಹಗಲು ದರೋಡೆ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕವನ್ನೇ ದೋಚಿದ್ದು ಈ ಹಳದಿ ಲೋಹಕ್ಕಾಗಿ. ರೋಮನ್ನರು ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿದ ಚಿನ್ನ ಅವರನ್ನು ಅಧಃಪತನಕ್ಕೆ ತುಳಿಯಿತು. ಅದರ ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಅಲ್ಲಾಡಿತು.

ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಬುಡಕಟ್ಟೊಂದು ಚಿನ್ನದಿಂದಾಗಿ ಅವನತಿ ಹೊಂದಿದ ದಾರುಣ ಪ್ರಸಂಗ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯದ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆ. ಮಾರ್ಕೋಪೋಲೋ ಜೀನ ಹಾಗೂ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1295 ರಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಇಲ್ಲಿನ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಬರೆದ. ಅದರಲ್ಲೂ ಜೀನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಇಲ್ಲಿನ ನದಿಗಳು ಚಿನ್ನವನ್ನೇ ಹೊತ್ತು ಹರಿಯುತ್ತಿವೆ, ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಉಂಡೆಗಳು ಅಡಗಿವೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ. ಸ್ಪೆಯಿನಿನ ರಾಜ ಪರ್ದಿನಾಂಡ್ ಹಾಗೂ ರಾಣಿ ಇಸಬೆಲ್ಲರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಾಗರ ಯಾನ ಮಾಡಿದ ಕೊಲಂಬಸ್ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕುವ ಗುರಿ ಹೊಂದಿದ್ದ. ಅವನು ಮಾರ್ಕೋಪೋಲೋನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ವೆಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸ್, ಜಪಾನ್ ದೇಶಗಳು ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಡಿಸಿದವು. ಕ್ಯೂಬಾ, ಪೂರ್ವ ದೇಶದ ಅಂಚೆಂದೇ ಅವನು ಬಗೆದ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1492 ರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಎಂದು ಬಗೆದು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ. ಬಯಸಿದ್ದು ಹೊಸ ನೆಲ, ಖಾದ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೊಸಮೂಲ. ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವೇ ಮರೆತುಹೋಯಿತು. ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿನ ಬುಡಕಟ್ಟು

ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ:

‘ಚಿನ್ನ ಎಲ್ಲಿದೆ?’

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಲಂಬಸ್ ಸ್ವತಃ ಕಂಡುಕೊಂಡ. ಸ್ಪೆಯಿನ್ ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡಿತು. ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವರ್ಣಸಿರಿ ಸೆಳೆಯಿತು. ಒಡನೆಯೇ ಸಮರ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಯಿನ್ ತಂಡಗಳು ಬಂದಿಳಿದವು. ಅಂದಿಗೆ ಸ್ಪೆಯಿನಿನ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬಂದುದೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರೂ ಆ ನೆಲ ಅವರದ್ದೇ. ಆಗಲೇ ದೊರೆ ಪರ್ದಿನಾಂಡ್ ಆಣತಿ ನೀಡಿದ್ದ.

‘ಚಿನ್ನ ತನ್ನಿ, ಆದಷ್ಟೂ ದಯಾಪರರಾಗಿ. ಏನೇ ಬರಲಿ ಚಿನ್ನ ತನ್ನಿ’.

ಮುಂದೆ ದಯೆ, ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಸ್ಪೆಯಿನ್ ಅಮಾನುಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟನ್ನು ದೋಚಿತು, ಕಗ್ಗೊಲೆ ಮಾಡಿತು.

ಸ್ಪೆಯಿನಿನ ಚಿನ್ನದ ದಾಹ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಕ್ರಿ.ಶ. 1518 ರಲ್ಲಿ. ಸ್ಪೆಯಿನಿನ ಹರ್ಮಾಂಡೋ ಕೋರ್ಟೆಜ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿ ಮೆಕ್ಸಿಕೋದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಆಸ್ಟೆಕ್ ನಾಗರಿಕತೆ ಚಿನ್ನದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಸಿತ್ತು. ಮುಗ್ಧ ದೊರೆ ಮಾಂಟೆಸೋಮ ಈ ದರೋಡೆಕೋರರನ್ನು ದೇವರೆಂದೇ ಬಗೆದ. ಚಿನ್ನದ ಹೊಳೆಯನ್ನೇ ಹರಿಸಿ ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಸ್ಪೆಯಿನಿನ ದಾಹ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಯಿತು. ರಾಜಧಾನಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಸ್ವಾನ್‌ನಿಷರು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೂಡಿದರು. ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಅತುಲ ಚಿನ್ನದ ಸಂಪತ್ತು ತೋರಿಸಿ ಖುಷಿಪಡುತ್ತಿದ್ದ ದೊರೆಗೆ ಚಿನ್ನವೇ ಮುಳುವಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1521 ರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಆಸ್ಟೆಕ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಸ್ವಾನ್‌ನಿಷರ ಪಾಲಾಯಿತು. ದೊರೆ ಕೂಡ ಸೆರೆಯಾಳಾದ, ಜೀವ ತೆತ್ತ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಾಡೂ ಬಲಿಯಾಯಿತು. ಸ್ವಾನ್‌ನಿಷರ ದಾಹ ತಣಿಯಲಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದ ಮೋಹ ಮತ್ತೊಂದು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅವನತಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಈ ಬಾರಿ ಬಲಿಯಾದವರು ಇಂಕಾಗಳು. ಮೆಕ್ಸಿಕೋದ ದಕ್ಷಿಣ ತುದಿಗೆ ಪೆರುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಇಂಕಾಗಳು ಮೂಲತಃ ಸೂರ್ಯನ ಆರಾಧಕರು. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸೂರ್ಯನ ಕಂಬನಿಯೆಂದೇ ಬಗೆದ ಮುಗ್ಧ ಜನ. ಅವರ ಸೂರ್ಯ ದೇವಾಲಯದ ತುಂಬ ಚಿನ್ನದ ಹಾಸು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1526ರಲ್ಲಿ ಪಿಸಾರೋ ಎಂಬುವನು ಪೆರುವಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಂಬದಷ್ಟು ಚಿನ್ನವನ್ನು ದೊರೆ ಅಂಟೆಲೊಪ

ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದು ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳು ಇಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಪೇರಿಸಿದ್ದವು. ಕುಸ್ಕೋ ನಗರದ ಸೌರ ದೇವಾಲಯ ಮಾತ್ರ ಧಾಳಿಕೋರರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸ್ವಾನಿಷರ ಮುತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಇಂಕಾಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನೇ ಕರಗಿಸಿ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ದೂರ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಅತ್ತ ಸ್ವಾನಿಷರು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದ ಎಲ್ಲ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಒಯ್ಯಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1595ರ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ 7,000,000 ಡಾಲರ್ ಮೌಲ್ಯದ ಚಿನ್ನ ಹೊತ್ತು ಸ್ವಾನಿಷ್ ನೌಕೆ ಫ್ಲೋರಿಡಾದ ಬಳಿ ಮುಳುಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತಳದಲ್ಲಿ ಕೂತಿತು. ಕೆರಿಬಿಯನ್ ಸಮುದ್ರದ ತಳದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ನೂರಾದರೂ ಸ್ವಾನಿಷರ ಯುದ್ಧ ನೌಕೆಗಳು ಚಿನ್ನದ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಸಾಗರ ತಳವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ನಿಂತಿವೆ ಎಂದು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಎಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೆಕ್ಸಿಕೋ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇಂಥ ಎಷ್ಟು ಹಡಗುಗಳು ಮುಳುಗಿವೆಯೆಂದು ಅಂದಾಜು.

ಮೆಕ್ಸಿಕೋ, ಪೆರುಗಳ ಮುಖ್ಯ ನಗರಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾನಿಷರ ಚಿನ್ನದ ದಾಹ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗಿತು. ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕ, ಮಧ್ಯ ಅಮೇರಿಕಗಳ ದುರ್ಗಮ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅನೇಕ ಚಿನ್ನದ ನಗರಗಳಿವೆಯೆಂದು ಅವರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರು. ಚಿನ್ನದ ಸರೋವರ ಆ ಪೇಳಿಗೆ ಗಾದೆಯ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾನಿಷರು ಮುಂದುವರಿದು ಕೊಲಂಬಿಯದ ಪರ್ವತಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಗೂವಾಟವಿಟಾ ಸರೋವರದತ್ತ ನುಗ್ಗಿದರು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸುವರ್ಣನಗರಿ ಎಲ್‌ದೊರ್ನಾಡೊ ಇದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ ತಲೆ ತುಂಬ ಚಿನ್ನದ ಲೇಪನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೆಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ ತಲೆತಲಾಂತರದ ನಂಬಿಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಸ್ವಾನಿಷರು ಎದುರಾದ ಎಲ್ಲ ಸರೋವರಗಳನ್ನು ತಡಕಿದರು. ಸ್ವರ್ಣನಗರಿಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಧೂಳಿಪಟ ಮಾಡಿದರು. ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ನಂಬಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಸ್ವಾನಿಷರನ್ನು ಕಾಡಿದೆಯೆಂದರೆ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಉಪಕರಣ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದಿನವರೆಗೂ ಇಡೀ ಸರೋವರವನ್ನೇ ತಂಡ ತಂಡಗಳು ಜಾಲಾಡಿದವು. ನೀರನ್ನು ರಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸಿಹಿ ನೀರ ಜೀವಿಗಳ ಬದುಕನ್ನೇ ಕಲಕಿದವು. ಈ ರಾಧಾಂತವನ್ನು

ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಕ್ರಿ.ಶ. 1965ರಲ್ಲಿ ಕೊಲಂಬಿಯ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನು ರಚಿಸಿ ಆ ಸರೋವರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಘೋಷಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಕೊಲಂಬಸ್ ಅಮೇರಿಕ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ನಂತರ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ ಎಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಸೂರೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಅದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1492ರಿಂದ 1600ರವರೆಗೆ 8,000,000 ಔನ್ಸ್ (225,000 ಕೆ.ಗ್ರಾಂ.) ಚಿನ್ನ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದು. ಅಂದಿಗೆ ಇದು ಜಗತ್ತಿನ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಶೇ. ಮೂವತ್ತೈದು ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನ್ ಖಿಲ್ಜಿಯ ಆಣತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಮಲ್ಲಿಕ್‌ಕಾಫರ್ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ದಂಡತ್ತಿ ಬಂದು ದೋಚಿದ ಸಂಪತ್ತು, ನಾಶಪಡಿಸಿದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1310ರ ಈ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಬಹುಪಾಲು ಸುವರ್ಣ ಭಂಡಾರ ಕೊಳ್ಳೆಯಾಯಿತೆಂದು ಫಿರಿಸ್ತ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಮಲ್ಲಿಕ್‌ಕಾಫರ್ ಈ ದಿಗ್ವಿಜಯದಿಂದ ದೆಹಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಅವನೊಂದಿಗೆ 612 ಆನೆ, 20,000 ಕುದುರೆ, 96,000 ಮಣ ಚಿನ್ನ ತುಂಬಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದ್ದ. ಮಣ ಚಿನ್ನವೆಂದರೆ? ಅದರ ತೂಕದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಲ್ಲ. ತಿರುವಾಂಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಮಣಕ್ಕೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಪೌಂಡು ತೂಕ. ಅಹಮದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಪೌಂಡು, ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಪೌಂಡು, ಆದರೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಣವೆಂದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಪೌಂಡು ತೂಕ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಚಿನ್ನ ಆಕ್ರಮಣಕಾರರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬುಡಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು.

ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು

ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಆಳಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಸುಖ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಕಾಲ

ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಸುವರ್ಣ ಕಾಲವೆಂದೇ ಹೇಳುವುದು ರೂಢಿ ಭಾರತದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತರ ಕಾಲ ಸುವರ್ಣ ಕಾಲವೆನ್ನಿಸಿದೆ. ಆಗ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕು ಸಂತಸ ಕಂಡು ಕಲೆ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ತುತ್ತು ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಸುವರ್ಣ ಕಾಲ. ಚಿನ್ನ ಕಾಲದೊಂದಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಲಿಕೆಗೆ, ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಗೆ ಸಮೀಕರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರ ಸ್ಥಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆ ನೀಡಲು ಮತ್ತೊಂದು ಲೋಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ಲಾಟಿನಂ ಚಿನ್ನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದುಬಾರಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲು ಅವನ ಹೃದಯವಂತಿಕೆಗೆ ಗುಣವಾಚಕವಾಗಲು ಆ ಲೋಹಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ? ಅವನದು ಪ್ಲಾಟಿನಂ ಹೃದಯ ಎಂದು ಹೇಳಲಾದೀತೆ? ಅಥವಾ ಕಬ್ಬಿಣದ ಹೃದಯ ಎಂದರೆ ಅನರ್ಥವಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ದಾಟಿದರೆ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕನಕಾಭಿಷೇಕವೇ ಆಗಬೇಕು. ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ದಾಟಿದರೆ ಸುವರ್ಣ ಸಂಚಿಕೆಗಳೇ ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ಬಂಗಾರದ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಬದುಕು, ಬಾಳು ಚಿನ್ನವಾಗಬೇಕು. ನಮಗೆ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶವೇ ಬೇಕು. ಚಿನ್ನ ಗಾದೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ.

End.

ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದವರಿಗೆ ಅದು ಎಂದೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಪಣವಾಗಿ ಬೇಡಿತು, ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಸರಮಾಲೆಗೆ ಬೆಂಬತ್ತಿದವರನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿತು. ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆಯ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾದವರ ಬದುಕು ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ. ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಒಲಿಯಿತು. ಆಗ ಜಗತ್ತಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು. ತನ್ನದೇ ಆದ ಹುಚ್ಚು ಯುಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತು. ಇದು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದ ವ್ಯಶಿಷ್ಟ. ಚಿನ್ನದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ 'ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೇ ಬರೆದಿಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ'. ಈ ಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಅಮೇರಿಕದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ. ಇದನ್ನು

ಚರಿತ್ರಕಾರರು, ಲೋಹಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರು, ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ನೂಕುನುಗ್ಗಲೆಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿದ್ದರೆ ಅದು ಚಿನ್ನದ ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆಯಿಂದಲೇ ಎಂದು ಜಗತ್ತು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ರಾಜ ಲೋಹವಾಗಿ ರಾಜಾಶ್ರಯ ಕೋರಿದ್ದ ಈ ಹಳದಿ ಲೋಹ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ಕೈಗೆ ಪುಕ್ಕಟೆ ದೊರೆತಾಗ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನೂರಾರು. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ನದಿ ಮೆಕ್ಕಲಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದು ಜೇಮ್ಸ್ ಮಾರ್ಷಲ್ ಎಂಬ ಬಡಗಿ.

ಜೇಮ್ಸ್ ಮಾರ್ಷಲ್ ಕ್ರಿ.ಶ. 1845ರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಮರುವರ್ಷ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಫ್ರಿಮಾಂಡ್ಸ್ ಬೆಟಾಲಿಯನ್ ಸೇರಿ ಅನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ.1847ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಮರಕೊಯ್ಯುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟರ್ ಎಂಬುವನ ಪಾಲುದಾರನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಇವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಚಿನ್ನ ಅಮೇರಿಕದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಅವನ ಪಾಲುದಾರ ಸುಟ್ಟರ್‌ನಂತೆ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಷಲ್‌ನೂ ನಿರ್ಗತಿಕನಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ದಿನಚರಿಯ ಒಂದು ಪುಟ ಹೀಗಿದೆ.

“ಕ್ರಿ.ಶ. 1848ನೇ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ ಒಂದು ದಿನ. ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ಚಳಿ ಇತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಅದನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ನಿಂತ ನೀರನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡುವಾಗ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂತೆ ಪಳಪಳನೆ ಹೊಳೆಯುವ ಚೂರೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಸುಮಾರು ಒಂದಡಿ ನೀರಿರಬಹುದು, ನನಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಕೈಗಳು ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದವು. ಆ ವಸ್ತು ಕೈಗೆ ಬಂತು. ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎದೆಯ ಬಡಿತ ಜೋರಾಯಿತು. ನಿಜ, ಅದು ಚಿನ್ನವೇ. ಅನುಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಟಾಣಿ ಕಾಳಿನಷ್ಟು ಗಾತ್ರ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ ತೋಧಿಸಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಚಿನ್ನದ ಉಂಡೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ತಡಮಾಡದೆ ಅದನ್ನೂ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡು ಕೆಲವು ಗಳಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಏಕೋ ಅನುಮಾನದ ಎಳೆಗಳು ಮುತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ನಿಜ, ಅದು ಚಿನ್ನವೇ. ಆದರೆ ನಾನು ಕಂಡ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಂಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವು. ಇದು ಒಮ್ಮೆ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಬಣ್ಣವೇನೋ ಎನ್ನಿಸಿತು. ನಾನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಲೋಹಗಳ ಬಣ್ಣಗಳೂ

ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಸುಳಿದವು. ಆದರೆ ಈ ಬಣ್ಣವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಇದು ಗಂಧಕದ ಮಿಶ್ರಣವಿರುವ ಪೈರೈಟ್ ವಿನಿಜವಿರಬಹುದೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಮುತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಲು ನನಗಿಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎದೆಯೊಳಗೆ ಸಣ್ಣ ನಡುಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸರಿ, ನೋಡಿಯೇಬಿಡೋಣವೆಂದು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಒಂದು ಉಂಡೆಯನ್ನು ಜಜ್ಜಿದೆ. ಅದು ಮುರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬದಲು ತಗಡಿನಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು. ಈಗ ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಚಿನ್ನವೇ. ಆದರೆ ಬೆಳ್ಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರ ವರ್ಣದಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಸಂತೃಪ್ತಿಸಿಕೊಂಡೆ.

“ನನ್ನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕೊಠಡಿ ಸೇರಿದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನೊಡನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಈ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅವರಿಗೋ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ಉದ್ವೇಗವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದು ಯಾರೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಸತ್ಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪರಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶಂಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ. ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಮಿಲ್ಲಿನ ಈ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಚುರುಕಾದವು. ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮೂರು ಔನ್ನಿಷ್ಣು ಚಿನ್ನದ ಉಂಡೆಗಳು ನಮ್ಮ ಚೇಬು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಎಂದಿನಂತೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಇಡೀ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಚಿನ್ನಭರಿತವೆಂದು ನಾವು ಊಹಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

“ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ನಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ನಿಜವಾದ ಬೆಲೆ ಅರಿಯಲು ಸುಟ್ಟರ್ಸ್ ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದೆವು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ನನ್ನ ಆ ಪಾಲುದಾರ ಅದು ಚಿನ್ನವೆಂದು ಭಾವುಕನಾಗಿ ಕಿರುಚಿದ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಲೋಹ ಬೆರೆತಿದೆ ಎಂಬ ನನ್ನ ಊಹೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿದ. ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಿಶ್ರಣವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಾವು ಸಮರ್ಥರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತರರನ್ನು ಕೇಳುವ ಬದಲು ಅಮೇರಿಕದ ವಿಶ್ವಕೋಶದ

ಮೊರೆ ಹೂಕ್ಕರೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದವು. ವಿಶ್ವಕೋಶದ ಪುಟಪುಟಗಳನ್ನೂ ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದವು. ಸಾಪೇಕ್ಷ ಸಾಂದ್ರತೆ ಅಳೆಯುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದವು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರವಾಗಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಾಗಲಿ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅದು ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನ - ಅಪರಂಜಿ.

“ನಮ್ಮ ಮಿಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾದ ಹೊರತು ಈ ಚಿನ್ನದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ಆದರೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತ ನೂರಾರು ಮಾರ್ಮೋನ್ ಸೈನಿಕರು ಕೋಟೆಯ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ಹೇಗೋ ಮುಟ್ಟಿತು. ಮರುಕ್ಷಣ ಕಾಳಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಇಡೀ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಚಿನ್ನದ ಸುದ್ದಿಯೇ. ಯಾರ ಬಳಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗುದ್ದಲಿ, ಸಲಿಕೆ, ಪಿಕಾಸಿ, ಬಾಣಲೆ ಸಹಿತ ಜನಸಾಗರವೇ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿತ್ತು. ನಾವು ತೋಡಿದ ಗುಣಿಯನ್ನು ಆಳ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ನೀಡಿ ಕಳಿಸಿದರೆ ಮರುಗಳಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ತಂಡ ಹಾಜರು. ನನಗಂತೂ ಸಾಕು ಸಾಕಾಯಿತು. ನಿಮಗೆ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಇಗೋ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲ ಬಗೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವಿದ್ದ ಸತ್ಯ ನನಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಅವರು ನಿಷ್ಠೆ ಸೇವಕರಂತೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕಡೆ ನೆಲ ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇ ತೋರಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವ ಉತ್ಸಾಹ ಅವರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಸಾಕ್ರಮೆಂಟೋ ರಸ್ತೆಯ ಮೌಂಟನೀಯರ್ ಹೌಸ್ ಬಳಿ ಚಿನ್ನ ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು. ಮೂರನೆಯದು ನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣದ ಕವಲಿನಲ್ಲಿ. ಅನಂತರ ಈಗಿನ ಪ್ಲೇಸರ್‌ವಿಲ್ಲೆಯ ಬಳಿ, ಅದನ್ನೂ ನಾನೇ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಾಂತ್ಯವೇ ಚಿನ್ನದಿಂದ ತುಳುಕಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಿತು. ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.”

ಇದು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮೊದಲು ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದ ಮಾರ್ಷಲ್‌ನ ಅನುಭವದ ದಿನಚರಿಯೊಂದರ ಪುಟ.

ಅಮೇರಿಕದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಸ್ವಾಮ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಉನ್ನತ

ಸೇನಾಧಿಕಾರಿ ವಾಲ್ಟರ್ ಕೋಲೆಟನ್ ಎಂಬುವನನ್ನು ಮಾಂಟೇರಿಯ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಮೊದಲ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವನೂ ಇವನೇ. ಸ್ವತಃ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1849ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಅಂದಿನ ಚಿನ್ನದ ಅನುಭವವನ್ನು ನೂಕುನುಗ್ಗಲನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ.

“1848, ಜೂನ್ 20 ಮಂಗಳವಾರ. ನಾನು ಕಳಿಸಿದ ವರದಿಗಾರ ಅದಿರಿನೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದಾನೆ. ಜನ ಸುತ್ತ ಘೇರಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಪೊಟ್ಟಣವೊಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಶಂಕೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಮುಖಗಳು ಅರಳಿವೆ. ಅದಿರನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಜನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅದು ಚಿನ್ನವೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬ ನೀವೆಲ್ಲ ಮೂರ್ಖರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಹೊರನಡೆದ. ನಾನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯ ದಂಪತಿಗಳು ಗಂಟುಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನರಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಜಾತ್ರೆಯೇ ನದಿಯತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದೆ. ಕಮ್ಮಾರರು ತಮ್ಮ ಕುಲುಮೆಯ ತಿಡಿ ಒತ್ತುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಡಗಿ ಉಳಿಯನ್ನೇ ಬಿಸುಟಿದ್ದಾನೆ. ಗಾರ ಕೆಲಸದವನು ಕರಣೆಯನ್ನು ಎಸೆದಿದ್ದಾನೆ. ರೈತ ನೇಗಿಲನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಚ್ಚಿಸಿ ಗದ್ದೆಯಿಂದಲೇ ಓಡಿದ್ದಾನೆ. ಬೇಕರಿ ಅಂಗಡಿಯವನು ಹಸಿಹಸಿಯಾದ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ಹಿಟ್ಟನ್ನೇ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಾರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುತ್ತ ಕತ್ತೆ ಕುದುರೆ ಬಂಡಿಗಳದ್ದೇ ಸದ್ದು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಊಟ ಗೃಹದ ಒಡತಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಿರಾಕಿಗಳ ಪಾವತಿಗೂ ಕಾಯದೆ ತನ್ನ ಭೋಜನಗೃಹವನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿ ಕಾಲ್ತೆಗೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಸಾಲದಿಂದ ಬೆಂಡಾಗಿದ್ದ ಜನಕ್ಕಂತೂ ಆಕಾಶವೇ ಕೈಗೆಟುಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ಹಗಲಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವರು ನದಿಯತ್ತ ದೌಡಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸೈನಿಕರು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಏಳು ಡಾಲರ್ ವರಮಾನ. ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದಿಂದ ದಿನವೊಂದರಲ್ಲೇ ಮುನ್ನೂರು ಡಾಲರ್ ದೊರೆತರೆ ಇದು ಯಾರನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

“ಜುಲೈ 15 ರವಿವಾರ. ಮಾಂಟೇರಿಯದ ಪ್ರತಿ ಸೇವಕನಿಗೂ ಚಿನ್ನದ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯ ತಗುಲಿದೆ. ಒಂದು ವಾರ ಕಾಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾಮೂಲು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟ.

ಸಾಗರವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಲೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಮೀನನ್ನು ಅಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಂತಿದೆ. ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾಸನ್, ಲೆ. ಲ್ಯಾನ್ಮೆನ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಮೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೆಸ್ಸಿನ ಸೇವಕ ಲ್ಯಾಂಬೋ ಕೂಡ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಉಪಹಾರ ಮಾಡಲು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ನಾನೀಗ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ನಲವತ್ತನೆಯ ಬಾರಿ. ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸೈನ್ಯದ ಜನರಲ್, ಯುದ್ಧ ಕಮಾಂಡರ್, ಮಾಂಟೇರಿಯದ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಜೆಯಾದ ನಾನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ಕರಿಯುತ್ತ ಈರುಳ್ಳಿಯ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಈ ಚಿನ್ನ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

“ಬಾಲ ತಲೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ತಲೆ ಬಾಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಗಾಳಿ ಕೇಡಿಗಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾರು ಉರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ನೆಲ ಕಚ್ಚುತ್ತಾರೋ ಕಾಲವೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕು!

“ಜುಲೈ 18 ಮಂಗಳವಾರ. ಯುಬಾ ನದಿಯಿಂದ ಬಂದ ನಾವಿಕನೊಬ್ಬ ಮತ್ತೊಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಜನಜಂಗುಳಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಜ್ವರ ಏರಿದೆ. ಅದು 136 ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನ. ಡಾಲ್ಫಿನ್ನಿನ ಮೈಮೇಲಿನ ಪೊರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ಕೆಂಬಣ್ಣ. ಶಾಲೆಯೊಂದರ ಮರಮುಟ್ಟು ಮಾಡಲು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ಬಡಗಿ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅರ, ಉಳಿ, ಸುತ್ತಿಗೆ, ಗರಗಸವನ್ನು ಎಸೆದು ಹಗಲಿಗೆ ಗುದ್ದಲಿ ಏರಿಸಿ ಕಾಲುಕತ್ತೇ ಬಿಟ್ಟ. ಹಡಗಿನ ನಾವಿಕರು ನೌಕರಿ ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಸಂಬಳವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅದೃಷ್ಟ ಅರಸಿ ಓಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನ ತಂದ ಹೊರತು ನಾನು ಕೋಳಿ ಮರಿಯ ಕತ್ತು ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.”

ಇದು ಚಿನ್ನದ ದಾಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ನೂಕುನುಗ್ಗಲನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನ ದಿನಚರಿ.

ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳಿದವರದ್ದು ಮೋಜಿನ ಕತೆಯಾದರೆ, ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮೊದಲು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದ ಮಾರ್ಷಲ್ ಹಾಗೂ ಅವನ ಪಾಲುದಾರ ಸುಟ್ಟರ್‌ನ ಕತೆ ಬಾಳಿಸುದ್ದಕ್ಕೂ ಗೋಳೇ ಆಯಿತು. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲು ಮಿಲ್ಲಿನ

ಕೆಲಸಗಾರರು ಹೇಳದೇ ಕೇಳದೇ ಓಡಿ ಹೋದರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಕೂಡಿಟ್ಟ ದವಸಧಾನ್ಯವೆಲ್ಲ ಮುಗ್ಗು ಹಿಡಿಯಿತು. ಇಡೀ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಾಲೀಕನಾಗಲು ಬಯಸಿದ್ದ ಸುಟ್ಟರ್‌ನ ಕನಸಿನ ಗೋಪುರ ಕುಸಿಯಿತು. ಯೋಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ತಾನೂ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಕೆಲಸಗಾರರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ. ಅವನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಒಂದು ತುಣುಕೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ದಿವಾಳಿಯಾದ, ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಪೆನ್ನಿಲ್ಲೇನಿಯಕ್ಕೆ ಗುಳೆ ಹೊರಟ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1880 ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದಾಗ ಕೊರಗಿ ಕೊರಗಿ ಕೃಶನಾಗಿದ್ದ.

ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಮಾರ್ಷಲ್ ದೊಡ್ಡ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದ. ಯಾರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೂ ಇವನ ಹೆಸರೇ. ತೋಚನೀಯವೆಂದರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಆತ ನಂಬಿದ್ದ. ಕಾಡುಮೇಡೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿದ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೋಧಿಸುವೆ ಎಂದು ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿದ. ಇವನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನವೆಂದು ಜನ ಭಾವಿಸಿದರು. ಅವನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅವರೂ ಸುತ್ತಿದರು. ಅವನು ಆಗದ ಕಡೆ ಇವರೂ ಗುದ್ದಲಿ ಇಟ್ಟರು. ಇವನ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದವರಿಗೂ ನಿರಾಶೆ. ಇವನಿಗೂ ಪುಡಿಗಾಸಿನ ಆದಾಯವಿಲ್ಲ. ಬರುಬರುತ್ತ ಮಾರ್ಷಲ್ ಹತಾಶನಾದ. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಚಿನ್ನವಿರುವ ಜಾಗವೆಲ್ಲ ತನ್ನದೇ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ. ಕಾನೂನುರೀತ್ಯ ಆ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ತಾನೇ ಒಡೆಯ ಎಂದು ಡಂಗೂರ ಹಾಕಿದ. ಇವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಜನ ಇವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚನೆಂಬ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟರು. ಮಾರ್ಷಲ್ ಹೋದಡೆ ಜನ ಗೇಲಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಮಾರ್ಷಲ್ ಭಿಕಾರಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1885ರಲ್ಲಿ ಕರುಣಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದ.

ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಚಿನ್ನದ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದವರಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಮಾರ್ಕ್ ಟ್ವೇನ್ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ. 'ಅಡ್ವೆಂಚರ್ ಆಫ್ ಟಾಮ್ ಸಾಯರ್' ಮತ್ತು 'ಹಕ್ಲೆ ಬರಿ ಫೆನ್' ಹೆಸರಾಂತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಮೊದಲು ಈ ಮಹಾಶಯ ಚಿನ್ನದ ಬೆನ್ನೇರಿ ಹೊರಬಿದ್ದ. ನೆವಾಡದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅರಸಿ ಹಣ ಮಾಡಿದವರೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ದಿವಾಳಿಯಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ ಮಂದಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಮಾರ್ಕ್ ಟ್ವೇನ್ ನೆವಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಚಿನ್ನದ ಜ್ವರದ ಕಾವು ಇಳಿದಿತ್ತು. ಜಗತ್ತೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದೌಡಾಯಿಸಿ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳೇ ಸಂದಿದ್ದವು.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1861-62ರ ಕಾಲ. ಆ ವರ್ಷದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಈ ಸಾಹಿತಿ ಚಿನ್ನ ಹುಡುಕಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಇನ್ನೂರು ಮೈಲಿ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಾಯುವ ಹುಚ್ಚು ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ. ಹಂಚೋಲ್ಡ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನಿಕ್ಷೇಪವೇ ಅಡಗಿದೆಯೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೇ ಮುದ್ರಿಸಿದವು. ಅದನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದೇ ವರ್ಣಿಸಿದವು. ನುರಿತ ಕಮ್ಮಾರ ಟಿಲ್ಲೋ: (ಇವನೇ 'ರಪಿಂಗಟ್' ಕಾದಂಬರಿಯ ಮಿ. ಬೆಲ್ಲೋವ್) ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಗೆಲೆಯರನ್ನು ಕೂಡಿ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರು ಪೌಂಡ್ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಹೇರಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಸಾಲ್ಕು ಕಾಸನ್ನು ತನ್ನ ಈ ಚಿನ್ನದ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಬಳಸಿದ. ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಕೇರಿ, ತೂರಿ, ಜಾಲಿಸಿ ಹೊಳೆಯುವ ಹೊನ್ನಿಗಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಮರಳಿದ. 'ಇಲ್ಲಿ ಹೂ ಬಿಡುವ ಸಸ್ಯರಾಶಿ ಇಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಂಪು ನೀಡುವ ಅರಣ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೂತ್ತು ತರುತ್ತವೆ' ಎಂದು ಬರೆದ. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಮದರ್‌ಲೋಡ್ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ:

“ಹೌದು, ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯೆಂದರೆ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಒಂದು ತೂತು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಅಸತ್ಯವಾದಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಮಾರ್ಕ್ ಟ್ವೇನ್‌ಗೆ ಚಿನ್ನ ದೊರೆತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಲೇಖನಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಂತೂ 'ಟಾಮ್ ಸಾಯರ್', 'ಹಕ್ಲೆಬರಿ ಫೆನ್'ಗಳ ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಸ ಓದುವ ಅವಕಾಶವಂತೂ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಚಿನ್ನದ ಸುಗ್ಗಿ ಅಮೇರಿಕದ ಬಣ್ಣವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅಂದು ಜಗತ್ತು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ಧ ಪ್ರಮಾಣ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಈ ನಾಡು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1848ರಿಂದ 1856ರವರೆಗೆ ಇದೊಂದೇ ಜಾಗದಿಂದ 752,400 ಕೆ.ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಯಿತು. (ಸರಿಸುಮಾರು ಈ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಶತಮಾನವೇ ಬೇಕಾಯಿತು.) ವ್ಯವಸಾಯ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಮರತೇ ಹೋಯಿತು. ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿಯುವ ಕೈಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಸಾರಿದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಆಕರ್ಷಣೆ ಎಂದರೆ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಯಾವ ನಿರ್ಭಂದವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು

ಕಲ್ಪಿಸಿತ್ತು. ತೆರಿಗೆಯ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದವರಿಗೆ ಸೀರುಂಡೆ ಎನ್ನುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನ ಈ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1848ರಲ್ಲಿ 'ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಟೈಂಸ್' ಪತ್ರಿಕೆ 'ಅಮೇರಿಕ ಸುವರ್ಣಯುಗದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿದೆ' ಎಂದು ಬರೆಯಿತು. 1857ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 250,000ಕ್ಕೆ ಏರಿತು.

ಚಿನ್ನ ಪಡೆಯಲು ಎಲ್ಲ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಜನ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡರು. ಬಹುಪಾಲು ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡಿತು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆಗಾರರಿಗೆ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆ ಯಾಯಿತು. ಕಾಲದ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ರೆಡ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನರನ್ನು ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಸುನೀಗಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1849ರ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದ ಚಿನ್ನದ ಅನ್ವೇಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1853 ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ದೂರದ ಫ್ರಾನ್ಸಿನಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಬಂದಿದ್ದರಾದರೆ, ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಚೀನಿಯರು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಿರಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತಿಳಿಯದು. ಅಪರಾಧದ ಆರೋಪದ ಮೇಲೆ ಚೀನಿಯರನ್ನೂ ಫ್ರೆಂಚರನ್ನೂ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವರ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ತಾವು ಅಪರಾಧಿಗಳಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವರಿಗೆ ಭಾಷೆ ಬರದೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ನೇಣುಗಂಬ ಏರಿದರು.

ಕೆನಡಾದ ಬೆನ್ ಜಾನ್ಸನ್ ಹೆಸರನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1988ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕರ ಸಿಯೋಲ್ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರೀಡಾಪಟು ಕೇವಲ 9.79 ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ನೂರು ಮೀಟರ್ ಓಡಿ ವಿಶ್ವದಾಖಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ. ಆತನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಉದ್ದಿಪನ ಮದ್ದು ಸೇವಿಸಿದ್ದನೆಂದು ಅನರ್ಹಗೊಂಡ. ಕೆನಡದ ಕ್ರೀಡಾ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಓಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಕೆನಡದ ತ್ರಿಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಓಡಿದ್ದರು. ಅದು ಪದಕರೂಪದ ಚಿನ್ನಕ್ಕಲ್ಲ. ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಸುದ್ದಿ ದೊರೆಯುತ್ತಲೇ

ಬಹುಪಾಲು ಜನ ದೌಡಾಯಿಸಿದ್ದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕವು ಚಿನ್ನದ
 ಸಿರಿಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ
 ಪರಿಣತನೊಬ್ಬ ಜೊತೆಗಾರರೊಂದಿಗೆ ಕೆನಡದ ಉತ್ತರದ ತುದಿಯ ಯುಕಾನ್
 ನದಿಯ ಉಪನದಿಯಾದ ಯಕೂನ್ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ
 ಗಾಳದ ತುದಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ರೇಕು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಅದು ಇಡೀ ಕೆನಡವನ್ನೇ
 ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೌಡಾಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನ
 ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂಬ ಊಹಾಪೋಹಗಳಿದ್ದವು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ
 ಸೇರಿದ ಅಲಾಸ್ಕದ ಯುಕಾನ್ ನದಿಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ನಗರ
 ಸರ್ಕಲ್ ಸಿಟಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳೇ ಸಂದಿದ್ದವು. ಇದು ಆಧುನಿಕ
 ಸವಲತ್ತುಗಳಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಗ. ಅಲಾಸ್ಕದ ಪ್ರಾರಿಸ್ಸೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. 1896ರ
 ಈ ಚಿನ್ನದ ಸುದ್ದಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹಬ್ಬಿತು. ಜನ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಮನರಂಜನೆ
 ಮರೆತು ಯಕೂನ್ ನದಿಯತ್ತ ಓಡಿದರು. ನದಿ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲೇ ಠಿಕಾಣ
 ಹಾಕಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ನಗರವನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೊಂದನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೇನೂ ದೊರೆಯದ ಜಾಗ. ಉಪ್ಪಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಬಂತು.
 ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಚಿನ್ನದ ದಾಹ ಈ ಯಾವ
 ಸವಲತ್ತನ್ನೂ ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದ ಸುದ್ದಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದ ಅಲಾಸ್ಕಕ್ಕೆ
 ಹಬ್ಬದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದರು. ಹೊಸನಗರಕ್ಕೆ ದಾವಸನ್ ಎಂದು
 ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಚೌರ ಮಾಡುವ ಕ್ಷೌರಿಕನೊಬ್ಬ ನೀರಿಗಿಳಿದು ನದಿಯ ಮರಳು
 ಬಾಚಿ ಜಾಲಾಡಿದ. ನಲವತ್ತು ಡಾಲರ್ ಬೆಲೆಯ ಚಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ
 ಕ್ಷೌರಿಕ ತಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಂದ ಚಿನ್ನದ ಸಣ್ಣ ರೇಕುಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ
 ಹರವಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮರದ ಹೊಟ್ಟನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಿದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ
 ಆಶಾವಾದಿ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಮರದ ಹೊಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇರಿ, ತೂರಿ ಇನ್ನೂರ
 ಮೂವತ್ತೆದು ಡಾಲರ್ ಮೌಲ್ಯದ ಚಿನ್ನವನ್ನೇ ತೆಗೆದ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1897ರಲ್ಲಿ
 ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದತ್ತ ಚರ್ಮಧ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಅದೃಷ್ಟದ
 ಬೆನ್ನೇರಿ ಬೇಟೆಗಾರರು ಸ್ವೀಮರುಗಳನ್ನೇರಿ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಕೈಯಲ್ಲಿ
 ಹಣ್ಣಿನ ರಸದ ಮೊಗೆ, ಟೊಮಾಟೋರಸದ ಬಾಟಲು, ಉಣ್ಣೆಯ
 ಹೊದ್ದಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ ಮುದಿಯಾದ ಮಾವಿನ
 ಮರದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಈಗ

ಜನ ಹುಚ್ಚರಂತೆ ಯಕೂನ್ ನದಿಯತ್ತ ಹೊರಟರು. ಪ್ರತಿಬಾರಿ ಚಿನ್ನ ಹೊಸ ಹೊಸ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಜನ ಸನ್ನಿ ಹಿಡಿದವರಂತೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿನ್ನ ದೊರೆತ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಹತ್ತಿರದ ನಗರವಾದ ಸಿಯೊಟೆಲ್‌ನಿಂದ 1500 ಮಂದಿ ಎದ್ದು ಬಿದ್ದು ಓಡಿದರು. ನಗರ ಸಭೆಯ ಮೇಯರ್ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಸ್ಯಾನ್‌ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋಗೆ ಹೋದವನು ಚಿನ್ನದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ತಾನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ತಂತಿ ಕಳಿಸಿ ತಾನೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಚಿನ್ನ ಹುಡುಕಲು ಓಡಿದ.

ಅಪರಾಧಿಗಳ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಂಜಿ

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬ್ರಿಟನ್ ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉಳ್ಳವರು, ಇಲ್ಲದವರ ನಡುವಿನ ಕಂದರ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅಭದ್ರತೆ, ಕೊಲೆ, ದರೋಡೆ, ಶೀಲಭಂಗ ಹದ್ದು ಮೀರಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಯೋಚಿಸಿ ಸಮಾಜ ಘಾತುಕರನ್ನು ಆದಷ್ಟೂ ಅಮೇರಿಕೆಗೆ ರವಾನಿಸಿ ತಲೆ ನೋವು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿ ಬಹುಕಾಲ ಅಮೇರಿಕೆಯ ವರ್ಜೀನಿಯ, ಮೆರೀಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಿತು. ಅಮೇರಿಕ, ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿತು. ಬ್ರಿಟನ್, ಅಮೇರಿಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಜ ಘಾತುಕರನ್ನು ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜೇಮ್ಸ್ ಕುಕ್ ಕ್ರಿ.ಶ. 1768 ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ದೊರೆಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಗುರ್ತಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜ ಹಾರಿಸಿ ಬಂದದ್ದು ಬ್ರಿಟನ್ನಿಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಒಡನೆಯೇ ಹೊಸ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಹಡಗೊಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ಮಂದಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದತ್ತ ಪಯಣ ಮಾಡಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಕುರಿ, ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹಂದಿ, ಇನ್ನೂರತೊಂಬತ್ತೊಂದು ಕುಕ್ಕುಟ ಸಮೂಹ ಹೊಸ ನಾಡಿಗೆ ಹೊರಟವು. ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಾರತದಿಂದ ವಲಸೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅಲೆಮಾರಿಗಳು

ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಿ ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದಲೇ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಹೊಸ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಬೆಚ್ಚಿದರು. ಓಡಿ ಮರೆಯಾದರು. ಈ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯರನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮಗೌರವ ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶಕ್ಕೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1815ರ ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಸಮರದ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1850 ರಿಂದ 1868ರವರೆಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಮತ್ತೊಂದು ತಂಡ ಬಂದಿಳಿಯಿತು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಳೆಯ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಸಜ್ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸನುಮಾಡಿ ಕೃಷಿಗಳಿದ್ದರು.

ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಚಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲದಿದ್ದವರನ್ನು ದಿಫೀರ್ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ದಾಹ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಕಾಡಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾಲಡಿಯ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟವು. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆಗಾರರ ಪಾಳಯದಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟ ಅರಸಿ ಹೋದವರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಹರ್‌ಗ್ರೀವಸ್ ಎಂಬ ಕುರುಬನೂ ಒಬ್ಬ. ಅವನಿಗೆ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯಿತೂ ಇಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಅವನು ಗಳಿಸಿದ ಅನುಭವ ಮಾತ್ರ ಅಪಾರ. ಮರಳಿ ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ, ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟ. ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ನೆಲವನ್ನೇ ಬಗೆದ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1851ರ ಮೇ 15ರ ಸಿಡ್ನಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇವನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ ಚಿನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿತು. ರಾಣಿ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಇವನ ಶೋಧನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಬಹುಮಾನ ಘೋಷಿಸಿದಳು. ಹರ್‌ಗ್ರೀವಸ್ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಕುರಿಗಳು ನುಗ್ಗಿದವು. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಬೆಂಡಿಗೋ ಮತ್ತು ಬಾಲರ್ಡ್‌ನ ಧನಿಕರು ಚಿನ್ನದ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಹಕ್ಕಿ ತಂದವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಬಹುಮಾನ ಘೋಷಿಸಿದರು. ಜನಸಾಗರದ ಅಲೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಮರಳು ಭೂಮಿಗೆ ಲಗ್ನಹಾಕಿತು. ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1840ರಲ್ಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಗುಸುಗುಸು ಇತ್ತು. ನ್ಯೂಸೌತ್ ವೆಲ್ಸ್ ಸ್ವರ್ಣ ಭಂಡಾರವನ್ನೇ ಆಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಬಹುಮಂದಿ ಅಪರಾಧಿಗಳೇ ಇದ್ದರು. ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ ಚಿನ್ನ ವರವೋ ಶಾಪವೋ ತಿಳಿಯದು.

ಸಾಕಷ್ಟು ರೇಜಿಗೇಗಂತೂ ಅದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ಬಗೆದ ಗವರ್ನರ್ ಚಿನ್ನದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಜನಪ್ರವಾಹ ಭರದಿಂದ ನುಗ್ಗಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಬ್ರಿಟನ್ ಸರ್ಕಾರ ಪರತ್ಪೂಡ್ಡಬೇಕಾಯಿತು. ನೆಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ರಾಣಿಯೇ ಧಣಿ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ಷಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಕರ ಕಟ್ಟಿ ಆಗೆಯಲು ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಣತಿಯಾಯಿತು.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1861ರ ಹೂತ್ತಿಗೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ನೆಲದಲ್ಲಿ 24,000 ಚೀನಿಯರು ಚಿನ್ನದ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಬಂದಿಳಿದರು. ಅನೇಕ ಮಂದಿಗೆ ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗಲು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಗಾಸೂ ಇಲ್ಲದಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1852ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಚಿನ್ನದ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು ಬಗ್ಗೆ ಮನ್ನಿ ಎಂಬ ಪ್ರವಾಸಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದ:

'ಅಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರಿದ್ದರು, ಪೋಷಿಗಳಿದ್ದರು. ಮಡಿವಾಳರಿದ್ದರು. ಅಪರಾಧಿಗಳಿದ್ದರು, ಕೇಶ ಶೃಂಗಾರ ಗೃಹಗಳ ಮಾಲೀಕರು ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ವೈದ್ಯರಿದ್ದರು, ಗುಮಾಸ್ತರಿದ್ದರು, ಸಂಗೀತಗಾರರಿದ್ದರು, ದರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲರದ್ದೂ ಒಂದೇ ಜಾತಿ, ಒಂದೇ ಕುಲ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಚಿನ್ನದ ಬೇಟೆಗಾರರು ಎಂದು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಚೀನಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಬರುಬರುತ್ತ ರಾಧ್ಯಾಂತವಾಗಿ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಥಳೀಯರು ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದರು, ಈ ವೇಳೆಗೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಮೂಲಭೂತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದವು, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ತನ್ನ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಿತು.

ಚಿನ್ನ ಈ ಅಪರಾಧಿಗಳ ನಾಡಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಪೆದ್ದುಕಳೆಯಿಂದ ಎದ್ದ ವಿಕೋಪಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಸಂಭಾವಿತರೇ, ಮೆಲ್ಬೋರ್ನ್ ತಾನು ಲಂಡನ್ನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೀಗಿತು. ಬ್ಯಾಂಕು, ವಾಚನಾಲಯ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹೊಣೆಯರಿತ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯವನ್ನು ಮಿಡಿಸಿತು. ದೂರದ ಟಾಸ್ಮೇನಿಯದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದು ತನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನ ನಗರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಆಗಬೇಕೆಂದು ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರು ನಿಲುವು

ತಳೆದಿದ್ದರಿಂದ ಮೆಲ್ಬೋರ್ನ್, ಸಿಡ್ನಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಉಗಿಬಂಡಿಗಳು ಬುಸ್ ಎಂದು ಹೊರಟವು. ಚಿನ್ನದ ಅತುಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಿದ್ದ ಬಾಲರ್ಡ್, ಬೆಂಡಿಗೋ, ಮೆಲ್ಬೋರ್ನ್‌ಗಳು ರೈಲುಹಾದಿಯಿಂದ ಕಳೆ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವು. ಉಗಿಚಾಲಿತ ಹಡಗುಗಳು ಕೇವಲ ಅರವತ್ತೆದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಬೋರ್ನ್‌ಗೆ ದೌಡಾಯಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟವು. ಹಳೆಯ ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವ ಹೋಗಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಲ್ಲಿ ನವನಾಗರಿಕ ಪ್ರಪಂಚ ಉದಯವಾಯಿತು. ಮೂರು ಕಾಸಿಲ್ಲದೆ ಬಂದ ಜನ ಚಿನ್ನದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದಿಢೀರ್ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ನೆಲ ಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾದರು. ಒಂದಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟು ಬೆಲೆ ತೆರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳಿಸಿದರು. ನೋಡುನೋಡುತ್ತಲೇ ಕಾಡಾಗಿದ್ದ ನೆಲ ಹಸುರು ನಗೆ ಸೂಸಿ ಗದ್ದೆಗಳಾದವು. ಹೊಸ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಗೋಧಿ ಅದ್ಭುತ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಅವರೂರಿಗೆ ಮಾರಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಅಪಾರ ಹಣದ ಹೊಳೆಯನ್ನೇ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಹರಿಸಿತು. ವಿಕೋರಿಯ ಒಂದರಲ್ಲೇ 1853ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಮಿಲಿಯನ್ ಪೌಂಡ್ ಬೆಲೆಯ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1856ರಲ್ಲಿ 12.25 ಮಿಲಿಯನ್ ಪೌಂಡ್ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಸಂಪತ್ತು ಕೂಡ ಅಲ್ಪಾಯು. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯದಂತೆ ಇದು ಬಗ್ಗನೆ ಬರಿದಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನೂರ ಅರವತ್ತು ಗಣಿಗಳಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಲ್ಲೇ ನೂರ ಹತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಕೂರ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯೇ ಅರ್ಧ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. 1890ರಲ್ಲಿ ಈ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದಂದಿನಿಂದ ಈವರೆಗೆ ಕಾಲ್ಕೂರ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದಲೇ 900 ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಮೌಲ್ಯದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಫರ್ತ್, ಸಿಡ್ನಿ, ಮೆಲ್ಬೋರ್ನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಟಂಕಸಾಲೆಗಳಿವೆ. ಚಿನ್ನ ಒಂದು ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪಥ ಹಿಡಿಯಲು ಹೇಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಜೀವಂತ ಉದಾಹರಣೆ. ಈಗ ಅದು ಅಪರಾಧಿಗಳ ನಾಡಲ್ಲ, ಅಪರಂಜಿಯ ನಾಡು.

ಚಿನ್ನದ ಸ್ಥಾನಮಾನ

ಜೋಹಾನ್ಸ್ ಬರ್ಗ್ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ರ್ಯಾಂಡ್ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಸ್ಥಾವರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ನಾಲ್ಕು ಮಿಲಿಯನ್ ಘನ ಅಡಿ ಚಿನ್ನದ ಅದಿರಿನ ರಾಶಿ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಐವತ್ತು ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋಡಿದ ಕಲ್ಲಿನ ರಾಶಿ. ಇದನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಟನ್ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟಾರೆ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಭಾಗ ಚಿನ್ನ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕರಿಯ ಬಂಟರು ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿ ಹಾಯದ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಭೂಮಿಯ ಆಳಕ್ಕೆಳಿದು ದಿನವೂ ಮರುಜನ್ಮ ಪಡೆದು ಹೊರಬರುತ್ತಾರೆ. ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಆಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ತಾಪ 90° ಸೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಠಿಣ ತರಪೇತಿ. ಸತತ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಬಿಸಿ ಕೊರಡಿಯೊಳಗೆ ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕುತ್ತ ಪುಟಿಯಬೇಕು. ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ 12 ಹೆಜ್ಜೆ. ದೇಹ ತಾಪಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ 24 ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥ ಎಂದು ಗಣಿಯ ದಣಿಗಳ ಎಣಿಕೆ. ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಇನ್ನೂ ಆಳಕ್ಕೆ ಮಾನವನನ್ನು ಸೆಳೆದೊಯ್ಯುವುದು. ಪ್ರಿಟೋರಿಯದ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ತೂಕದ ಸಾವಿರಾರು ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಬಂದು ಇಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ಪೇರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಗಣಿಯಿಂದ ಬೆವರನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷ ಆತಿಥ್ಯ ಪಡೆದ ಕೊರಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳ ಸುರಕ್ಷತೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಲವತ್ತು ತಲೆಮಾರು ದುಡಿತವಾಗಿದೆ - ಕಾಲ?

ಚಿನ್ನ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ಕೈದಿಯಾಗಿ ಭದ್ರ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಫೋರ್ತ್ ವಾಕ್ಸ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ಭದ್ರ ಕೋಟೆ. ಅಮೇರಿಕ ಇದರಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಟನ್ನು. 1950 ರಲ್ಲಿ 21,530 | ಟನ್ನು ಈ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರಮಾಣ ಈಗ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಟನ್ನುಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಚಿನ್ನ ಸುಭದ್ರವಾಗಿರುವ ಜಾಗ ಎರಡು ಮಹಡಿಯ

ಗ್ರಾನೈಟ್ ಕಟ್ಟಡ. ಇದರೊಳಗೆ ಚಿನ್ನದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಸಾಲು. ಇಪ್ಪತ್ತು ಟನ್ನು ತೂಕದ ಉಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲು, ಗಾಳಿ ನುಸುಳಲಾರದು. ಸೂರ್ಯ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಣುಕುವಂತಿಲ್ಲ. ನೆಲವೆಲ್ಲ ಕಾಂಕ್ರೀಟು. ಚಿನ್ನದ ಸಮಾಧಿ ಇದು. ಸುತ್ತ ನರಪಿಳ್ಳೆಯೂ ಹಾಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಐದುಸಾವಿರ ಪೋಲ್ಟ್ ವಿದ್ಯುತ್ ತಂತಿಗಳ ಸದಾ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಬೇಲಿಯ ಜಾಲ. ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣೆಡಲು ಹತ್ತು ಗೋಪುರಗಳಿವೆ. ಈ ಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಸದಾ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಗೋಪುರದ ತುದಿಯಲ್ಲೂ ಮಷಿನ್‌ಗನ್‌ಗಳು, ಸಂಜ್ಞೆ ನೀಡಿದೊಡನೆ ಪಟಪಟ ಸಿಡಿಯುವ ಗುಂಡಿನ ತಹಬಂದಿ. ಚಿನ್ನ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಿಂದ ಪ್ರವಾಹವೇಳುವಂತೆ, ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿ ಸಾಯಿಸುವಂತೆ ಮೊದಲು ವಿಷಾನಿಲವನ್ನು ಅರೆ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಿಬಿಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಸದಾ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಕಣ್ಣು ಎಲ್ಲರ ಚಲನವಲನದ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿನ್ನದ ಚರಿತ್ರೆ ಮಾನವ ಚರಿತ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದದ್ದು ಖೇದ ತರುವ ಸಂಗತಿ. ಯಾವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತ ಲೋಹವೆಂದು ಕಾಡಲ್ಲಿ ಅಂಡಲೆಯುವ ಆದಿಮಾನವ ಪರಿಗಣಿಸಿದನೋ ತಿಳಿಯದು. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳು ಕಣ್ಣು ತುಂಬಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದವು. ಹಸಿವಾದಾಗ ಚಿನ್ನದ ಕಲ್ಲನ್ನೇ ಕವಣ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಬೀರಿ ಹಣ್ಣು ಉದುರಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾನವ ಜೀವಿ ಮುಂದೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟ. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ದಾಸ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಮಾಜವನ್ನು ದೀನ, ಬಡವ, ಬಲ್ಲಿದರನ್ನಾಗಿ ಭೇದಮಾಡಿತು. ನಾಗರಿಕತೆ ನಾಚುವಂತೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದ ಯುದ್ಧಗಳು, ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ದರೋಡೆ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದ ಏರುಪೇರು. ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಚಿನ್ನದ ಜಂಬವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ದ್ರವ. ಅದೇ ರಾಜದ್ರವ. ಎಲ್ಲ ದ್ರವಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಗೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ಮೆರೆಯುವ ಚಿನ್ನ ಈ ದ್ರವಕ್ಕೆ ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನೈಟ್ರಿಕ್ ಹಾಗೂ ಹೈಡ್ರೋಕ್ಲೋರಿಕ್ ಆಮ್ಲಗಳ ಮಿಶ್ರಣ ಈ ರಾಜದ್ರವ. ಇದರ ಈ ಗುಣ ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಗಳಿಸಿದ ನೀಲ್ಸ್‌ಬೋರ್ಗೆ ವರವಾಗಿ

ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದು ಉಂಟು. 1943ರಲ್ಲಿ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಜ್ಞಾನಿ ನಾಜಿಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ ಕೋಪನ್‌ಹೇಗನ್‌ನಿಂದ ಕಾಲ್ತೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಪದಕ ಸಮಸ್ಯೆಯುಂಟು ಮಾಡಿತು. ನಾಜಿಗಳ ಕ್ರೌರ್ಯವೆಂದರೆ ಯಾವುದೂ ಅಂದಿಗೆ ಅದರ ಎದುರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನಿ ನೇರ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆ ಹೊಕ್ಕ. ತನ್ನ ಪಾರಿತೋಷಕವನ್ನು ರಾಜದ್ರವ ಇದ್ದ ಬಾಟಲಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟ. ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅದು ಕರಗಿ ದ್ರವವಾಯಿತು. ಬೋರ್‌ಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಪೆಚ್ಚಿನಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಏನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್, ನಾಜಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುತ್ತಲೇ ತಾನೂ ಮರಳಿದ. ರಾಜದ್ರವದಿಂದ ರಾಸಾಯನಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾರಿತೋಷಕದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ, ಅದೇ ಚಿನ್ನ ಬಳಸಿ ಪಾರಿತೋಷಕವನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ.

ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ ಐಹಿಕ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರಾದರೂ ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು 700 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಆತನ ವಿಗ್ರಹ ತಯಾರಿಸಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ ಬೆಲೆಯ ಈ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಈಗ ಬ್ಯಾಂಕಾಕ್‌ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರೋಮನ್ ದೊರೆ ನೀರೋ, ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷ. ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ರೋಂ ನಗರ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇವನು ಪಿಟೀಲು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಈ ದೊರೆಗೆ ತನ್ನ ಐಲೇ ಐಲು. ತನ್ನ ಸಾವಿರಾರು ಹೇಸರಗತ್ತಗಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಲಾಳ ಹೊಡೆಸಿದ್ದ. ಇದು ಕತ್ತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗಿದ್ದ ಅದಮ್ಯ ಪ್ರೀತಿಯೋ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಸೀನವೋ ತಿಳಿಯದು. ನೀರೋ ದೊರೆಯ ವಿಷಯ ಹಾಗಿರಲಿ. ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಎಂದೂ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ತೀರ ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಲೋಹ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸವಾಲೆಸೆದು ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢವಾದದ್ದು ಕೂಡ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟವನೂ ಮಾನವನೇ, ಅದರ ಗದ್ದುಗೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಕಂಡುಹಿಡಿದವನೂ ಅವನೇ. ಲೋಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾರತಮ್ಯವೆಣಿಸಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕೂರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಜರ್ಮನಿಯ ವೈದ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯದು ಬಹು ಲಂಬನಾಮ: ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಅರೇಲಿಯಸ್ ಥಿಯೋಫ್ರಾಸಸ್ ಫರಾಸೆಲ್ಸ್ ಬೊಂಬಾಸ್ಪೆನ್ ವಾನ್

ಹೋಹೆನ್‌ಹೆಮ್. ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಲೋಹವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ. 1855ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಲೋಹ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನ ಜಗತ್ತಿನ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮಳಿಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯ. ಯಾವುದು ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸವತಿ ಎಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದರು. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸೇಟ್ ಕ್ಲೇರ್ ದಿಪೇಲ್ ಇದರ ಅನ್ವೇಷಕ. ಆಗ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ್ನು ಮೂರನೇ ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಅಧಿಪತ್ಯದ ಏನೆಲ್ಲ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತಾನೇ ವಾರಸುದಾರನಂತೆ ಬೀಗಿದ. ರಾಜ ಮನೆತನದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ರಾಜರ ಸಖ್ಯವಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಅತಿಥ್ಯ ನೀಡಲು ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ. ಅತಿಥಿ ದೇವೋಭವ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಅತಿಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ರಾಜವೈಭವ ಮೆರೆಯುವುದು ಪ್ರಮುಖ ಇರಾದೆ. ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮರ್ಯಾದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ತುಂಬ ಅಪ್ತರಿಗೆ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಚಮಚ ಪೂರ್ವಗಳು. ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯ ಅಪ್ತರಿಗೆ ಕೇವಲ ಚಿನ್ನದ ಚಮಚ. ಉಳಿದವರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯದು. ಚಿನ್ನದ ಚಮಚೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಅಸೂಯೆ. ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಇಳಿಯದು. ಈ ಪಂಕ್ತಿಭೇದ ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತೇ ಸರಿ.

ಜಪಾನ್, ಪ್ರವಾಸಿಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುವುದುಂಟು. ಪುಜೆ ಕಾಂಕೋ ಜಪಾನಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆ. ದುಬಾರಿ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ತೊಟ್ಟಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ ಮೀಯುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿತು. ಜನ ಕೇವಲ ಮುಟ್ಟಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಿಂದು ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿರಲು ಹಾತೂರೆದರು. ನೋಡುನೋಡುತ್ತಲೇ ಹೋಟಲಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಗಿಜುಗುಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹಣದ ಹೊಳೆ ಹರಿಯಿತು. ಆದರೆ ಚಿನ್ನ ತಂದೊಡ್ಡಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುಬರುತ್ತಾ ತಲೆನೋವು ತರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಗಿರಾಕಿಗಳು ಸ್ನಾನದ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ತಮ್ಮ ಟವಲಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಉಳಿ, ಸುತ್ತಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಸ್ನಾನಗೃಹದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಳಿಯಿಂದ ಒಂದು ಚೂರು ಚಿನ್ನ ತೆಗೆಯಲು ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನ. ಪ್ರವಾಸಿ ಉದ್ಯಮ ಎಷ್ಟು ಕಂಗೆಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಖಾಸಗೀ ಪತ್ತೇದಾರರ ತಂಡವೊಂದನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳ್ಳ ಜಾಲದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಕೊನೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ತೋಧಿಸಿ

ಒಳಗೆ ಬಿಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಲೆದೋರಿತು. ಒಬ್ಬ ಗಿರಾಕಿ ಚಿನ್ನದ ಚೂರನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತೊಟ್ಟಿಯಿಂದ ಪಡೆಯುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಕಾಲಿಂದ ಒದೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮೊಣಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಸ್ನಾನದ ಗೃಹ ಹೊಕ್ಕು ತಾಸಾದರೂ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲ ಬಡವ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಆಕೆಗೆ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಚಿನ್ನದ ತೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ಸುಸ್ತಾದಳು. ಒಂದು ಚೂರಾದರೂ ಚಿನ್ನದೊರೆತರೆ? ಚಿನ್ನದ ತೊಟ್ಟಿ ಸೋಲಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕೈಗೆ ಬಂದವು! ಆ ಧೀರ ಮಹಿಳೆ ಅಂಜಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮೀಯಲು ಬಂದಳು. ಈ ಬಾರಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಹಲ್ಲು.

ಈ ಚಿನ್ನದ ತೊಟ್ಟಿ ಫಿನಿಕ್ಸ್ ರೂಪದ್ದು. 313.50 ಪೌಂಡ್ ಬಂಗಾರದ್ದು. ಅದರಲ್ಲೂ 22 ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಅಪರಂಜಿ. 2 ನಿಮಿಷ ಮೀಯಲು 1000 ಯೆಸ್ ಶುಲ್ಕ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಡಾಲರ್. ಗಂಧಕ ಮಿಶ್ರಿತ ಬಿಸಿನೀರಿನ ಈ ಚಿನ್ನದ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಪುಸಲಾಯಿಸಿತ್ತು.

ತೊಡಗಿಸಿದ ಹಣದ ನಾಲ್ಕುಪಟ್ಟು ಲಾಭ ಪಡೆದ ಈ ಉದ್ಯಮದಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿತರಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಹೋಟೆಲುಗಳ ಮಾಲೀಕರು ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ಬೇಸಿನ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ರಾಜರ ಲೋಹದ ಮೌಲ್ಯ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ವಾದ.

ಚಿನ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೆನಿನ್ ನುಡಿದ ಮಾತು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಫಲವಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಮುಖ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಶೌಚಾಲಯ ತೆರೆಯಬಹುದೇನೋ. ಅವರೆಗೂ ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಜಾಗರೂಕವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದನ್ನೇ ತೃಪ್ತಿ ನೀಡುವ ದರದಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡು ಜಾಣತನ ತೋರಬೇಕು.

ಈಜಿಪ್ಟಿನ 3000 ವರ್ಷಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪರ್ವಕಾಲದುದ್ದಕ್ಕೂ ಚಿನ್ನ ರಾಜ ಭಂಡಾರವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಲೇ ಬಂತು. ದೊರೆಯೋ ದೊರೆಸಾನಿಯೋ ಸತ್ತರೆಂದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕೂ ಸಾವು. ಇದರಿಂದ ಸತ್ತ ದೊರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀತನಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸುಖವಾಗಿಡಲು ದೇವರ

ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಈ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಐಸಿರಿ ಹೂತರೆ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ? ಈ ಭಯ ಬಂದೊಡನೆ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಯೂ ಮೊಳೆಯಿತು. ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಲು ಕಾರಣ ಇದು. ಇದರಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಆಚರಣೆಯೂ ಆಯಿತು. ದೊರೆಯ ಭೌತ ಶರೀರದ ರಕ್ಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಕಾವಲೂ ಆಯಿತು.

ಮೊದಲ ರಾಜ ಸಂತತಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಅನುಕರಣೆಯನ್ನು ಅನುಜಾನವಾಗಿ ಈಜಿಪ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸ ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳಿಗಿದೆ. ಮೊದಲ ರಾಜ ಸಂತತಿ ಈಜಿಪ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಳಿದ್ದು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 3180ರಲ್ಲಿ. ಕ್ರಿ.ಶ. ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಈ ಆಚಾರ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅನಂತರ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ದುರ್ದಿನಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. ಪರ್ಷಿಯನರು, ಗ್ರೀಕರು, ರೋಮನರು ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಲಗ್ಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಸ್ವರ್ಣಸಂಪತ್ತು ಪರದೇಶಗಳದ್ದಾಯಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಸ್ಪೆಪ್ ಪಿರಮಿಡ್ ಕ್ರಿ.ಪೂ.2818ರಷ್ಟು ಹಳೆಯದು.

ನೈಲ್ ನದಿಯ ಪಶ್ಚಿಮ ದಂಡೆಗೆ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳ ಸಾಲುಸಾಲೇ ನಿಂತವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯಾರಾಧನೆ ಬಹುಕಾಲ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಆಸೆಗಳು ಮೊಳೆತವು, ದುರಾಶೆ ಮನೆ ಮಾಡಿತು. ರಾಜನೊಡನೆ ಹೂತ ದ್ರವ್ಯದ ಮೋಹ. ಜನ ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳ ಒಡಲನ್ನು ಬಗೆದರು. ನಾಗರಿಕತೆ ನಾಜಿ ನೀರಾಗುವಂತೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದು ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಸಗಿದರು. ಅರ್ಚಕರು ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ಕುತೂಹಲಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಹೊನ್ನಿನ ಸೂರೆಯಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 1700ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜನನಾಡಿ ಬದುಕಿದ್ದ ರಾಜರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಪಿರಮಿಡ್ಡಿನ ಹೆಣಕ್ಕೂ ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲ, ಅದರೊಡನೆ ಹೆಣವಾದ ಬಂಗಾರಕ್ಕೂ ಆಪತ್ತು ಎಂದು ಬಗೆದ ದೊರೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಿ ತೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಣ್ಣ ಶಿಲೆಗಳ ಕಡಿದಾದ ಇಳಿಜಾರುಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ನೈಲ್ ನದಿಯ ಪಶ್ಚಿಮ ದಂಡೆ ಹೊಸ ಸಮಾಧಿಗಳ ಕಾಶಿಯಾಯಿತು. ಕೈರೋಗೆ ಮುನ್ನೂರು ಮೈಲು ನದಿ ಮೇಲೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಡೇಟ್ಸ್ ಬಳಿ ಹೊಸ ಗೋರಿಗಳು ವಿಜೃಂಭಿಸಿದವು. ಸುಣ್ಣದ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಗುಹೆಯಂತೆ ಕೊರೆದರು. ಗೋಡೆ

ನೆಲಗಳು ಮಿರಿಮಿರಿ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ತಿಕ್ಕಿದರು. ಸೂರನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿದರು. ಲೂಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದಿರುವಂತೆ ಸುಣ್ಣ ಶಿಲೆಯ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡಿದಾದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತೀರ ಒಳಗೆ ಸುರಂಗದಂತೆ ಕೊರೆದು ಸಮಾಧಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಕೇವಲ ಉಳಿಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ ಈ ಸಮಾಧಿಗಳು ಅದ್ಭುತ ಕೌಶಲವನ್ನು ಮೆರೆಯುತ್ತವೆ. ಪೆಡಸಾದ ಕಡೆ ಬಿರುಕಿನಲ್ಲಿ ಸೌದೆಯುರಿ ಹಾಕಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸಿಡಿಸಿ ಸತ್ತವರಿಗೆ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಥೆಬ್ಸ್ ಬಳಿ ಇರುವ ಸಮಾಧಿ ಏಕಶಿಲೆಯಿಂದ ರಚಿತವಾದದ್ದು. ಇದರ ಎತ್ತರವೇ 90 ಅಡಿ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಗಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ಕಲ್ಲು ತೆಗೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಂತ್ರ, ಅಧುನಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದೆ. ರಾಜ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಬಗೆದ ನೆಲ ಇದು. ಅವನಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲೋಹದ ಆಯ್ಕೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕ. ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ರಾಜನನ್ನು ರಾಜಲೋಹವನ್ನು ಜೋಪಾನಪಡಿಸಲೆಂದು. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. 1920ರವರೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ ಯಾವ ಪಿರಮಿಡ್ ಕೂಡ ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸ್ಮಶಾನ ಕಳೆ ಬಡಿದಿದೆ. ಸುತ್ತ ಅಗೆದ ಚೂರುಪಾರು ಕಲ್ಲು ಭಗ್ನನೋಟ, ಮಾನವನ ಲಾಲಸೆಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗನ್ನಡಿ. ಹೆಣದ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಕೇವಲ ಚಿನ್ನವನ್ನಷ್ಟೇ ಲಪಟಾಯಿಸುವಷ್ಟು ಸೌಜನ್ಯ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದವರು ತೋರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ವೈರುಧ್ಯಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಕ್ರಿ.ಶ. 1922ರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೆಲವು ಗೋರಿಗಳು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಟುಟ್ ಆಂಕ್ ಆಮೆನ್‌ಸ್ ಸಮಾಧಿ ಹೆಸರಿಸುವಂಥದ್ದು. ದೊರೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸಮಾಧಿಗೆ ಯಾರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ಅರ್ಚಕರು ಬಾಗಿಲನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ಆರನೇ ರಾಮ್‌ಸೆನ್ ಸತ್ತಾಗ ಅವನ ಸಮಾಧಿ ಈಗ ಕಂಡ ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಜನಕ್ಕೆ ರಾಮ್‌ಸೆನ್‌ನ ಸಮಾಧಿ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು, ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದರು. ಅದರ ಕಲ್ಲು, ಮಣ್ಣಿನ ಚೂರು ಟುಟ್‌ನ ಸಮಾಧಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿತು. ಟುಟ್‌ನ ಸಮಾಧಿ ಬದುಕಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1922ರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯದ ಸುದ್ದಿ ಕಾದಿತ್ತು. ತೀರ ಒಳಗೆ ಇದ್ದ

ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೂರೆ ಟುಟ್ ಆಗ ತಾನೇ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದ. ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ 'ಮಮ್ಮಿ'ಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ. ಇವನ ಸುತ್ತ ದ್ರವ್ಯಲೋಕ. ಚಿನ್ನದ ಕುರ್ಚಿಗಳು, ಹಾಸಿಗೆ, ದೋಣೆ, ಪಾತ್ರೆ, ಆಯುಧಗಳು, ರುದ್ರಭೂಮಿ - ಸುವರ್ಣ ಭೂಮಿಯಾಯಿತು. ಟುಟ್‌ನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದ್ದ ಶವಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೂ ಚಿನ್ನದ್ದು. ಅದು ಅಡಿ ಉದ್ದ, ಕೆತ್ತನೆ ಮಾಡಿದ ಚಿನ್ನದ ತಗಡು 3.5 ಮಿ.ಮೀ. ದಪ್ಪ. ಅರುನೂರು ಪೌಂಡ್ ತೂಕ.

ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಈ ಸ್ವರ್ಣಯುಗವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದ ಭಂಡಾರ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಪೂರ್ವದ ಮರಳುಗಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿ ಶತಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಚಿನ್ನವನ್ನು ನೀಡಿ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರೆದಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಸುಪಾಸಿನ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಈಜಿಪ್ಟ್ ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಭಂಡಾರವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ನುಬಿಯವನ್ನು ಇದು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರೆ ಬಹುತೇಕ ಚಿನ್ನದ ಭಂಡಾರ ಬಂದದ್ದು ಪೂರ್ವ ಮರುಭೂಮಿಯಿಂದ. ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಳೆಯ ಗಣಿಗಳು ಒಂದೊಂದೇ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ.

ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯೊಂದರ ಹೆಸರು ಎಲ್‌ಸಿಡ್. ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ನಕ್ಷೆ ದೊರೆತಿರುವುದು ಗ್ರೀಕ್, ರೋಮ್ ಅಥವಾ ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡದಲ್ಲಲ್ಲ. ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಈ ಪೂರ್ವ ಮರುಭೂಮಿಯ ಎಲ್‌ಸಿಡ್ ಗಣಿಯ ನಕ್ಷೆ. ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಾಪರಸ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಗಣಿಯ ನಕ್ಷೆ ದೊರೆತದ್ದು ಸಮಾಧಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ. 3306 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಪುರಾತನವಾದ ಈ ನಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಭೂಮಿಯೊಳಗಿನ ಗಣಿ, ಬಾವಿ ಸುರಂಗವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಂಗಲು ಇದ್ದ ವಾಸದ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಲೆಕೆಳಗಾದ ಸ್ಮಾರಕ ಕಲ್ಲು, ಜೊತೆಗೆ ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ್ನು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 1385 ರಿಂದ 1355ವರೆಗೆ ಆಳಿದ ದೊರೆ ಮೊದಲನೇ ಸೇತಿಯ ಹೆಸರಿದೆ. ಚಿನ್ನ ಹಾಗೂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಈ ನಕ್ಷೆಯ ತಲೆ ಬರಹ. ತೀರಾ ಜೀರ್ಣವಾಗಿರುವ ಈ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಪರಂಪರೆ

ವಿದೇಶೀಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಭಾರತ ಸದಾ ಅದ್ಭುತಗಳ ತವರಾಗಿ ಕಂಡಿದೆ. ಋಷಿಗಳು ಭಾರತವನ್ನು ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಎಂದರು, ಸಾಧುಸಂತರ ಬೀಡೆಂದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಣಭೂಮಿ ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರು ಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಾನ ಬಹು ದೊಡ್ಡದು. ವೇದದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಂತೂ ಚಿನ್ನವನ್ನು ದೈವಲೋಹವೆಂದೇ ಸಾರಲು ಕತೆ ಉಪಕತೆಗಳೇ ಇವೆ. ವೇದಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲೋಹವಾಗೇ ಕಂಡಿದೆ. ಋಗ್ವೇದದ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತದ ಹಲವು ಋಕ್ಕುಗಳು ಚಿನ್ನದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತದ ಮೊದಲ ಋಕ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ.

ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣಾಂ ಹರಿಣೀಂ ಸುವರ್ಣ ರಜತಸ್ರಜಾಂ
ಚಂದ್ರಾಂ ಹಿರಣ್ಮಯೀಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಜಾತವೇದೋ ಮ ಆವಹ
ಸಮಸ್ತವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ, ನೀನು ಚಿನ್ನದಂತಿರುವ ಶರೀರ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವವಳೂ, ಗೌರವ ವರ್ಣವುಳ್ಳವಳೂ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆ ರೂಪ ಧರಿಸಿರುವವಳೂ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಆಹ್ಲಾದಕರ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವಳೂ, ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವಳೂ, ಸಮಸ್ತ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ದೇವಿಯೆಂಬ ದೇವತೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ.

ಆರ್ಯ ಋಷಿಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸುವರ್ಣ ಗೋವು, ಅಶ್ವ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇಡಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಗೌರವವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ವರ್ಣವೆಂದು ಕರೆದರು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಹಿರಣ್ಮಯೀ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಚಿನ್ನದ ಆಕರ್ಷಕ ಬಣ್ಣ ವೇದ ಕಾಲದ ಋಷಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಚಿನ್ನ ಕೇವಲ ಆಲಂಕಾರಿಕ ಆಭರಣವಾಗದೆ ಉಪಮೆಯಾಗಿಯೂ ಬಳಕೆಯಾಯಿತು. ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಹಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ

ಮಾಡಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪಂಜಾಬಿನ ನದಿ ಮೆಕ್ಕಲಿನಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸೋಸುತ್ತಿದ್ದುದರ ಬಗೆಗೆ ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ (ಶುಕ್ಲ ಯಜುರ್ವೇದ) ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಋಗ್ವೇದ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹದಿನಾರು ಸಮಾನ ಪದಗಳಿವೆ. ಶುಕ್ಲ ಎಂದರೆ ಆಭರಣ ರೂಪದ ಚಿನ್ನ, ಜಾತರೂಪ ಎಂದರೆ ಮೂಲರೂಪದ ಅಥವಾ ಆಭರಣವಾಗಿ ಬಳಸದ ಚಿನ್ನ: ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿತ್ತು. ಆಭರಣ ತಯಾರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಿ ನೀಡಲು ಬೇಕಾದ ಕುಡಿಕೆ ಚಮಚಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಶ್ವ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ, ಬಲಿ ನೀಡಿದ ನಂತರ ಚಿನ್ನದ ಸೂಜಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನದ ಅಮೂಲ್ಯ ಗುಣ ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿತು. ಚಿನ್ನ ಕಳವು ಮಾಡಿದರೆ ಘೋರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲು ಆಪಸ್ತಂಬ, ಗೌತಮ ಋಷಿಗಳು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅಂಥ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಕೂಡ ಒಂದು. ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ ಧರಿಸುವುದೇ ತೋಭಾಯಮಾನ. ಅದು ಅಂತಸ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ, ರೋಗ ಪರಿಹಾರಕ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಹು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆಶ್ವರ್ಯವೆಂದರೆ ಚಿನ್ನದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ನಾವು ವೈದಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನದಿಗಳಿಂದ ಸೋಸಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಅವು ನೀಡುತ್ತವೆ. ವೇದ ಋಷಿಗಳು ಹಿಮಾಲಯದ ನದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಣನದಿಗಳೆಂದೇ ಕರೆದರು. ಸಿಂಧೂ ನದಿಯನ್ನು ಹಿರಣ್ಯಾನಿ - ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣ ಎಂದೇ ಋಗ್ವೇದ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಮರಸಿಂಹನ ಅಮರಕೋಶದ ವೈಶ್ಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೂರು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸ್ವರ್ಣಂ, ಸುವರ್ಣಂ, ಕನಕಂ, ಹಿರಣ್ಯಂ, ಹೇಮ, ಪಾತಕಂ, ತಪನೀಯಂ, ಶಾತಕುಂಬಂ, ಗಾಂಗೇಯಂ, ಭರ್ಮಕ, ಕರ್ಬುರಂ, ಜಾಮೀಕರಂ, ಶಾತರೂಪಂ, ಮಹಾರಜತಕಾಂಚನೇ, ದುಕ್ತಂ, ಕಾರ್ತಸ್ವರಂ, ಜಂಬೂನದ ಮಷ್ಟಪಾದೋ (ಸ್ರೀಯಾಂ), ವಸು ಚಂದ್ರಂತಾದುನಂ (ಚ) ಕಲ್ಯಾಣಂ ಭೂರಿ ಗೈರಿಕಂ.

ಬ್ರಹ್ಮ, ವೈದಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆಂದೇ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಚಿನ್ನವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದರೆ ಅದು ಕೇಡು ತರುತ್ತದೆ, ಆಯುಸ್ಸನ್ನು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನು ತನ್ನ ಸ್ತೃತಿಯಲ್ಲೇ ಬರೆದ.

ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೇರು ಪರ್ವತದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಪರ್ವತವೆಂದೇ ಪುರಾಣಗಳು ಹೊಗಳಿವೆ. ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆರುವ ಮಂಗೋಲಿಯ ಭಾಗದ ಆಲ್ತೈ ಈ ಮೇರು ಪರ್ವತವಿರಬಹುದೆಂದು ಪಂಡಿತರು ಊಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಲ್ತೇನ್-ಉಲಾ ಎಂದರೆ ಮಂಗೋಲಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಪರ್ವತವೆಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಳಸಿ ಹರಿಯುವ ನದಿ ಜಂಬೂ ನದಿ. ಜಂಬೂ ಮರದಿಂದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ.

ತತ್ರ ಜಂಬೂನದಂ ನಾಮ ಕನಕ ದೇವಭೂಷಣಂ

ಇಂದ್ರ ಗೋಪಕ ಸಂಕಾಷಂ ಜಾಯತೇ ಭಾಸುರಂ ಚ ಯತ್

ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಜಂಬೂ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಜಂಬೂ ನದಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ದೇವತೆಗಳ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು. ಇಂದ್ರಗೋಪವೆಂಬ ಹುಳುವಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತವಾದದ್ದು. ಹೀಗೆಂದು ಮತ್ಸ್ಯ ಪುರಾಣ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ತ್ರಿಪುರೋಪಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರಾಸುರರು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು, ದೇವತೆಗಳು ಭೇದಿಸಲಾರದಂತಹ ಕೋಟಿ ಕಟ್ಟಲು ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಕೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಶಿಲ್ಪಿ ಮಯ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನಂತೆ. ಒಂದೊಂದು ಪಟ್ಟಣವೂ ನೂರು ಯೋಜನ ಉದ್ದ, ನೂರು ಯೋಜನ ಅಗಲ. ಪುರಾಣಗಳು ಏನೇ ಹೇಳಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಕಬ್ಬಿಣಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾನವ ಚರಿತ್ರೆ ಕಂಡಿತ್ತೆಂಬುದಂತೂ ನಿರ್ಮಿವಾದ.

ಬೈಬಲ್ ಕೂಡ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತರ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿದೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಮೇರುಪರ್ವತದ ಸುತ್ತ ಹರಿಯುವ ಜಂಬೂ ನದಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರು ಹೆಸರಿಸಿದಂತೆ, ಬೈಬಲ್ ಕೂಡ ಜನಿಸಿಸ್ 2-2 10ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಡನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಈಡನ್‌ನಿಂದ ನದಿಯೊಂದು ಹರಿದು ತೋಟವನ್ನೆಲ್ಲ ತೋಯಿಸಿ ಅನಂತರ

ನಾಲ್ಕು ಕವಲಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಶಾಖೆಯ ಹೆಸರು ಪಿಶಾನ್, ಈ ನದಿಯೇ ಹಾವ್-ಇ-ಲಾಹ್ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಪೂರ್ವ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಚಿನ್ನದ ನಾಡು ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಚಿನ್ನ ಕೂಡ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದೆ.

ಬೈಬಲ್ ರಚಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಲೇ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತರ ಸ್ಥಾನ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಹಣದ ಮೌಲ್ಯ ಪಡೆಯದೆ ಅಲಂಕರಣ ಅಮೂಲ್ಯ ಲೋಹವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಕಿಂಗ್ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ರೇಲಿನ ಚಿನ್ನದ ಭಂಡಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇರಳ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಇಸ್ರೇಲಿನ ದೊರೆ ಸಾಲಮನ್‌ಗೆ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 973 ರಿಂದ 933) ಸಿರಿಯದ ದೊರೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಬೆಳ್ಳಿ, ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಚೂರು ಚಿನ್ನವಿರುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಟೈರೆಯ ದೊರೆ ಹಿರಂ, ಜೆರುಸಲೆಮ್‌ನ ಮಂದಿರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲು ದೊರೆ ಸಾಲಮನ್‌ಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾನ್ಮೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ.

ಈ ನಾಲ್ಕುನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಚಿನ್ನ ಅಗೋಚರ ನಾಡಾದ ಓಫಿರ್‌ನಿಂದ ಬಂದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಓಫಿರ್ ಎಂದರೆ ಯಾವ ನಾಡೆಂಬುದು ಇಂದಿಗೂ ನಿಖರವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮೊಜಾಂಬಿಕ್ ಅರೇಬಿಯ, ಇಂಡಿಯ, ಶ್ರೀಲಂಕಾ, ಮಲಯ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದೇಶವಾಗಿರಬಹುದು. ದೊರೆ ಸಾಲಮನ್ ಫಿನಿಷಿಯನ್ನರಿಗೆ ತನಗೊಂದು ನೌಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ. ಫಿನಿಷಿಯನ್ನರು ಸಾಲಮನ್ ದೊರೆಯ ಈ ಆಣತಿಯನ್ನು ವಿನಮ್ರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಥ ಕ್ರಿ.ಪೂ. 945ರಲ್ಲಿ ಓಫಿರ್ ಎಂಬ ನಾಡಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ ಹೇರಳ ಚಿನ್ನ, ದಂತ, ಕಪಿ, ನವಿಲುಗಳನ್ನು ತಂದರು ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರ ರೀತ್ಯ ಇದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಣೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇಸ್ರೇಲಿನಲ್ಲಿ ಮಂದಿರಗಳೇ ಸ್ವರ್ಣ ಭಂಡಾರಗಳಾಗಿದ್ದವು. ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅಸ್ಸಿರಿಯಾದ ದೊರೆಗೆ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 700) ಹೆಚ್ಚೆಯಾ ಎಂಬ ಸಾಮಂತ ಪೊಗದಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ 'ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಕಂಬಗಳಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು

ಕೊಚ್ಚಿ ತನ್ನಿ' ಎಂದು ಆಣತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಶೀಬ ರಾಣಿ, ಸಾಲಮನ್‌ನಿಗೆ 120 ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕಾಣಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸಾಲಮನ್‌ನ ರಾಜ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕೋಟಿ ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಮೌಲ್ಯದ ಚಿನ್ನ ದಾಸ್ತಾನಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಅರವತ್ತು ಪೌಂಡ್ ಅಥವಾ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಕೆ.ಗ್ರಾಂ. ತೂಕ. ಇಡೀ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ಸಾಲಮನ್‌ನಂತಹ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜ ಆಗ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಪರ್ಷಿಯದ ದೊರೆ ಡೇರಿಯಸ್‌ನ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 522-486) ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಸಿಂಧೂ ಪ್ರದೇಶದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಸೇರಿತ್ತು. ತನ್ನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಪಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷತ್ರಪದಿಂದಲೂ ಅವನು ಪೊಗದಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ದೇಶಗಳು ಬೆಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪೊಗದಿ ನೀಡಿದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಮಾತ್ರ ಚಿನ್ನದ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಪೊಗದಿ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಅವನ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಚಿನ್ನ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಿತಾಮಹನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಿರೋಡೋಟಸ್ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 484) ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಗಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸೋಜಿಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇರುವೆಗಳು ನೆಲ ಬಗೆದು ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವೆಂದು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ರಸವತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಇರುವೆಗಳ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವೊಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪುರಾವೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಗಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಟಿಬೆಟಿಯನ್ನರ ವೇಷಭೂಷಣ ಇರುವೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಇದು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯನ್ನೆಸಗಿದರೂ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಚಿನ್ನದ ಮೂಲದ ಬಗೆಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಹಿರೋಡೋಟಸ್ ಹೀಗೆ ನಮೂದಿಸಿದ:

'ಕಾಸ್ಪಾಟಿರಸ್ (ಗಾಂಧಾರರಾಜ್ಯ-ಪೇಷಾವರ ಮತ್ತು ರಾವಲ್ಪಿಂಡಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಭಾಗ. ಇದು ಕಾಶ್ಮೀರವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದೆ) ಮತ್ತು ಪತ್ತಿಕೆ (ಆಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನ) ಎಂಬ ನಾಡುಗಳಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದವರು, ಅಂದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗೆ ವಾಸ ಮಾಡುವವರು ಬ್ಯಾಕ್ಟಿಯ ದೇಶದವರಂತೆ ಜೀವನ

ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದವರೆಲ್ಲ ಇವರೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮರೋತ್ಸಾಹಿಗಳು. ಚಿನ್ನವನ್ನು ತರಲು ಹೋಗುವ ಜನ ಇವರೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಮರಳುಗಾಡಿದೆ. (ಸಿಂಧೂನದಿಯ ಪಶ್ಚಿಮದ ಮರಳುಗಾಡು.) ಈ ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಆದರೆ ನರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಇರುವೆಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಇರುವೆಗಳು ಪರ್ಷಿಯಾ ರಾಜನ ಬಳಿ ಇವೆ. ಗ್ರೀಸಿನ ಇರುವೆಗಳಂತೆ ಈ ಇರುವೆಗಳು ನೆಲವನ್ನು ಕೊರೆದು ಮರಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಈ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಬೆರೆತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯನ್ನರು ಈ ಮರಳನ್ನು ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಒಂಟೆ, ಎರಡು ಗಂಡು ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡು ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮರಳನ್ನು ಹೇರಿ ಹೆಣ್ಣು ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಒಂಟೆ ಮರಿ ಹಾಕಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮರಿಯನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದು ತಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಿ ಇಲ್ಲದ ತಾಯಿ, ಮರಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಯಿಂದ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹಿಂದಿರುಗಲೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಟೆಗಳು ಕುದುರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಹೊರೆ ಹೊರುವುದರಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲು. ಹೀಗೆ ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಟಮಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮರಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವೆಗಳು ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ತಾಳಲಾರದೆ ಬಿಲದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮರಳಿನ ಗುಡ್ಡೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಮರಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಇರುವೆಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ವಾಸನೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅವು ಅವರನ್ನು ಒಬ್ಬರೂ ಉಳಿಯದಂತೆ ಸಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಇರುವೆಗಳು ಚುರುಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಹೊರೆ ಹೊತ್ತಿರುವ ಗಂಡು ಒಂಟೆಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಒಂಟೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಆತುರಾತುರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದವರು ಚಿನ್ನ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಚಿನ್ನ ಪಡೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಗಣಿಯಿಂದಲೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಚಿನ್ನ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಚಿನ್ನವನ್ನು ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ

ಗಣಿಗಳಿಂದಲೂ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನದಿ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಶೇಖರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೆಘಸ್ತನೀಸ್ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 302 - 288) ಕೂಡ ಪೂರ್ವದ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ದರ್ಫಾಯಿ ಜನರು ಇರುವೆಗಳು ಕೂಡಿ ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸೋಸಿ ತೆಗೆದು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆಂದು ಬರೆದ.

ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಂಡಯಾತ್ರೆಗೆ ಮೊದಲು ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದು ಟೇಸಿಯಾಸ್‌ನ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 416) ಇಂಡಿಕಾ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ. ಪರ್ಷಿಯಾದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಬರೆದ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಟಿಬೆಟ್ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಟೇಸಿಯಾಸ್ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಮಾಡಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನ. ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಪೇಕ್ಷಿತ ವರದಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಟೇಸಿಯಾಸ್ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಪಕ್ಷಿ ಗ್ರಿಫಿನ್ ತೋಳಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ. ಅದು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತದೆಂದು ಬ್ಯಾಕ್ಟೇರಿಯನ್ನರು ನಂಬಿರುವುದಾಗಿ ಬರೆದ. ಆ ಹಕ್ಕಿಯ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಇಂಡಿಯನ್ನರು ಪಿಕಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗೆದು ಚಿನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾರೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ. ಟೇಸಿಯಾಸ್ ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ:

'ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿಯಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕರಗಿದ ಚಿನ್ನ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನೂರು ಗಡಿಗಳಷ್ಟು ಚಿನ್ನ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಗಡಿಗೇಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಟ್ರಾಲೆಂಟ್ ತೂಕ ಚಿನ್ನವಿರುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಗಡಿಗೇಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಂತರ ಗಡಿಗೇಯನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಬಾವಿಯ ಆಳ ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದಷ್ಟಿದೆ' ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ.

ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಐನೂರೈವತ್ತು ಮಿಲಿಯನ್ ಸೆಸ್ಟರ್‌ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಹಣ ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಭಾರತದಿಂದ ಬರುವ ಮೆಣಸು, ಶುಂಠಿಯನ್ನು ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ತೂಕ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ಹೆಸರಾಂತ ಚರಿತ್ರಕಾರ ಪ್ಲಿನಿ ಬರೆದ (ಕ್ರಿ.ಶ. 77) ಭಾರತದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ:

ಕ್ಯಾಪಿಟೇಲಿಯಾ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ನಾಯಿರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಿನ್ನದ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗಣಿಗಳಿವೆ. ಇಂಡಿಯನ್ನರು ಇಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಮೌಂಟ್ ಅಬೂ ಪರ್ವತವೇ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಲಿಯಾ ಪರ್ವತ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಯಿರೆ ದೇಶವೆಂದರೆ ಮತ್ತಾವುದೂ ಅಲ್ಲ, ನಾಯರುಗಳಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ. ಮೊದಲನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಗಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಉಲ್ಲೇಖದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ತಿರುಮಂತ್ರ, ಹೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದಿದೆ. ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಗುರು ಉಪದೇಶ ನೀಡುತ್ತ ಭೂ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೂ ದಕ್ಷಿಣಾಪಥಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿಮವತ್‌ಪಥ ಅನುಸರಿಸುವುದೇ ಸೂಕ್ತ. ಏಕೆಂದರೆ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಸುಗಂಧ, ದಂತ, ಚರ್ಮ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕೌಟಿಲ್ಯ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ವಜ್ರ, ಕೆಂಪು, ಮುತ್ತು, ಚಿನ್ನ ಹೆಚ್ಚು ದೊರೆಯುವುದು ದಕ್ಷಿಣಾಪಥದಲ್ಲಿ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗಣಿಗಳೇ ರಾಜ ಭಂಡಾರದ ಮೂಲ. ಭಂಡಾರವಿದ್ದರೇ ಸೈನ್ಯ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ನುಡಿದ. ದಕ್ಷಿಣಾಪಥದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಾಣಕ್ಯ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಗಣಿಗಳ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ. ಮೌರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದರಿಂದ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ ತಯಾರಿಸುವ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಚಾಣಕ್ಯ ವಿಧಿಸಿದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಭೌಗೋಳಿಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿದ. ಜಂಬೂ ನದಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಚಿನ್ನ, ಜಂಬೂ ನದ, ಇದರ ಬಣ್ಣ ನೇರಳೆ. ಶಾತಕುಂಬ-ಶತಕುಂಬ-ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಚಿನ್ನ, ಇದು ತಾವರೆಯ ಬಣ್ಣ. ಕುರಂಡಕ ಹೂವಿನ ವರ್ಣದ ಚಿನ್ನ, ಹಾಟಕ - ಇದು ಗಣಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಚಿನ್ನ. ಕರ್ಣಿಕಾರ ಹೂವಿನ ಬಣ್ಣ ಚಿನ್ನ ವೇಣು ನದಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಶೃಂಗಸೂಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದ ಚಿನ್ನ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಚಿನ್ನ, ಕೌಟಿಲ್ಯನ ವರ್ಣನೆ ಕೇವಲ ಚಿನ್ನಕ್ಕಷ್ಟೇ ಮೀಸಲಲ್ಲ, ಚಿನ್ನದ ಲೋಹವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅವನಿಗಿದ್ದ ಅರಿವು ತುಂಬ ಗಾಢವಾದದ್ದು,

ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಅಥವಾ ಪಾದರಸ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯೊಡನೆ ಬೆರೆತಂತೆಯೂ ಪಡೆಯಬಹುದು. ತಾವರೆಯ ಎಸಳಿನ ಬಣ್ಣದ ಚಿನ್ನ ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ತಂತುರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯ ಚಿನ್ನ. ಹಳದಿ ಮಿಶ್ರಿತ ರಕ್ತ ವರ್ಣದ ಚಿನ್ನ ಮಧ್ಯಮ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಸೀಸ ಬೆರೆಸಬೇಕು. ಚಿನ್ನ ಸೀಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸಿ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಮುರಿಯುವ ಗುಣವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ದನದ ಸಗಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಯಿಸಬೇಕು. ಅದು ಸೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಸಗಣೆಯ ಚೊತೆಗೆ ತೃಲ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಿ ಕಾಯಿಸಬೇಕು. ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಉಜ್ಜಿದರೆ ಅದು ಅರಿಸಿನದ ಬಣ್ಣ ತೋರಿದರೆ ಅದು ಸುವರ್ಣ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣವನ್ನು ಉಜ್ಜಿದಾಗ ಅದರ ಗೆರೆ ಅಳಿಸಿಹೋದರೆ ಅದು ಮೋಸವೆಂದು ಬಗೆಯಬೇಕು. ಇದು ಲೋಹ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಚಾಣಕ್ಯ ಪಡೆದಿದ್ದ ಜ್ಞಾನ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಪರಂಪರೆ ಹಲವು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಯುಗದಲ್ಲೂ ಚಿನ್ನದ ಬೇಡಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ರಸವಿದ್ಯೆ

ಪರುಷದ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬುನವಿದ್ದು
ಹೊನ್ನಾಯಿತ್ತು ನೋಡಿರೇ
- ಬಸವಣ್ಣ

ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನವಾಗಬೇಕೆಂದು ವರ ಕೇಳಿ ಅನಂತರ ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನವೇ ಚಿನ್ನವಾದಾಗ ಮೈದಾಸ ವರವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿದ ಕತೆ ಗ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಜನಪ್ರಿಯ ನೀತಿ ಕತೆ. ಅದು ಚಿನ್ನದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತು ಮೈದಾಸನ ಕತೆಯಿಂದ ಪಾಠವನ್ನೇನೂ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಿದ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲ

ಚಿನ್ನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸದಿದ್ದರೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಕೀಳು ಲೋಹಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟ ಮಾನವ ರಸಾಯನ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಲವು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿಯೇ. ಚಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗುಟ್ಟನ್ನರಿತ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರು ಸೀಸ, ಪಾದರಸ, ತಾಮ್ರ ಮುಂತಾದ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಹಲವು ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ಕುದುರೆಮುಖದ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಚಿನ್ನವೂ ಬೆಟ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಅದು ತನ್ನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ. ಚಿನ್ನ ಅಪರೂಪದ ಲೋಹ. ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಚಿನ್ನತ್ತಿ ಹೋದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರು ಅಪರೂಪದ ದೈವೀಗುಣವಿರುವುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದ ಸ್ವರ್ಣಮಣಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಲ್ಪನ್ನು ಅರಸಲು ಹೊರಟರು. ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಮುಪ್ಪನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿ ಚಿರಯೌವನ ನೀಡುತ್ತದೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ರಸವನ್ನು ಅಸ್ತೇಷಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು.

ರಸವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶ ಲೋಹ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯ ಗಳಿಸಿತ್ತು. ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಲೋಹ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಕೆಲವು ಪರಿಣತರು ಚಿನ್ನ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್‌ಕೆಮಿ ಎಂಬ ಪದ ಅರಬ್ಬೀ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲದಿಂದ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಪಂಡಿತರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್‌ಕೆಮಿ, ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಎರೆಮಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಶಬ್ದ. ಈಜಿಪ್ಟಿನವರು, ಟ್ರಿಸ್‌ಮೆಜಿಸ್ಟಸ್ ಎಂಬ ತಂತ್ರಜ್ಞನನ್ನು ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಪಿತಾಮಹನೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಈ ಚಾಳಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಗ್ರೀಸ್, ಇಟಲಿಗೂ ಹಬ್ಬಿತು. ಅನಂತರ ಸ್ಪೇಯಿನ್‌ಗೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತರೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಚೀನ ರಸವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಚೀನದಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲಕ ಚಿನ್ನ ಪಡೆಯುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಬದಲು ಅವರ ಗಮನವೆಲ್ಲ ಚಿರಯೌವನ ಪಡೆಯುವುದರತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ಯೆ

'ತಾಪೋ' ಸಿದ್ಧಾಂತದೊಡನೆ ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತು.

ರಸವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತರಾಗಿ ಗುಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಮೂಸೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳನ್ನು ಕುದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎರಡನೇ ರುಡೋಲ್ಫ್‌ನ ಆರಮನೆಯ ಬಳಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ರಸವಾದಿಗಳ ರಾಧ್ಯಾಂತ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆ ಮಂಡಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1404 ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನೇ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಾಯಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರಾಬರ್ಟ್ ಬಾಯಲ್ (1627 - 1691) ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಿ ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಾದಿಸಿದ. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ಹೆಸರಾಂತ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸರ್ ಐಸಾಕ್ ನ್ಯೂಟನ್ (1642 ರಿಂದ 1727) ಕೂಡ ಟ್ರಿನಿಟಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಮೂಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಲೋಹ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಹಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನಂತೆ. ಭೂಮಿಯ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆಯಷ್ಟೇ ಚಿನ್ನದ ಆಕರ್ಷಣೆಯೂ ನ್ಯೂಟನ್‌ನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ರಸವಿದ್ಯೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಕಾಲಿರಿಸಿತ್ತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ಟೇಪನ್ ಎಮರ್ಸನ್ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕವಿ ಹಾಗೂ ರಸವಾದಿ ಅರ್ಚಿಂಟೆರಿನ್ ಎಂಬ ಸ್ವರ್ಶಮಣಿ, ಕೀಳುಲೋಹವನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಗುಣ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಟಂಕಸಾಲೆಗೆ ಹತ್ತು ಪೌಂಡ್ ಲೋಹ ಮಾರಿದರಂತೆ. ಸ್ವರ್ಶಮಣಿಯ ಈ ಹುಡುಕಾಟ ಹುಡುಗಾಟವೇ ಅಥವಾ ಹುಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಮುಖವೇ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಉಂಟು. ಕೆಲವೆಡೆ ಚಿಲುಮೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂದಿಗೆ ಅದ್ದಿದಾಗ ಅದು ಕೆಂಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಬ್ಬಿಣ ತಾಮ್ರ ಬೆರೆತ ನೀರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಕೆಂಬಣ್ಣ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಅಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊಂದಲ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಜನ ಅದನ್ನು ಅದ್ಭುತವೆಂದೇ ಬಗೆದಿದ್ದರು. ಮಧ್ಯಯುಗ ರಸವಾದಿಗಳ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಸೀಸವನ್ನು ಕುದಿಸಿ ಅದರೊಡನೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಬೆರೆಸಿದರೆ ಸ್ವರ್ಶಮಣಿ ಮೂಡುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೂತ್ರ ಬೆರೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೂಸ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೇ ಮಂಡಿಸಿದರು. ರಸವಿದ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತಜ್ಞರ

ಎಣಿಕೆ. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಬಸವಾದಿ ವಚನಕಾರರು ತಮ್ಮ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಮೆಯಾಗಿ ಬಳಸಿದರು. ಬಸವಣ್ಣ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1160) ಪರುಷದ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬುನವಿದ್ದು ಹೊನ್ನಾಯಿತ್ತು ನೋಡಿರೇ' ಎಂದು ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯ ಅದ್ಭುತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರೆ, ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ 'ಪರುಷದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣವುಂಟೇ' ಎಂದೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಂಕರದಾಸೀಮಯ್ಯ 'ಪರುಷವ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದ' ಎಂದೇ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯನ್ನು ಉಪಮೆಯಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ರಸವಿದ್ಯೆ ಕ್ಷೇವಲ ಚಿನ್ನದ ಆವಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಸಫಲತೆ ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಚಿನ್ನ ಮಾಡಲು ವಿಫಲವಾದಾಗ ಬವೇರಿಯ ಸರ್ಕಾರ ರಸವಾದಿ ಮಾರೋ ಬ್ರಾಗಾಡಿನೋ ಎಂಬುವನನ್ನು ನಿಷ್ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೇಣು ಹಾಕಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1575 ರಲ್ಲಿ ಜಿಗ್ಲೆ ರಿಸ್ ಎಂಬ ಮಹಿಳೆಗೂ ಇದೇ ಗತಿಯಾಯಿತು. ಉರ್ಜಬರ್ಗನ ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ ರಸವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಮುಲಾಮು ಮಾಡಿದ ನೇಣುಗಂಬವನ್ನೇ ವಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದ ಅರಬ್ಬೀ ದೇಶದ ಅಲ್ ಬೆರೂನಿ 'ಇಂಡಿಯಾ'* ಎಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸಿ ರಸರತ್ನಾಕರ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದ ನಾಗಾರ್ಜುನನ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ರಸತಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ರಸತಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯಂತಹ ಇನ್ನೊಂದು ವಿದ್ಯೆಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಸಾಯನ ವಿದ್ಯೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಸ = ಚಿನ್ನ ಎಂಬುದರಿಂದ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ರಸಾಯನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡುವ ವಸ್ತುಗಳು ಬಹುಭಾಗ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು. ಈ ಔಷಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ರೋಗಿಯು ಗುಣವಾಗುತ್ತಾನೆ.

* ಪ್ರವಾಸಿ ಕಂಡ ಇಂಡಿಯಾ, ಸಂಪುಟ 1

ಮುದುಕನಾದವನು ಯುವಕನಾಗುತ್ತಾನೆ, ನರೆಗೂದಲು ಕಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆಯಸ್ಸು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ರಸಾಯನ ವಿದ್ಯೆ ತಿಳಿದಿರುವವರಲ್ಲಿಗೆ ಜನರು ಮುಕುರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ? ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂದರೆ ನಾಗಾರ್ಜುನ. ಇವನ ಸ್ಥಳ ಸೋಮನಾಥದ ಬಳಿಯಿರುವ ದೈಹಾಕ್ ಎಂಬ ಕೋಟೆ. ಇವನು ಈ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಗ್ರಂಥ ಒಂದನ್ನು ಬರೆದನು. ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಮಾರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಾಳಿದ್ದವನು. ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಹಿಂದೂ ರಾಜರುಗಳ ಸುವರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆಸೆಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಸುವರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸರು ಅಂತಹ ಕೃತ್ಯ ಮಾಡಲೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಸಾಯನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸ.

ವಾಗ್ಬಟನು 'ರಸರತ್ನ ಸಮುಚ್ಚಯ' ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಬರೆದು ಚಿನ್ನದ ಪುಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಸ್ವರ್ಣ, ರಜತ, ತಾಮ್ರ, ಲೋಹ ಎಂದು ಶುದ್ಧ ಲೋಹಗಳನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಚಿನ್ನವು ಐಶ್ವರ್ಯ, ಆಯಸ್ಸು, ಕಾಂತಿ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಸ್ಮರಣ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಂದು, ಎಲ್ಲ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆರೇಬಿಯದ ಜಬೀರ್ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸ ರಸತಂತ್ರ ಪಾರಂಗತನೆಂದೇ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದ. ಈ ಪಂಡಿತ ಗಂಧಕ ಪಾದರಸಗಳು ಗ್ರಹಗಳ ಬಲದಿಂದ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿ ಸಕಲ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ಬರೆದ. ಈ ರಸ ಸಮಾಗಮ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದರೆ ಅದು ಚಿನ್ನ ಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ವಾದಿಸಿದ. ಅಪರಿಪೂರ್ಣವಾದರೆ ಬೆಳ್ಳಿ, ಸೀಸ, ಸತು, ಕಬ್ಬಿಣದಂತಹ ಕೀಳು ಲೋಹಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆಂದು ಜಬೀರ್ ವಾದಿಸಿದ್ದ.

ರಸವಿದ್ಯೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಗಂಧಕ ಪಾದರಸಗಳು ಪಾರ್ವತಿಯ ರಜಸ್ಸು, ಶಿವನ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆಂದು ಬಗೆದು ಅದು ಶಾಕ್ತ ಪಂಥಕ್ಕೆ

ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು.

ರಸವಿದ್ಯೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸೋಲು ಕಂಡಿತು. ಆದರೆ ರಸವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದವರು ಚಿನ್ನ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ಜೀವ ಉಳಿಸುವ ಅನೇಕ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ನೈಟ್ರಿಕ್ ಆಮ್ಲ, ಸಲ್ಫ್ಯೂರಿಕ್ ಆಮ್ಲ, ರಾಜದ್ರವ ಇವೆಲ್ಲವೂ ರಸವಾದಿಗಳ ಕೊಡುಗೆ. ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಂಬಿದ ರಸವಾದಿಗಳು ಅಂಟಿಮನಿ, ಅರ್ಸೆನಿಕ್, ಬಿಸ್ಮತ್, ರಂಜಕ ಇವುಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಮೇಡಮ್ ಕ್ಯೂರಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1898ರಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯಂ ಧಾತುವಿನ ಮೂಲ ಗುಣವಾದ ವಿಕಿರಣಪಟುತ್ವವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ರಸವಾದಿಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೂ ನೆಲೆ ದೊರೆಯಿತು. ರೇಡಿಯಂ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸೀಸವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುವುದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ರುಜುವಾತಾಗಿರುವ ಸತ್ಯ. ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬ ರಸವಿದ್ಯೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಚಿಲುಮೆಯೊಂದರ ನೀರು ತಂದು ಕುದಿಸಿದ. ಎಪ್ಪಂ ಎಂಬ ಜಾಗದಿಂದ ತಂದ ನೀರು ಕುದಿಸಿದ ನಂತರ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಉಪ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಇದು ಗ್ರೀಸ್‌ನ ಮೆಗ್ನೀಸಿಯನ್ ಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿ ದೊರೆತ ಖನಿಜದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಈ ಎಪ್ಪಂ ಉಪ್ಪೇ ಬಿಳಿ ಮೆಗ್ನೀಸಿಯಂ. ಇಂತಹ ತೋಧನೆಗಳು ಹಲವಾರು ಇವೆ. ರಸವಿದ್ಯೆ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದಿನಬಳಕೆಯ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕರುಣಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇವು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಮೂಲ್ಯ.

ಲೋಹಗಳ ರಾಜ

ಚಿನ್ನ ಲೋಹಗಳ ರಾಜ. ಯಾವ ಲೋಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲದ ಅಪರೂಪ ಭೌತ, ರಾಸಾಯನಿಕ ಗುಣಗಳು ಚಿನ್ನಕ್ಕಿವೆ. ಚಿನ್ನ ರಾಜರ ಲೋಹ. ಆರ್ಕಿಮಿಡಿಸ್ ತನ್ನ ದೊರೆಯ ಕಿರೀಟದ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದಲೇ ಆರ್ಕಿಮಿಡಿಸ್ ತತ್ತ್ವ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಚಿನ್ನದ ಬಳಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸರಿಸುಮಾರು ಆರುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಬೆನ್ನೇರಿಯದಲ್ಲಿ

ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಚಿನ್ನದ ಹಿಂದೆ
 ನಡೆದ ಮನುಷ್ಯ ಸಾವಿರಾರು ಮೀಟರ್ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದು
 ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ 130407 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ನೆಲದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ,
 ತಿಜೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ, ನಾಣ್ಯವಾಗಿ ಕೈ ಕೈ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಆಭರಣವಾಗಿ
 ಮೈ ಮುಡಿಗಳನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿದೆ. ಇಡೀ ಈ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗುಡ್ಡೆ
 ಹಾಕಿ ಅಳೆದರೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಯಾಗಬಹುದು! ಕಬ್ಬಿಣವಾಗಿದ್ದರೆ
 ಪುಟ್ಟ ಗುಡ್ಡವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಳೆದ ಆರು
 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗಣಿ ಮಾಡಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತು
 ಘನ ಮೀಟರ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಬಹುದು. ಲೋಹಗಳ ಪೈಕಿ ಇಷ್ಟೊಂದು
 ಸಾಂದ್ರದ ಲೋಹ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನೀರಿಗಿಂತ 19.32 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು
 ಭಾರ. ಇದೇ ಇದರ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಸಾಂದ್ರತೆ. ಒಂದು ಟನ್ನು ಭತ್ತ, ರಾಗಿ,
 ಗೋಧಿ, ಜೋಳ, ನವಣೆ, ತೊಗರಿ, ಹಲಸಂದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು
 ಹತ್ತು ಗೋಣಿ ಜೀಲಗಳು ಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ 1.86
 ಘನ ಅಡಿಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ
 ಒಂದು ಟಿ.ವಿ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ! ಈ ಒಂದು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನದಿಂದ
 ಅದ್ಭುತವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಗಗನಯಾತ್ರಿ,
 ನೀಲ್ ಆರ್ಮ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಚಂದ್ರಲೋಕ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಂದು
 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ಒಂದು ಎಳೆ ಹಿಡಿದು ತಂತಿ ಎಳೆಯುತ್ತಾ
 ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಚಂದ್ರನವರೆಗೂ ಆ ತಂತಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಗೆ
 ಮತ್ತೊಂದು ತಂತಿಯೊಡನೆ ಮರಳಿ ಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ
 ಚಿನ್ನದ ಈ ಉದಾರ ಗುಣವನ್ನು ಒಡನಾಡಿ ಲೋಹಗಳಾದ ಸೀಸ ಮತ್ತಿತರ
 ಧಾತುಗಳು ಹಿಡಿದೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಚಿನ್ನ ಇವುಗಳ ಸಂಗ ಬಯಸಿದರೆ ಅದರ
 ತಂತು ಕ್ಷಮತೆಯೂ (ಡೆಕ್ಲಿಲಿಟಿ) ಕುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಯಾವ ತಾಪಕ್ಕೆ
 ವಿರಿಸಲಿ ಅದರ ಅಪರಂಜಿ ನಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಔನ್ಸ್
 ಚಿನ್ನದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ತುಮಕೂರಿನವರೆಗೂ ತಂತಿಯನ್ನೆಳೆಯಬಹುದು.
 ಅಥವಾ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಸುತ್ತ ತಂತಿ ಸುತ್ತಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ್
 ಚಿನ್ನ ಸಾಕು. 55 ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮೈಸೂರಿನ ರೈಲು
 ದಾರಿ ಅನುಸರಿಸಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತಂತಿ ಎಳೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನದಿಂದ

1600 ಕೆ.ಮೀ. ಉದ್ದದ ತಾಮ್ರದ ತಂತಿಯ ಮೇಲೆ ತೆಳುವಾದ ಲೇಪನ ಮಾಡಬಹುದು. ಲೋಹಗಳ ರಾಜನಾಗಲು ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಾಲದೇ?

ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರು ಒಂದಿಂಚು ಮಂದದ ತಗಡಿನಿಂದ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ತೆಳು ರೇಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅರೆಪಾರದರ್ಶಕ ತಗಡಾಗಿ ಬಡಿದು ಹತ್ತು ಚದರ ಮೀಟರ್ ನೆಲವನ್ನು ರತ್ನಗಂಬಳಿಯಂತೆ ಮುಚ್ಚಬಹುದು. ಚಿನ್ನದ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸಾಟಿಯೆಲ್ಲಿದೆ?

ಚಿನ್ನ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದೇ ತನ್ನ ಹೊಂಬಣ್ಣದಿಂದ. ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿಗೆ ಬೇರೆ ಹೋಲಿಕೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿ ಉಪಮೆಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದು. ಬಹುಪಾಲು ಲೋಹಗಳು ತಮ್ಮ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಮಂಕಾಗುತ್ತವೆ, ಕಿಲುಬುಗಟ್ಟುತ್ತವೆ, ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. ಚಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಹಳದಿ ನಗೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ರಾಸಾಯನಿಕ ಸಂಕೇತ Au ಲ್ಯಾಟಿನ್‌ನಲ್ಲಿ Aurum ಎಂದರೆ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ್ದು ಎಂಬರ್ಥವಿದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇತರ ಧಾತುಗಳು ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿಗೆ ಸಂಚಕಾರ ತಂದಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಬೆಳ್ಳಿ ಸೇರಿದರೆ ಅದು ಬಿಳಿ ಚಿನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ತಾಮ್ರ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೆಂಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣ ಕೂಡ ಚಿನ್ನದ ರಂಗನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಲ್ಲದು. ಚಿನ್ನವೆಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಲೋಹ. ಆದರೆ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಚಿನ್ನವೂ ಉಂಟು. ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಬಿಸ್ಮತ್ ಚಿನ್ನದೊಡನೆ ಬೆರೆತಿದ್ದರೆ ಆ ಚಿನ್ನ ಕಪ್ಪು ಚಿನ್ನವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನದೊಡನೆ ಶೇ. ಇಪ್ಪತ್ತು ಪ್ರಮಾಣದ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಿಶ್ರಣವಾದರೆ ಆ ಲೋಹ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಮ್ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ವಿಕ್ಟೋರಿಯ ಬಳಿಯ ರಾಯಲ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಗಣಿಯ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಕಲ್ಲೊಂದರಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನವನ್ನು 50 ಅಡಿ ದೂರದಿಂದಲೇ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಚಿನ್ನದ ಬಹುಮುಖ ಉಪಯೋಗ ಕುರಿತು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಚಿನ್ನದ ಪರಿಣತ ತಿಮೋತಿ ಗ್ರೀನ್ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರಸಪ್ರಶ್ನೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಧರಣ ಅಂಶ ಯಾವುದು?

1. ಮುಖಕ್ಕೊರದ ನಂತರ ಪ್ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶುಲ್ಫನ್ ಲೋಶನ್

2. ಒಂದು ಜೆಟ್ ಎಂಜಿನ್ನು

3. ಮಿಚಿಗನ್ನಿನಲ್ಲಿರುವ ಬ್ಲೂಮ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಹಿಲ್ಸ್ ಹೋಟೆಲು

4. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಸಿಡ್ನಿಯ ಜೀವ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಕಟ್ಟಡ

ತಿಮೋತಿ ಗ್ರೀನ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಅಂತಹ ಕಠಿಣ ರಸಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಅಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಸುಲಭ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿರುವುದು ಚಿನ್ನ.

ಶುಲ್ಪನ್ ಲೋಶನ್ ಬಾಟಲಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ದ್ರವದ ವಿನ್ಯಾಸವಿದೆ. ಜೆಟ್ ಎಂಜಿನ್ನಿನ ಹೊಗೆ ಉಗುಳುವ ಕೊಳವೆಯ ಮೇಲೆ ತಾಪವನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಲು ಚಿನ್ನದ ಲೇಪನವಿರುತ್ತದೆ. ಮಿಚಿಗನ್ನಿನಲ್ಲಿರುವ ಫಾರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಫಾಂಡ್ಸ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಚಾವ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಮುಲಾಮನ್ನು ಲೇಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರೇಡಿಯೋ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೊಪೆಲ್ಲಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನೈಲಾನ್‌ನ ಚಿನ್ನದ ಲೇಪನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಮಿನಿ ಗಗನ ನೌಕೆಗೆ ಇದನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಸಿಡ್ನಿಯ ಮ್ಯೂಚುಯಲ್ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಕಟ್ಟಡದ ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ ತೆಳುವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ದ್ರವವನ್ನು ಲೇಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬೆಳಕು ತಾಪವನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ಹವಾ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮೇಲೆ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿತು. ಚಿನ್ನವೆಂದರೆ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುವ ಆಭರಣ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಬಳಕೆಯಿದೆ.

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಅತೀವ ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ. ಬೆಳ್ಳಿ ಕೆಲವು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳಪು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಆ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಕ್ಷೇಪನ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸ್ವಿಚ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಟೆಲಿಫೋನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗಾಲದ ನಿರೋಧಕವಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಕೊಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಲೋಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದ ಮುಲಾಮು ಮಾಡುವುದು ಬೃಹತ್ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅರೆ ವಾಹಕಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಲೇಪನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆದ್ರ್ವತೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಚಿನ್ನದ ಗಿಲೀಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇತರ ಲೋಹಗಳ ನಿರೋಧಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್

ಸರ್ಕ್ಯೂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನದ ಬಳಕೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ವರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಜಿನ್ನದ ದ್ರಾವಣ ಮಾಡಿ ನೂರೈವತ್ತು ಚದರ ಅಡಿ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಗಿಲಾವು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಮೇರಿಕದ ಲಾಸ್ ವಿಂಜಲೀಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ರಿಚ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ತೈಲ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ 1929ರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಡಾಲರ್ ಮೌಲ್ಯದ ಜಿನ್ನದ ಗಿಲಾವು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇತರ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಹಿಮದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ಈ ಕಟ್ಟಡ ಮಾತ್ರ ಲಕಲಕನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಜಿನ್ನ ಮೂರನೆ ದರ್ಜೆಗೆ ಇಳಿದಿರುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ. ಅದು ವಿದ್ಯುತ್ ವಾಹಕ ಗುಣದಲ್ಲಿ. ಬೆಳ್ಳಿ ಮೊದಲು ಅನಂತರ ತಾಮ್ರ, ಮೂರನೆಯದು ಜಿನ್ನ.

ಭಾರತದ ಜಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಟನ್ನುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ. ಆದರೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಜನ ಐವತ್ತು ಟನ್ ಜಿನ್ನವನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೃತಕ ದಂತವಾಗಿ ಜಿನ್ನ ಅಸಮಾನ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಜರ್ಮನಿ, ಜಪಾನ್, ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನ ದಂತವೈದ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈ ಗಡಿಯಾರಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಟನ್ನು ಜಿನ್ನ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್.ಎಂ.ಟಿ. ಕೈ ಗಡಿಯಾರ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಅರ್ಧಪಾಲು ಜಿನ್ನ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸೀರೆಯ ಅಂಚಿಗೆ ಜರಿಗಾಗಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಣಭಸ್ಮದ ಗುಳಿಗೆಗಳಿಗಾಗಿ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ 600 ರಿಂದ 1000 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಜಿನ್ನದ ಬಳಕೆ ಇದೆಯೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಆಭರಣವೆಂದೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಮಾನದಂಡದಿಂದ ಅಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಗುಣಾಂಕ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಜಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಇದು ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರೆಟೋ (Carato), ಅರಬ್ಬೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ವಿರತೆ, ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರಾಟಿಯನ್. ಇದು ಗುಲಗಂಜಿಯ ಹೆಸರು. ಜಿನ್ನವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಗುಲಗಂಜಿಯ ತೂಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ರೂಢಿ. ಆದರೆ ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಎಂದರೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ತೂಕದ ಗುಲಗಂಜಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಈಗ ಜಿನ್ನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾನಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಸುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ.

ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನ ಅಪರಂಜಿ. ಅದು ಬಲು ನವಿರು. ಚಾಕುವಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗೀರಬಹುದು. ತುಂಬ ಮೃದು. ಅಂತಹ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಆಭರಣ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಭರಣ ಮಾಡಲು ಚಿನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಸಹಜ ಬಾಗು ಬಳಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಾರದು. ಇದನ್ನರಿತ ಪ್ರಾಚೀನರು ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಇತರ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಆಭರಣ ತಯಾರಿಸುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚುವ ಸಂಕೇತ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನ 24 ಕ್ಯಾರೆಟ್, ಆದರೆ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಬೆಳ್ಳಿ, ತಾಮ್ರ, ಮುಂತಾದ ಧಾತುಗಳು ಬೆರೆತಿರುತ್ತವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆಯಿರುವುದು 22 ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ. ಎಂದರೆ 24ರಲ್ಲಿ 22 ಭಾಗ ಚಿನ್ನ, ಉಳಿದ ಎರಡು ಭಾಗ ಇತರ ಲೋಹ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇತರ ಲೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ, ತಾಮ್ರ, ಪ್ಲಾಟಿನಂ, ಪೆಲ್ಲಾಡಿಯಂ, ಸತು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಲೋಹ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಶೇಕಡಾವಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮಾನಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಚಿನ್ನ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸರದಾರ.

ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನ ಅಂಶ

22 ಕ್ಯಾರೆಟ್	1000 ದಲ್ಲಿ	916.6 ಭಾಗ	(24 ರಲ್ಲಿ 22 ಭಾಗ)
18 ಕ್ಯಾರೆಟ್	1000 ದಲ್ಲಿ	750.0 ಭಾಗ	(24 ರಲ್ಲಿ 18 ಭಾಗ)
14 ಕ್ಯಾರೆಟ್	1000 ದಲ್ಲಿ	585.0 ಭಾಗ	(24 ರಲ್ಲಿ 14 ಭಾಗ)
9 ಕ್ಯಾರೆಟ್	1000 ದಲ್ಲಿ	375.0 ಭಾಗ	(24 ರಲ್ಲಿ 9 ಭಾಗ)

ಭಾರತದ ಮಹಿಳೆ 22 ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಚಿನ್ನ ಬಯಸಿದರೆ, ಬ್ರಿಟನ್ನು ತನ್ನ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಶೇ. 80 ಭಾಗ 9 ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾರಿತೋಷಕ ನೀಡುವುದು 10 ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ.

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಡದಿಗೆ ಗಂಡ ಚಿನ್ನದ ಹಾರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕುಸುರಿ ಕಲೆಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ

ನೀಡುವ ಚಿನ್ನದ ಸರ ಸಂಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ನಿಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಭಾರತೀಯನಿಗೆ ಮಡದಿಯ ತಾಯಿ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ ಒಂದು ಭದ್ರ ನಿಧಿ, ಸಂಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಅದು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ.

ಇತಿಮಿತಿಯ ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಮಿತಿ

ಚಿನ್ನ ರಾಜರ ಲೋಹ. ಅದು ರಾಜ ಭಂಡಾರದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಲೋಹ. ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಲಭಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ವಹಿವಾಟಿನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು. ಈಜಿಪ್ಟ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 3400 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪತ್ತೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿತ್ತು. ಅನುಕೂಲಕಾರಿ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ವಿನಿಮಯದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಚಿನ್ನ ಹೊಸ ಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕಂಡದ್ದು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ವಿನಿಮಯದ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಮೊದಲ ದೇಶ ಬ್ರಿಟನ್ನು. ಆ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟನ್ನು ದ್ವಿಲೋಹ ಹಣ ಪದ್ಧತಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ಎರಡೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1717ರಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ಭೌತವಿಜ್ಞಾನಿ ಸರ್. ಐಸಾಕ್ ನ್ಯೂಟನ್ ಟಂಕಸಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ 3.17 ಪೌಂಡ್ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಇದೇ ಬೆಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು.

ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಮಿತಿ - ಹಾಗೆಂದರೇನು?

ಮೊದಲ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪ್ರಮುಖ ಕೈಗಾರಿಕೃತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣಕಾಸು ಪದ್ಧತಿಯೊಂದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡವು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ. ಇದು ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಿತಿ. ಯಾವುದೇ

ದೇಶ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ರೂಪುರೇಷೆಗಳನ್ನು
 ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ದೇಶದ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ಯಾವುದೇ
 ನಾಣ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿ (ಕರೆನ್ಸಿ) ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಮಾಣದ ಗೊತ್ತಾದ ಶುದ್ಧತೆಯು
 ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಅದು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಸರಳವಾಗಿ
 ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಿತಿಯಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶದ ನಾಣ್ಯ ಘಟಕ
 ಅಲ್ಲಿನ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ನಿರ್ಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರೀಯ
 ಬ್ಯಾಂಕು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರಲು ಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನದ ಆಂತರಿಕ
 ಚಲನೆಗೆ ಅಥವಾ ಅಮದು ರಫ್ತಿನ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ನಿರ್ಬಂಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಣ
 ಪ್ರಮಿತಿಗೊಳಪಟ್ಟ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ
 ಚಿನ್ನವನ್ನು 3.17 ಪೌಂಡಿಗೆ ಖರೀದಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಿತಿಗೆ
 ಬದ್ಧವಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯದ ಚಲಾವಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಬೇಡಿಕೆ
 ಸರಿದೂಗಿಸಲು ಕೇಂದ್ರೀಯ ಬ್ಯಾಂಕು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನದ
 ದಾಸ್ತಾನಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿನ
 ಕರೆನ್ಸಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮುದ್ರಿಸಬಹುದು. ಅದರ ಪ್ರಮಾಣ ಕುಸಿದರೆ
 ತನಗೆ ತಾನೇ ಕರೆನ್ಸಿ ನೋಟುಗಳ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಇಳಿಯಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಒಂದು
 ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣಕ್ಕೂ, ಆ ದೇಶ ದಾಸ್ತಾನಿಟ್ಟಿರುವ
 ಚಿನ್ನಕ್ಕೂ ನೇರ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಹಣದ ಪೂರೈಕೆಯನ್ನು ಅದು
 ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವರ್ಣ ಪ್ರಮಿತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ
 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಣದುಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
 ಕರೆನ್ಸಿಗಳ ವಿನಿಮಯ ದರವನ್ನು ಸ್ಥಾಯೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಮಿತಿಗೆ
 ಬದ್ಧವಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕರೆನ್ಸಿ ನೋಟುಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಿನ್ನದ ಮೌಲ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.
 ಇದು ವಿನಿಮಯ ದರವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲನೇ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದಾಗ ಹಣವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ
 ಬಳಕೆ ನಿಂತಿತು. ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಮಿತಿ ಅನುಸರಿಸಿದ ದೇಶಗಳು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ
 ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದವು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1920ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ
 ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಕರೆನ್ಸಿ ನೋಟುಗಳಿಗೆ ವಿನಿಮಯ ಮೌಲ್ಯವೇ
 ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಕರೆನ್ಸಿಗಳು ಹಣದುಬ್ಬರದ ಹಲವು ಹಂತಗಳನ್ನು ಕಂಡವು.
 ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಿತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ

ವಲಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಬ್ರಿಟನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕು ನೋಟುಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ ಸ್ವರ್ಣಪ್ರಮಿತಿಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಣಗಟ್ಟಿಪ್ರಮಿತಿಗೆ (ಗೋಲ್ಡ್ ಬುಲಿಯನ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್) ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಇದು ಸ್ವರ್ಣ ಪ್ರಮಿತಿಯ ಎಲ್ಲ ರೂಪುರೇಷೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯದ ಪಹಿವಾಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಪ್ರಮಿತಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1925ರಿಂದ 1936ರ ವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿನ ಪೂರೈಕೆ ಕೊರತೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1931ರಿಂದ 1936ರವರೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಹಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಹುಪಾಲು ದೇಶಗಳ ಕರೆನ್ಸಿಗಳ ಅಪಮೌಲ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1936ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನಾಧರಿಸಿದ ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು.

ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ (ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮೊನಿಟರಿ ಫಂಡ್) ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಕ್ರಿ.ಶ. 1944ರಲ್ಲಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ನ್ಯೂಹ್ಯಾಂಪ್‌ಷೈರ್‌ನ ಬ್ರೆಟನ್‌ಉಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡು ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ತೆರೆದಿದ್ದರ ಉದ್ದೇಶ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣ ಸಹಕಾರ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು, ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ದರದ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಸ್ಥಾಯೀಕರಣ, ವಿದೇಶಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಅನವಶ್ಯಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ನಿವಾರಣೆ, ವಿದೇಶಿ ಪಾವತಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಫಾಲ ನೀಡುವುದು, ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಚಂದಾ ಎತ್ತುವುದು, ಇದು ಹಣ ಕಾಸು ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ರೂಪುರೇಷೆ. ಈ ಚಂದಾ ಭಾಗಶಃ ಚಿನ್ನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಭಾಗಶಃ ಆಯಾ ದೇಶದ ಕರೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1946ರಲ್ಲಿ ಈ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದವು. ವಂತಿಗೆ ನೀಡುವಾಗ ಕೊಡುವ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೌಲ್ಯವಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಡಾಲರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕರೆನ್ಸಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಔನ್ಸ್‌ನ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ 35 ಡಾಲರುಗಳು. ಆಯಾ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಕರೆನ್ಸಿಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಚಿನ್ನದೊಂದಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತೇ. 25 ಭಾಗವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಚಿನ್ನ

ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೀಸಲಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆಂದು ಹಣ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಘೋಷಿಸಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವಿದೇಶಿ ಸಾಲದ ಪಾವತಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ವಿನಿಮಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸಿತು. ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹಣ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಪಡೆದು ವಿದೇಶಿ ಸಾಲದ ತೀರುವಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1975ರ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿನಿಂದ ಅದರ ಆರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಈ ವೇಳೆಗೆ ಚಿನ್ನ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಆಯಾ ದೇಶದ ಕರೆನ್ಸಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲು ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1978ರ ಮೇ 3 ರಿಂದ 1980ರ ಮೇ 7 ರ ವರೆಗೆ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ನಲವತ್ತೆದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹರಾಜುಗಳಲ್ಲಿ 777.6 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ದೇಶದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ವಂತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿತು. ಒಂದು ಔನ್ನಿಗೆ ಮೂವತ್ತೆದು ಡಾಲರ್ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿತು.

ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಭಾರತ 804,429.402 ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನ ಪಡೆಯಿತು. ಆಗ ಅದರ ಬೆಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ.

ಈಗ ದಾಸ್ತಾನಿಟ್ಟಿರುವ ಚಿನ್ನಕ್ಕೂ ಕರೆನ್ಸಿ ನೋಟುಗಳ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಬ್ಯಾಂಕು ಚಿನ್ನವನ್ನು ವಿನಿಮಯದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿರುವಷ್ಟು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ್ಗೆ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ

'ದಿ ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಪತ್ರಿಕೆ ಹೀಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಿತ್ತು:

'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಚಿನ್ನದ ಖಾಸಗೀ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ. ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಇದು ಐದುಸಾವಿರ ಟನ್ನುಗಳು. ಈ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಫಲಿಸುತ್ತದೆಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗದ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸಂಗತಿ:

ಮುಂಬೈನ ಬುಲಿಯನ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ 1989ರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಖಾಸಗಿ ಚಿನ್ನದ ಸಂಗ್ರಹ 5491 ಟನ್ನುಗಳೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸಿದೆ. ಎಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮೀರಿರುವ ನಮಗೆ ಚಿನ್ನ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಸರ್ವಸ್ವ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸಂಕೇತ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತಸ್ತಿನ ಅಳತೆಗೋಲು. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಅದ್ಭುತ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೆಂದು ನಾವು ಬಗೆದಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ವಿವಾಹಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ವಿವಾಹದಲ್ಲೂ ಕನಿಷ್ಠ ಐದರಿಂದ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನದ ಬಳಕೆಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಗಣಿಗಳ ಮೂಲದಿಂದ ಬರುವ ಚಿನ್ನ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕಿ.ಗ್ರಾಮ್‌ಗಿಂತ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚು ದಾಟಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಈ ಚಿನ್ನ? ಮತ್ತೊಂದು ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮೂಲಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ಚಿನ್ನ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಎಂಟು ನೂರು ಟನ್ನಿಗೂ ಮಿಗಿಲು. ಹಾಗೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಹಲವು ಬಾರಿ ಅಂಕುಶ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಈ ಅಂಕುಶದ ತಿವಿತವಿದ್ದರೂ ಚಿನ್ನದ ನಡೆಗೆ ಅದು ಬಾಧಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ನವೆಂಬರ್ 3, 1962ರಂದು ಚಿನ್ನದ ಬಾಂಡುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಶೇ. 6.5 ಬಡ್ಡಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ತೋರಿತು. ಇದು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಾಧಿಯ ಬಾಂಡು. ಈ ಬಾಂಡು ಪಡೆಯಲು ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನವೆಂಬರ್ 12 ರಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ಯೋಜನೆ ಫೆಬ್ರವರಿ 28ರ ವರೆಗೆ

ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬಾಂಡು ಪಡೆಯುವವರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತರ ಗುಣಾಂಕದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಈ ಬಾಂಡ್ ಪಡೆಯಲು ಒಂಬೈನೂರ ತೊಂಬತ್ತೈದು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ 53.58 ರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ ತೊಲಕ್ಕೆ 62.50 ರಂತೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಅರ್ಧ ವಾರ್ಷಿಕ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಆಕರ್ಷಣೆ ಒಡ್ಡಿತು. ಈ ಬಡ್ಡಿಗೆ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಬೇರೆ. ಅದು ಬಾಂಡಿನ ಮೊತ್ತ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೀರದೆ ಇದ್ದರೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಾಂಡುಗಳು ಸಂಪತ್ತು ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆದಿದ್ದವು. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ರೀತಿ ಅದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸಿದ ಹಣದ ಮೂಲ ಇದರ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಸಾರಿತು. ಚಿನ್ನದ ಬಾಂಡಿನ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣ 16.30 ದಶಲಕ್ಷ ಗ್ರಾಮ್. ಆಗ ಅದರ ಮೌಲ್ಯ 8.73 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಇದರ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಹಿಂದೆಯೇ 1963ರ ಜನವರಿ 9 ರಂದು ಸ್ವರ್ಣ ಮಿತಿ ಅಧಿನಿಯಮ (ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಕ್ಟ್) ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಈ ಅಧಿನಿಯಮವಂತೂ ಚಿನ್ನದ ಅನವಶ್ಯಕ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಸಾರಿತು. 30 ದಿನದ ಒಳಗಾಗಿ ಭಾರತದ ಕುಟುಂಬದ ಚಿನ್ನದ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಘೋಷಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿತು. ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಗ್ರಾಮ್ ಗಟ್ಟಿ ರೂಪದ ಚಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ಐವತ್ತು ಗ್ರಾಮ್ ಗಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನ ಘೋಷಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದಾಗ ಒಡವೆಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಚಿನ್ನ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಪಡೆದ ಮಾರಾಟಗಾರರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆ, ವ್ಯಕ್ತಿ, ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರಿದ್ದು ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ. ಯಾವುದೇ ಒಡವೆ ಅಥವಾ ಕರಗಿಸಿದ ಒಡವೆ ಅಥವಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡುವ ಆಭರಣ 14 ಕ್ಯಾರೆಟ್‌ಗೆ ಮೀರಿರಬಾರದು. ಆಭರಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರಾವ ರೂಪದಲ್ಲೂ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವುದನ್ನು ಕಾನೂನು ನಿಷೇಧಿಸಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಬಳಕೆಯನ್ನು

ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಗ್ಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಲು 1963ರ ಜನವರಿ 10 ರಂದು ಗೋಲ್ಡ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅತ್ತ ಚೀನದ ಆಕ್ರಮಣದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ, ಇತ್ತ ಅನವಶ್ಯಕ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನು-ಮೊರಾರ್ಜಿ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ನುಡಿದರು:

ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಶಂಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಆಭರಣಗಳನ್ನು 14 ಕ್ಯಾರೆಟ್ಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಕ್ಯಾರೆಟ್ಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ. ಆದೂ ತುಂಬ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚಿನ್ನದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುವವರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವನು ನಾನು. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ನಾಗರಿಕನ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆ ಎಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊರಾರ್ಜಿಯವರ ಕಳಕಳಿ ಶಾಸನ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಭಾರತೀಯ ನಾರಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕ್ಯಾರೆಟ್ಗಳಿಂದ ಅಳೆಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದೇ ಬಹುತೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾವಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನು ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿ ಬಿಡುವ ಬದಲು ನಿರಾಭರಣ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದರೇ ಲೇಸೆಂದು ಮಹಿಳೆಯರು ಬಗೆದಿರಬೇಕು. ಈ ನಿಲುವು ತಂದ ಘೋರ ವಿಪತ್ತು ನಿಜಕ್ಕೂ ಊಹಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಭಾರತದ 4,50,000 ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರ ಪೈಕಿ ನೂರು ಮಂದಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ.

ಭಾರತದ ಆಕ್ರಮಿತ ಭಾಗದಿಂದ ಚೀನಿಯರು ಹಿಂತೆಗೆದರು. ಚಿನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾಯಿದೆಗೆ ಬದಲು ಚಿನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಆಜ್ಞೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಅದೇ. ಅನವಶ್ಯಕ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು. ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಉಸಿರುಕಟ್ಟುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಕೊನೆಗೆ 1966 ರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಮಿತಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಗ್ರಹಣ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಚಿನ್ನ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಲಕಲಕ ಹೊಳೆಯಿತು. 1966ರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರೆಟ್‌ನ ಮಿತಿಗಿದ್ದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಡಲಿಸಿ

ಮೂಲ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೇರಲಾಯಿತು. ಈ ಮಿತಿಯನ್ವಯ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮ್. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕುಟುಂಬ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಆಭರಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಡಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿತು. ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣದ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರು ಮೂಲ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನನ್ನು ಮಿತಗೊಳಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ 1968ರಲ್ಲಿ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಒಡಪೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಡಲು ಹೇರಿದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿದರೂ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರು ನೂರು ಗ್ರಾಮ್‌ಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಮೂನ್ನೂರು ಗ್ರಾಮ್‌ಗೂ ಮಿಕ್ಕು ಯಾವುದೇ ಆಭರಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಿತು.

ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರಿಗೆ, ಚಿನ್ನಾಭರಣದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿಸುವ ಪರಿಷ್ಕಿತಿಯಾಯಿತು. ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸೆರೆಮನೆ ವಾಸ, ಜೊತೆಗೆ ದಂಡ ತೆರಬೇಕಾಯಿತು. ಇದೊಂದೇ ಮಸೂದೆಯು ಐದು ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿತು.

1. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಚಿನ್ನದ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು.
2. ದಂಡ ವಿಧಿಸುವುದು.
3. ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ತೆರಿಗೆ ವಂಚಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಆಯಾ ಕಾಯ್ದೆಗಳ ಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವುದು.
4. ಅಪರಾಧದ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದು.
5. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಪರವಾನಗಿಯನ್ನು ಅಸಿಂಧುಗೊಳಿಸುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ನವೀಕರಣ ಮಾಡಲು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಚಿನ್ನ ಇಂಥ ಮಸೂದೆಗೆ ಜಗ್ಗಲೂ ಇಲ್ಲ, ಕುಗ್ಗಲೂ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಎಂದಿನಂತೆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಿದೇಶದಿಂದ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಭಾರತದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗುವ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಚಿನ್ನದ ಗುಪ್ತ ವ್ಯವಹಾರ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಬದಲು ಚಿನ್ನ ತನ್ನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಎರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1963ರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ನೂರ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು 1980ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾವಿರ

ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿತು.

ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೆಲೆಗೂ ಮುಂಬೈನ ಚಿನಿವಾರ ಪೇಟೆಯ ಚಿನ್ನದ ಧಾರಣೆಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದಾಗ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆದಾರರಿಗೂ ಭಾರತ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಿಸಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿದೆ. 1978ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 12ರಂದು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ ಮುಂಬೈನ ಚಿನ್ನದ ಹರಾಜು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಮೇ 3 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 23ರವರೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಹರಾಜು ನಡೆಯಿತು. ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಬಾರಿ ನೂರು ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಹೊಂದಿದ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರಿಗೆ ಮಾರುವ ಕಟ್ಟುಪಾಡು ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1968ರ ಚಿನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಂತರ ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆದಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಹರಾಜು ಮಾಡಲು ಮೊದಲು ವಿಧಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಕೂಗಿಗೂ ಐದು ಸಾವಿರ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಂತರ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ಗ್ರಾಮ್ ಮತ್ತು ಐನೂರು ಗ್ರಾಮ್‌ಗೆ ಇಳಿಸಲಾಯಿತು. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. 1978ರ ಮೇ ತಿಂಗಳ 3 ರಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 23ರವರೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಹರಾಜು ಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನದ ಮೊತ್ತ 12.96 ಟನ್ನುಗಳು. ಆಗಿನ ಇದರ ಮೌಲ್ಯ 865 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಏರದ ಕಾರಣ ಈ ಹರಾಜನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರ ಹಿಂದೆಯೇ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ ಮಾರಿದ ಚಿನ್ನದ ಹರಾಜು ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬದಲಾದ ಸರ್ಕಾರ ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು.

1978ರ ಚಿನ್ನದ ಹರಾಜು ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪರಿಣಾಮ ತರದ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ ರಫ್ತು ಮಾಡಿ ಕೊರತೆ ತುಂಬಿಸುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ರತ್ನ ಮತ್ತು ಆಭರಣ ರಫ್ತು ಮಾಡಿ ಕೊರತೆ ತುಂಬಿಸುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ರತ್ನ ಮತ್ತು ಆಭರಣ ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಪಡೆದ

ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರು, ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಭರಣದ ರಫ್ತಾಗಿ ವಿದೇಶದಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿ. ಇಂಡಿಯಾದ ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಇದರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿತು. ಈ ಯೋಜನೆಯು ಅನೇಕ ಏಳುಬೀಳುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಮುಂಬೈನ ಚಿನಿವಾರ ಪೇಟೆಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇಲೆ ನೇರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತು. ಡಿಸೆಂಬರ್ 1979ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈನ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಗಿಂತ ಶೇ. 3 ಭಾಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ವರ್ಷ ಚಿನ್ನದ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳಲು ತೆರಬೇಕಾದ ಅಮೂಲ್ಯ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ 1980ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯೂ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು.

1990ರ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರೊ. ಮಧು ದಂಡವತೆ ಮತ್ತೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡರು. ಚಿನ್ನ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಬಂಧನವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತೊಗೆದು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಮಂಡಿಸುತ್ತ ಮಧು ದಂಡವತೆ ನುಡಿದರು.

‘ಅಂತರಿಕ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. 1963ರಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ಚಿನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾಯ್ದೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂಲತಃ ಚಿನ್ನದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವುದೇ ಅದರ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೇನೂ ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಣ್ಣ ಬಂಡವಾಳದ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಿಸಿತು. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲದ ಇಂತಹ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಚಿನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಈ ನಿಲುವು ಅನೇಕ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನಕಾರಿ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ತಡೆಯಲು ಸುಂಕದ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಕೆಯ ಅನಂತರ ವಿದೇಶದಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಆಮದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ರಿಸಿಕೊಂಡು 1992ರ ಫೆಬ್ರವರಿ 29ರಲ್ಲಿ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಡಾ. ಮನಮೋಹನಸಿಂಗ್ ಹೊಸ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಅನಿವಾಸಿ ಭಾರತೀಯರು ವಿದೇಶದಿಂದ ಮರಳುವಾಗ ಅವರೊಡನೆ ತಲಾ ಐದು ಕಿ.ಗ್ರಾ.ಮ್. ಚಿನ್ನ ತರಲು ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶೇ. 15 ರಷ್ಟು ಸುಂಕ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಇದೊಂದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ ಕ್ರಮವೆಂದು ಮುಂಬೈನ ಬುಲಿಯನ್ ಸಂಘ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿತು. ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ತಡೆಯಲು ಇದೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಣತನದ ಕ್ರಮ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ವಲಯಗಳೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದವು. ಹತ್ತು ಗ್ರಾ.ಮ್ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಶೇ. 15 ರಷ್ಟು ಸುಂಕವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ವಿದೇಶಿ ಕರೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಅಮೂಲ್ಯ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಚಿನ್ನದ ಆಂತರಿಕ ಬೆಲೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವಿದೇಶಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೆಲೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ತೀವ್ರವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುನ್ನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಗ್ರಾ.ಮ್. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ 4730 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಇದ್ದದ್ದು ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ 4295 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಗೂ ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಗೂ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ತನ್ನ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಚಿನ್ನದ ನಾಡು

ಚಿನ್ನದ ನಾಡದು

ಮೈಸೂರು

ಗಂಧದ ಗುಡಿಯದು

ಮೈಸೂರು

(ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು - ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ.)

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸೊಬಗನ್ನು ಕವಿಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಶಿಲ್ಪ ಕಲೆಗಳ ಬೀಡೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ರನ್ನ ಪಂಪರ ನಾಡೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಸೊಬಗು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರವಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ನೆಲ ಚಿನ್ನದ ಭಂಡಾರವನ್ನೇ ತನ್ನ ಸಿರಿಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. 'ರತ್ನಗರ್ಭ ವಸುಂಧರಾ' ಎನ್ನುವ ಗುಣವಾಚಕ ನಮ್ಮ ನೆಲವನ್ನೇ ಕುರಿತಂತೆ ಸಂಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬಂತಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಕಣ್ಣು ಆಚಾರ್ಯ ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಚಿನ್ನದ ನಾಡೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ಗಂಧದ ಗುಡಿಯೆಂದು ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯೇ ಅಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿರುವುದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ. ಈ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಚಿನ್ನದ ನಾಡು, ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಹೊನ್ನುಡಿ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿನ್ನದ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಕೋಲಾರದ ಈಗಿನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ಭಾಗದಿಂದ. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಯಚೂರಿನ ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಗಣಿ ಉದ್ಯಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಗಳಿಸಿದೆ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಮೈಸೂರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್ ಸೋಲೊಪ್ಪಿ ಅಸುನೀಗಿದ ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ದಂಡು ಪ್ರದೇಶ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸೈನ್ಯದ ತುಕಡಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೂ ನಿವೃತ್ತ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಈ ಜಾಗ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿತು, ಜೊತೆಗೆ

ಅವರೇ ಧಣಿಗಳು. ಧಾರಾಳವಾದ ರಿಯಾಯತಿಯನ್ನು ಇವರು ಪಡೆದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತಂಪು ಹವೆ ಬೇರೆ. ಈ ಸೈನಿಕರು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಏನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರು ತಮ್ಮ' ಎನ್ನುವ ಸ್ವಭಾವವರು. ಕೆಲವರು ಉದಕಮಂಡಲದ ತಂಪು ತಾಣದತ್ತ ಸಾಗಿ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳಾದರು. ಕೆಲವರು ನೆಲದ ಸಿರಿಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಅದೃಷ್ಟದ ಬೆನ್ನೇರಿದರು. ಕೆಲವರು ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಹವ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಫಲ ಪಡೆದರು. ವೈನಾಡಿನ ಪೆರಿಯಾರ್ ನದಿಯ ಮರಳನ್ನು ಜಾಲಿಸಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸೋಸಿ ತೆಗೆದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ಮುಂದೆ ವೈನಾಡು ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಫಲ ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ ಗಮನಪಲ್ಲ ಕೋಲಾರದ ಈ ಭಾಗದತ್ತ ಹರಿಯಿತು. ಅದು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಐಸಿರಿಯಲ್ಲ. ಹಲವು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಪುರಾತನರು ಗಣಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿದ್ದರು. ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಕಾಲ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಈಗಲೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ.

ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲ ದಾಖಲೆ ದೊರೆಯುವುದು ಕ್ರಿ.ಶ. 1802 ರಲ್ಲಿ. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರಿನ ಗಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಮರಣಾನಂತರ ಮೈಸೂರಿನ ಪೂರ್ವ ಗಡಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಹೆಚ್.ಎಂ. 33ನೇ ರೆಜಿಮೆಂಟ್‌ನ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಜಾನ್ ವಾರನ್ ಎಂಬುವನನ್ನು ನೇಮಿಸಿತು. ವಾರನ್ ಒಡನೆಯೇ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಈಗಿನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕಿರುವ ಮಾರಿಕುಪ್ಪಮ್‌ಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಎರ್ರಕೊಂಡ ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟದಿಂದಲೇ ಇವನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಮೈಸೂರಿನ ಭೂಗೋಳವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಗಡಿಯನ್ನು ಅವನು ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸದೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಒಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಚಿನ್ನದ ನಾಡೆಂಬ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲು ಅದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸಿರಿಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ವಾರನ್, ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪವಾಗಿ ಬರೆದು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಕಂಡಂತೆಯೇ ದಾಖಲಿಸಿದ. ಎರ್ರಕೊಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿನ ಉರಿಗಾಂ

ಹಾಗೂ ಮಾರಿಕುಪ್ಪಂ ಬಳಿ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಇವನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದನೋ ತಿಳಿಯದು. ಚಿನ್ನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸುದೀರ್ಘ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೇ ರಾಯಲ್ ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ.

ಲೆ. ಜಾನ್ ವಾರನ್ ಈ ವರದಿ ಬರೆದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರಿಕುಪ್ಪಮ್‌ಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಕೂಲಿಕಾರರೊಡನೆ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಗಣಿಯಿಂದ ಅದಿರನ್ನು ಎತ್ತಿಸಿ ಆರೆದು ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಚಿನ್ನ ಸೋಸಿದ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಇಂಥ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದಿರು, ಮಣ್ಣನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಅಡಿ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಂಗಸರು ಅದಿರನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಜಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿನ್ನದ ಸಾಂದ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಾದ್ದರಿಂದ ಹೊಳೆಯ ಬಳಿ ಸಾರಿ ಜಾಲಿಸಿ ಸೋಸುವುದು ಸುಲಭ. ಪರಿಯ ಜನಾಂಗದವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಣತಿಯಿಂದಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗುಂಡಿ ಕುಸಿದು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ತಂಡದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ ನವಿಲು ಸಾಗಿದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಜಾಡು ಸಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಮಾಡಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಬಹುಮಂದಿ ಹಿಂತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಾನ್ ವಾರನ್‌ಗೆ ಕೂಡ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಹಗ್ಗ, ಬುಟ್ಟಿ, ತಟ್ಟೆ, ಕಂದೀಲು ಬೆಳಕು, ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳ ಬೆಲೆ ದುಬಾರಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಚಿನ್ನ ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ಅಂಥ ಆಕರ್ಷಕ ಕೆಲಸವೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ಗುಂಡಿ ತೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಹಳೆಯ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಬಗೆದು ಜಾನ್ ವಾರನ್ ಮೂವತ್ತು ಪಗೋಡ ತೂಕದ ಚಿನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ. ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಮದ್ರಾಸಿನ ಟಂಕಸಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ

ದರ್ಜೆಯ ಚಿನ್ನವೆಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿತು. ಮಾರಿಕುಪ್ಪಂ ದಾಟಿ ಚಿನ್ನದ ಜಾಡು ಸಾಗಿದೆಯೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ ವಾರನ್, ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ರಹಸ್ಯ ಗಣಿ ಕೆಲಸ ಚುರುಕುಗೊಂಡ ನಂತರ. ಕೊನೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಕಮೀಷನರ್ ಆಗಿದ್ದ ಮಾರ್ಕ್ ಕಬ್ಬನ್ ಈ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಬಂದು ಶಾಸನವನ್ನೇ ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕೂ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ನಂಟು. ಜಾನ್ ವಾರನ್ ಮಾರಿಕುಪ್ಪಂ ಬಳಿ ಚಿನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಸಂಗತಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಐರಿಷ್ ಸೈನಿಕ ಮೈಕೇಲ್ ಲ್ಯಾವೆಲ್ಲೇ ಎಂಬುವನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1864ರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಧ ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡಿನ ಮಯೋರಿ ಅಂತರ್ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಸೆಣೆಸಿದ್ದ. ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಚಿನ್ನದ ತೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಲೇ ಮರಳಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ. ಅನಂತರ ಕೋಲಾರ ಅವನ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಕೇಂದ್ರವಾಯಿತು. ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಕೋಲಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1871ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿ ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮರಳಿದ. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಲ್ಯಾವೆಲ್ಲೇ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಟ್ಟ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1873ರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪರವಾನಗಿ ಬೇಡಿ ಅವನು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವನು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪರವಾನಗಿ ಕೇಳಿದ್ದು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲ ಗಣಿಗಾಗಿ.

1874ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 14 ರಂದು ಸರ್ಕಾರ ಲ್ಯಾವೆಲ್ಲೆಗೆ ಪರವಾನಗಿ ನೀಡಲು ಒಪ್ಪಿತು. ಲ್ಯಾವೆಲ್ಲೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಪರವಾನಗಿ ಬೇಡಿದನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಮಾಡಲು ಪರವಾನಗಿ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದರೆ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಲ್ಯಾವೆಲ್ಲೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ವಂಚಿಸಲು ಈ ಯೋಜನೆ ಹೂಡಿದ್ದ. ಚಿನ್ನವೇ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಪರವಾನಗಿಯನ್ನು ಅವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ, ಬದಲು ದೀರ್ಘ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ

ನಡೆಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ 1875ರ ಫೆಬ್ರವರಿ 22ರಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಲ್ಯಾವೆಲ್ಲೆಗೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡಲು ಪರವಾನಗಿ ನೀಡಿತು. ಈ ಪರವಾನಗಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಖನಿಜದ ಗಣಿಗಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆದ. ಎರಡು ಚದರ ಮೈಲಿ ಮೀರದಂತೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಹತ್ತು ಜಾಗಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದ. ಪ್ರತಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತರಲು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಅವನು ಬರಬೇಕಾಯಿತಂತೆ. ಆಗಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಬವಣೆಯನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಿದ. ಆತ ಅಂಥ ಶ್ರೀಮಂತನೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಬಗ್ಗೆ ಎಫ್. ಈ. ಪೆರ್ರಿ ಬರೆದ 'ಲಿವಿಂಗ್ ಡೇಂಜರಸ್‌ಲಿ' ಎಂಬ ಕತೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾವೆಲ್ಲೆಯ ಬವಣೆಯನ್ನು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಲ್ಯಾವೆಲ್ಲೆ ಬಹುಕಾಲ ಚಿನ್ನದ ನಿಕ್ಷೇಪದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ, ಬದಲು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1876ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಣಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಜನರಲ್ ಡಿ.ಲಾ. ಬಿರಿಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಅರ್ಬುತನಾಥ್ ಕಂಪನಿಯ ಎ. ಮೆಕೆಂಜಿ ಎಂಬುವರಿಗೆ ಮಾರಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡ. ಮರುವರ್ಷ ಮೆಕೆಂಜಿ ಬಿರಿಸ್‌ಫರ್ಡ್‌ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯಷ್ಟನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ. ಆಗ ಬಿರಿಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಒಂದು ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಲಾರ ಕನ್‌ಸೇಷನರೀಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿದ. ಈ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಗಣಿ ತಜ್ಞರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಣಿ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆದರೆ ಬಂಡವಾಳ ಬಹುಬೇಗ ಕರಗಿತು. ಮತ್ತೆ ಬಂಡವಾಳ ಎತ್ತಿ ಗಣಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದಾಗ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕ ಫಲ ದೊರೆಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1879ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಉತ್ತೇಜನಗೊಂಡು ಮದ್ರಾಸಿನ ಉರಿಗಾಂ ಕಂಪನಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಬಂಡವಾಳದೊಡನೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅತ್ತ ವೈನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ ಹಣ ತೊಡಗಿಸಿ ಕೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಕೋಲಾರದ ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ದೌಡಾಯಿಸಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1880 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಗಣಿ ಕಂಪನಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮೂವತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಬಂಡವಾಳದೊಂದಿಗೆ, ನಂದಿದುರ್ಗ ಕಂಪನಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪೌಂಡ್

ಬಂಡವಾಳದೊಂದಿಗೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಇವುಗಳು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ. ಹನ್ನೊಂದು ಕಂಪನಿಗಳು ಗಣಿ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದವು. ಇವು ತೊಡಗಿಸಿದ ಬಂಡವಾಳದ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತ 1,200,000 ಪೌಂಡ್. ಕ್ರಿ.ಶ. 1880ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿಗಾಂ ಕಂಪನಿ 40 ಟನ್ ಕಲ್ಲು ಅರೆದು ನಲವತ್ತೆರಡು ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಅಷ್ಟೇನೂ ಆಶಾದಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಲ್ಫ್ ಸ್ಟೋಕ್ಸ್ ಎಂಬ ತಜ್ಞ 'ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಗಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಖನಿಜ' ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಾಲದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

'ಮೊದಲ ದುರದೃಷ್ಟಿ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳ ಹೆಸರು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಲ್ಗುರಿ, ರ್ಯಾಂಡ್, ಬಾಲರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಅನ್ವೇಷಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಕ್ಕಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡರು, ಶ್ರೀಮಂತರಾದರು. ಆದರೆ ಕೋಲಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡಿದರು. ಹೊಸ ನಿಕ್ಷೇಪ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಆಳಕ್ಕೆ ಗಣಿ ಇಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಯಿತು.'

ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗ ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ಬವಣೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯ.

ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಕಚ್ಚುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1883ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ಕೆನಾಟ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಷೇರುದಾರರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಹಂತ ತಲುಪಿತ್ತು. ಆಗ ಇದ್ದ ಬಂಡವಾಳ ಹದಿಮೂರು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್. ಆದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1880 ರಿಂದ 1902ರವರೆಗೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಜಾನ್ ಟೇಲರ್ ಹಠ ಹಿಡಿದು ಉಳಿದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು

ಹಂಚಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ಬದಲು ಮೈಸೂರು ಗಣಿಯ ಕೂಲಂಕಷ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ. ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಪ್ಲೇಮರ್ ಎಂಬ ತಜ್ಞ ಪುರಾತನ ಗಣಿಯ ಕೆಳಗೆ ಕೊರೆದಾಗ ಪುರಾತನರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಿಲ್ಕು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅದಿರು ತೆಗೆದು ಪುಡಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಚಿನ್ನ ಒಂದು ಟನ್ನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಔನ್ಸ್ ಪ್ರಮಾಣ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1885ರ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ 24 ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಮೌಲ್ಯದ ಆರು ಸಾವಿರ ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಈ ಗಣಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1886ರಲ್ಲಿ ಷೇರುದಾರರಿಗೆ ಶೇ. 20 ಲಾಭಾಂಶ ಕೂಡ ದೊರೆಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಕಂಪನಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ರಾಜಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1902ರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದ ಜಾನ್ ಟೇಲರ್ ನಿವೃತ್ತನಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಐವತ್ತು ಔನ್ಸ್ ತೂಕದ ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲನ್ನೇ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೊಟ್ಟಿತು.

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೆಳ್ಳಾರೆಯ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ 1945ರಿಂದ 1953ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಚಿನ್ನ ಗಣಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 80 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಯಿತು.

ಹೊಳೆದ ಚಿನ್ನ

ಜಾನ್ ಟೇಲರ್ ಆಧುನಿಕ ಗಣಿ ತಂತ್ರಜ್ಞನಾಗಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಜೀವ ತಂದ. ಉದ್ಯಮ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮಿಕ್ಕು ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಆದರೆ ಗಣಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪರಿವೆಯೇ ಇರದ, ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸವಲತ್ತನ್ನೇ ಕಾಣದ ಪುರಾತನರು ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಕರಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವಿದೆಯೆಂದು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸೋಜಿಗವೇ. ಅವರ ಕುಶಲಮತಿ ಎಂತಹವರನ್ನೂ ಬೆರಗು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ, ಬ್ಯಾಲರ್ಡ್, ಮೆಕ್ಸಿಕೋ, ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಕಲು ಚಿನ್ನ ಕಂಡೊಡನೆ ಜನ ಸಾವು ನೋವು, ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಜೇನು ನೋಣದಂತೆ

ಅಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿದರು. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಡಗಿದ್ದ ಮೂಲರೂಪದ ಜಿನ್ನವನ್ನು ಪುರಾತನರು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸಿದ್ದರು. ಗಣಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಜಿನ್ನದ ತವರು. ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನರು ಗಣಿ ಮಾಡಿರುವ ನೂರಾರು ಗುರುತುಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ನೂರಾರು ಅಡಿ ಆಳ ಇಳಿದಿವೆ. ಕೆಲವು ಅಷ್ಟೇನೂ ಆಳವಲ್ಲದ ಬಾವಿಗಳು, ಗುಳಿಗಳು ಪೊಟರೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಜಿನ್ನವನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನರು ಗಣಿ ಮಾಡಿರುವ ಪುರಾತನ ಗಣಿಗಳೇ ಕೈಮರವಾಗಿವೆ, ಈ ನಿಟ್ಟಿನ ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ದಾರಿ ದೀಪವಾಗಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಜಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನುಳಿದರೆ ರಾಯಚೂರಿನ ಹಟ್ಟಿ ಜಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಅಲ್ಲೂ ಆಧುನಿಕ ಗಣಿಗಳು ಜಿನ್ನವನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಪುರಾತನ ಗಣಿಗಳಿದ್ದವು. ಇಂದಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಪುರಾತನ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಆಧುನಿಕ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಕೋಲಾರದ ಜಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಪೈಕಿ ಮೈಸೂರು ಗಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನರು ಮುನ್ನೂರು ಅಡಿ ಆಳಕ್ಕೆ ಗಣಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಆಳದ ಗಣಿಯಿಂದ ಒಸರುತ್ತಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಮಡಕೆ ಚೂರುಗಳು ಗಣಿಯನ್ನು ಆಳಪಡಿಸುವಾಗ ದೊರೆತವು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1906ರಲ್ಲೇ ಮೆಕ್ಲರಾನ್ ಎಂಬ ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಈ ಭಾಗದ ಸಮೀಕ್ಷೆಗೆ ತೊಡಗಿ ಪುರಾತನ ಜಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಬರೆದ.

ಇದು ಕೋಲಾರದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಬರುವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಲ್ಲ. ಹಟ್ಟಿಯ ಬಳಿಯ ಪುರಾತನ ಜಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅನನ್ಯವೆನ್ನಿಸಿವೆ. ಈ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವ ಭಾಗದಲ್ಲೇ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ನಿಜಾಮನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ರಾಯಚೂರು ಭಾಗವನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿದ ಕ್ಯಾ. ಲಿಯೋನಾರ್ಡ್‌ಮನ್ ಎಂಬ ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿ ರಾಯಚೂರು ದೊರೆತ ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲೂ

ತೊಡಗಿ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ. ರಾಯಚೂರಿನ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಾವಿ ತೋಡಿಸಿ 'ಬಾವಡಿಸಾಬ್' ಎಂದರೆ ಬಾವಿಯ ದೊರೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ. ನಿಜಾಮ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭೂವಿಜ್ಞಾನದ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿ ಇವನು ಮಾಡಿದ ಸಮೀಕ್ಷಾ ಕಾರ್ಯ ತುಂಬ ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು.

ಹಟ್ಟಿಯ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನ್ ಹೀಗೆ ನುಡಿದ:

'ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಭರಿತ ಶಿಲೆಗಳಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಔನ್ಸ್‌ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಯಾವೊಂದು ಶಿಲಾ ಸ್ತರ-ಸಿರವೂ ಪ್ರಾಚೀನರ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ಕಾವು ಕೊಟ್ಟು ಗಣಿ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅವರು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅಂತರ್ಜಲದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಛೇದಿಸಿ ಅವರು ಗಣಿ ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹೀಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಯಚೂರಿನ ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಭರಿತ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲಿನ ಸಿರವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನರು 640 ಅಡಿಯವರೆಗೆ ಗಣಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಜಗತ್ತಿಗೆ ದಾಖಲೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.'

ಕ್ರಿ.ಶ. 1906ರಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಲರಾನ್ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಪತ್ತೆಯಾದವು. ಹಟ್ಟಿಯ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಣಲೆ, ಕಲ್ಲಿನ ಪೀಠ, ನೀರೆತ್ತಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಡಕೆಯ ಚೂರು ಮುಂತಾದವು ದೊರೆತವು. ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧಕ ಪ್ರೊ. ಆಲ್ವಿನ್ ಅವರು ಈ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಪ್ರಾಯಶಃ ಇವು ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವೇ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಣಲೆಗಳು ಕೋಲಾರದ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲೂ ಪತ್ತೆಯಾದ ವರದಿಗಳಿವೆ. ಈಗ ಅವು ಎಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿತವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದು.

ಯಾರು ಈ ಪ್ರಾಚೀನರು? ಗಣಿಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬಲ್ಲ ಆ ಮಂದಿ ಯಾರೆಂಬುದು ನಿಖರವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಆ ಪರಿಣತ ಮಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನಭರಿತ ಶಿಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಹಟ್ಟಿಯ ಚಿನ್ನದ

ಗಣಿಗಳ ಆಳದಲ್ಲಿ ಗಣಿಯು ಕುಸಿದು ಬೀಳದಂತೆ ಜಾಲಿಮರದ ಕಂಬಗಳ ಆಸರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಗಣಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನೆರೆಯ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಅನಂತಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿವೆ. ನುರಿತ ಪರಿಣತ ಗಣಿ ತಂಡ ನಾಡಿನ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಸಂಚರಿಸಿ ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿ ಬಂಡೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ನೀರೆರಚಿ ಆರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಗಣಿ ತೋಡಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಾಹಸಗಾಢೆ.

ಕ್ಯಾ. ಲಿಯೋನಾರ್ಡ್‌ಮನ್ ಹಟ್ಟಿಯ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

'ಗಣಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಾಗಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. 640 ಅಡಿ ಆಳ ಗಣಿ ತೋಡಲು ಇವರಿಗಿದ್ದ ಅನುಕೂಲಗಳಾದರೂ ಏನು? 5000 ಅಡಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಇವರು ಸಂತೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಇದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಮಯವೆಷ್ಟು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗುತ್ತದೆ.'

ಹಟ್ಟಿಯ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಗಣಿ ಮಾಡಲು ಬಳಸಿದ್ದ ಹಗ್ಗಗಳು ಗಣಿಯ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಬಡಿದು ಅವು ಸವೆಸಿರುವ ಗುರುತುಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಗರಗಸದಿಂದ ಕೊಯ್ಯಲಾಗದಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿವೆ. ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ನೂರಾರು ಉರುಳು ಕಲ್ಲುಗಳು, ಕಲ್ಲಿನ ಕುಟ್ಟಣಿಗಳು, ಒರಳು ಕಲ್ಲುಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅದಿರಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಅಂತಹ ವಿಶೇಷ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನೇನೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರು ಬಳಸಲಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲನ್ನು ಅರೆದು ಸಣ್ಣಗೆ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ನದಿ ತೊರೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ದು ಜಾಲಿಸಿ ಹಗುರವಾದ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ತಳದಲ್ಲಿ ಕೂತ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಾಮ್ರ, ಕಬ್ಬಿಣಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಲೋಹ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಈ ಯಾವೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲ ನೋಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಗಣಿ ಕೆಲಸ ವ್ಯಾಪಕವಾದ್ದೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮನಗಾಣಬಹುದು. ಕೋಲಾರ, ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕವೊಂದರಲ್ಲೇ ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿವೆ. ಹಾಸನದ ಚಿನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿ ಇರುವ

ಕೆಂಪಿನಕೋಟೆಯ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಏಷ್ಯದಲ್ಲೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಚೀನ ಗಣಿಯೆಂಬ ದಾಖಲೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಗಣಿ ತೋಡುವುದು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲಿಯೆಟ್ಸ್ ಸ್ಮಿತ್ ಎಂಬ ತಜ್ಞ ಈ ಗಣಿಯ ಜನ ಪ್ರಾಯಶಃ ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಿಂದ ಬಂದವರು ಅಥವಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕವಿದ್ದವರು ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಪಕ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಕಾಲವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಮೂಲದವರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಯುಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ನೆಡುವ ಪದ್ಧತಿ, ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಸಮಾಧಿ ಕಲ್ಲು ನೆಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಮುಖ್ಯ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿ ಆತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಕುರುಹುಗಳು ಕೇವಲ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾಡಿನ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಕಂಡಿವೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ಗಣಿ ತಂಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆಡೆಗೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಲಿಯೊನಾರ್ಡ್‌ಮನ್ ಕ್ರಿ.ಶ. 1936ರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ. ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರು ಈ ಗಣಿ ಕುಶಲ ಕರ್ಮಿಗಳು? ಮನ್, ಈ ಗಣಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರಲ್ಲ, ಅವರೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದವರೇ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ರೋಡೇಷಿಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ನಾಡಿನುದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ರುಬ್ಬುಗಲ್ಲು ದೊರೆತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಗಣಿಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪುರಾತನ ಗಣಿಗಳು ಆಳಕ್ಕಿಳಿದಿವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅದೇ ವಿನ್ಯಾಸ. ಗಣಿ ಕೊರೆದಿರುವ ರೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲಿನ ಗಣಿಗಳನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಮನ್, ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರಿವುಳ್ಳವನು. ರೋಡೇಷಿಯದ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಾಡು ಹತ್ತಿ, ಮಣಸೇಮರ ಬೆಳೆದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಗಣಿ ತಂತ್ರಜ್ಞರಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದ. ರೋಡೇಷಿಯಾದ ಭೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಸದಸ್ಯ ಮೇಜರ್ ಡಿ. ಲಿತ್‌ಪುಟ್ ಎಂಬ ತಜ್ಞನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ವರದಿ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಲಿತ್‌ಪುಟ್ ಬರೆದ.

“ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರೋಡೇಷಿಯದ ಪುರಾತನ

ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಹೈದರಾಬಾದಿನ (ಹಿಂದೆ ರಾಯಚೂರು ದೊರೆತ ಎನ್ನಿಸಿ ನಿಜಾಮ್ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿತ್ತು) ಗಣಿಗಳಂತೆಯೇ ಇವೆ. ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳ ಬಳಿ ದೊರಕಿರುವ ಒರಳುಕಲ್ಲಿನ ಛಾಯಾಚಿತ್ರವನ್ನು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನೀವು ತಿಳಿಸಿರುವ ಪುರಾತನ ಗಣಿ ಬಳಿ ಇರುವ ಮರಗಳಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಹೊಮೊಹೊಮೋ ಎಂಬ ಗಿಡವೂ ಇದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡು ನಿಂಬೆ, ಕಾಡುಹತ್ತಿ ಗಿಡಗಳು ಸ್ಥಳೀಯವಾದವಲ್ಲ.”

ಕ್ರಿ.ಶ. 1898 ರಲ್ಲಿ ಸೆಸಿಲ್ ರೋಡ್ಸ್ ಎಂಬ ತಜ್ಞ ಅಂದಿಗೆ ದೊರೆತ ಎಲ್ಲ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಯೂರೋಪಿನ ಉನ್ನತ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಣತರ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಇಂಥ ಗಣಿಗಳಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವೇ ಮೂಲ. ಬಹುಶಃ ನೀಗ್ರೋಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗಣಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪರಿಣತರು ನುಡಿದರು. ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮನ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ಎಂದೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಲಿ ಅದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಯುಗದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದ.

ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಗಳಾದ ಚಿನ್ನ, ಹೊನ್ನು ಹೆಸರಿನ ಅನೇಕ ಜಾಗಗಳಿವೆ. ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಸಮೀಪವಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೆಂದು ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಬಗೆಯಲು ಮನ್ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಹೊನ್ನಗಲ್ಲು, ಹೊನ್ನಾಳಿ, ಹೊನ್ನಬೆಟ್ಟ, ಹೊನ್ನೇಬಾಗಿ, ಹೊನ್ನೇಹಟ್ಟಿ, ಹೊನ್ನುಕುಣಿ, ಹೊನ್ನ ದೊಣ್ಣೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳೆಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು.

ರಾಯಚೂರಿನ ಮಸ್ತಿಯ ಬಳಿ ಅಶೋಕನ ಶಾಸನವೇ ದೊರಕಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನ್ ಅಶೋಕನ ಕಾಲದ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ. ಮಡಕೆ ಚೂರುಗಳು, ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಶಂಖದ ಚಿಪ್ಪಿನ ಮಾಲೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಉತ್ಪನ್ನನ ಮಾಡಿದಾಗ ದೊರೆತವು. ಇದು ಅಶೋಕನ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ರಾಜಧಾನಿ ಸ್ವರ್ಣಗಿರಿಯೇ ಇರಬಾರದೇಕೆ ಎಂದು ಮನ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಗಿರಿಯ ಹೆಸರಿದೆ. ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಇಪ್ಪತ್ತೂರು ಅಶೋಕನ ಶಾಸನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹನ್ನೊಂದು ಶಾಸನಗಳು ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕಿವೆ. ಇವು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಿಂದ

ಅಷ್ಟೇನೂ ದೂರವಿಲ್ಲ. ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಸೀಸ, ಸತು ಗಣಿಗಳ ತಾಣವಾದ ಅಗುಜಾದ ಬಳಿ ಮೌರ್ಯರ ಕಾಲದ ಅವಶೇಷಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಗಣಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿ ಅಂಥ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೇ ಕೆತ್ತಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮೌರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಪರೋಕ್ಷ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಕ್ರಿ.ಪೂ. ನಾಲ್ಕನೆ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಮೌರ್ಯರ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕೌಟಿಲ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಸರಾಂತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಾಪಥದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಳೆಯ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವನ್ನೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆ ಹಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರು ರಾಯಚೂರಿನ ಮಸ್ಕಿ, ಮುದಗಾವ್, ಲಿಂಗಸಗೂರು, ಅನಂತಗಲ್ಲು, ಕೋಟೆಗಲ್ಲು, ವಾಟಗಲ್ಲು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಚಿನ್ನದ ಜಾಡಿಗೆ ಕೇವಲ ಎಂಟು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಳತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಊರುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನವ ಶಿಲಾಯುಗದ ಅನೇಕ ಕುರುಹುಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಲಿಯೋನಾರ್ಡ್‌ಮನ್, ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಳೆ ಗಣಿಗಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಕಂಡುಬಂದ ರುಬ್ಬುಗಲ್ಲು ಪುಡಿಮಾಡಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಒರಳುಕಲ್ಲು, ಕುಟ್ಟುಕಲ್ಲು ಇವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸುತ್ತ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಬೂದಿ ಗುಡ್ಡಗಳಿಂದಲೇ ಬಂದವೆಂದು ದೀರ್ಘ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಬೂದಿರಾಶಿಗೂ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರೊ. ಆಲ್ವಿನ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಂಥ ಬೂದಿರಾಶಿ ನವ ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಗಣೆ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದುದರ ಫಲ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನವ ಶಿಲಾಯುಗದ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿರುವ ಆಲ್ವಿನ್ ಅವರು ರಾಯಚೂರಿನ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ನವ ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಳಕ್ಕೆ ಗಣಿ ಇಳಿದಿರುವ ಕುರುಹುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬಗೆದು ತೆಗೆದಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಳ ಪಡಿಸಲು ತಾಂತ್ರಿಕ

ಸಲಕರಣಗಳೇ ಆಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ನಾಗರಿಕತೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಯುಗಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಗಣಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಳ ಪಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಪುರಾತನ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಮೌರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಅನಂತರ ಶಾತವಾಹನರ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇದು ಮುಂದುವರೆದಿರಬಹುದೆಂದು ಆಲ್ವಿನ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದು ಬಹುತೇಕ ಪುರಾತನ ಗಣಿಗಳಿದ್ದ ಜಾಗಗಳು ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕದಂತಾಗಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಗಣಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವು ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಆಳವಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನು ಹೂಳು ತೆಗೆದ ಹೊರತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮನ್, ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕೂಲಂಕಷ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಬಹುತೇಕ ಗಣಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಗಣಿಗಳ ಬಾಯನ್ನು ಗುಂಡು ಉರುಳಿಸಿ ಬೇಕೆಂದೇ ಮುಚ್ಚಲಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಗಣಿ ಕುಸಿಯದಿರಲೆಂದು ಮಾಡಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಪರಕೀಯರ ಧಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಿರಲೆಂದು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರಬಹುದು. ಮುಸ್ಲಿಮರ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಾಗ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ಬಹುಪಾಲು ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರು ಮುಚ್ಚಿದ ಹಳೆಯ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಚರಿತ್ರೆ ಶಾಸನಗಳು ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವದೋ ದಾಖಲೆಗಳು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೇ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟ ಡಾಮಿಂಗೋ ಪಾಯಸ್ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1520 ರಿಂದ 22) ನುನಿಜ್ (1535 - 37) ಅಬ್ದುಲ್ ರಜಾಕ್ (1442) ದೋಆರ್ತ್ ಬರ್ಬೂಜಾ (1503) ನಿಕೋಲೋ ಡಿ ಕೊಂಟೆ (1420) ಇವರಾರೂ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಆಗ ಕೆಲಸ ನಿಂತಿರಬಹುದು, ಗಣಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರಬಹುದು, ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಸಿಂಧೂನದಿ ನಾಗರಿಕತೆಯವರೆಗೆ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಂಧೂ ನದಿ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಪ್ರಾಚ್ಯಸಂಶೋಧಕ ವೀಲರ್, ಚಿನ್ನದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ತಳೆದರು.

‘ಚಿನ್ನವನ್ನು ಭಾರತದ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಲಿಸಿ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹೇರಳ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನ ಗಾಂಧಾರ, ಆಫಘಾನಿಸ್ತಾನ್ ಮತ್ತು ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯಾದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮಣಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಒಡವೆಗಾಗಿ ಹರಪನರು ಬಳಸಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಭಾಗ ಈ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ವೀಲರ್ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಯಚೂರಿನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನವ ಶಿಲಾಯುಗದ ಅವಶೇಷಗಳು ಪತ್ತೆಯಾದಾಗ ವೀಲರ್ ಅವರ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾಗುವ ಅನೇಕ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೊ. ಆಲ್ವಿನ್ ಅವರು ಇಂತಹ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ‘ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆ ಬಳಸಿದ ಬಹುಪಾಲು ಚಿನ್ನ ತಿಳಿವಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹುಶಃ ಮೈಸೂರಿನ ಗಣಿಗಳ ಮೂಲದಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಮೆಕ್ಕಲು ಸೋಸಿ ಪಡೆದ ಚಿನ್ನವಲ್ಲ. ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನವ ಶಿಲಾಯುಗದ ಅನೇಕ ಅವಶೇಷಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿರುವುದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಚಿನ್ನ ಈ ಭಾಗದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಪೂರೈಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾದವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಎಸ್.ಆರ್. ರಾವ್‌ರವರು, ಲೋತಲ್ ಮತ್ತು ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಗೆ ಹಟ್ಟಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಚಿನ್ನ ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಿವೆ. ಮಸ್ಕಿ, ಪಿಕ್ಲಿಹಾಲ್, ತೆಕ್ಕಲಕೋಟ, ಉತ್ತನೂರು (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 2000) ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಬಳಪದ ಕಲ್ಲಿನ ಮಣಿ ಮಾಲೆಗಳು ಹರಪ್ಪ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳೆಂಬುದನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತೆಕ್ಕಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಉತ್ಖನನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇವು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಅತಿ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆಗಳು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿರುವ ಚಿನ್ನ ಇಂಥ ಗಣಿಯಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ

ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರಾದ ಹೊನ್ನಾವರದ ಮೂಲಕ ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಗೆ ಸಾಗರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಚಿನ್ನ ಪೂರೈಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಹೊನ್ನಾವರದ ಹೆಸರೇ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆ ಕುರಿತಂತೆ ರಾವ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕೋಲಾರದ ಅಥವಾ ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳಿಂದ ದೂರದ ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಗೆ ಚಿನ್ನ ಪೂರೈಕೆಯಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆರೆತಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಂ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಂಬೈನೂರ ಮೂವತ್ತು ಭಾಗ ಚಿನ್ನ, ಅರವತ್ತೆದು ಭಾಗ ಬೆಳ್ಳಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ತಿಳಿಬಣ್ಣದ ಚಿನ್ನ. ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆ ತಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಚಿನ್ನವನ್ನೇ ಒಡವೆಗೆ ಬಳಸಿರುವುದರಿಂದ ರಾಸಾಯನಿಕವಾಗಿ ಈ ಎರಡು ಚಿನ್ನಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಲಿಕೆ ಇದೆ. ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಗೆ ಸಮೀಪವಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೋಧನೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಚಿನ್ನ ದೊರೆತರೂ ರಾಸಾಯನಿಕ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಜನ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಶಾಸನ, ದಾಖಲೆ, ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಗಣಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯೂ ಇದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೆ ದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾತ್ರ, ಪದಾರ್ಥ, ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಮಡಕೆ ಕುಡಕೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಗಣಿ ಮಾಡಿದ ಕಾಲವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಲದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೆ ಇಂಥ ಪರಿಕರಗಳು ನೆರವಿಗೆ ಬರಲಾರವು. ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಆಳದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಅವು ಕುಸಿದು ಬೀಳದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಆಧಾರಸ್ತಂಭಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರು ನೀಡಿದ್ದರು. ಬಹುಪಾಲು ಇಂಥ ಕಂಬಗಳ ಮರದ ತೊಲೆಗಳಿಗೆ ಜಾಲಿಮರವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಭಾವತಃ ಅದು ಗಟ್ಟಿ ಮರ. ಗಣಿಯ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತುವಾಯಿತು. ಕಂಬ ಕಾಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನರಿಯಲು ನಾವು ನಿಸರ್ಗದ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳ ಒಳರಚನೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ

ಆರಿಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಪ್ರತಿ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಪರಮಾಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪರಮಾಣುವಿನ ತಿರುಳೇ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್. ಇದು ಹಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಜವಿದ್ದಂತೆ. ಈ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೊತ್ತದ ಪ್ರೋಟಾನ್, ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್‌ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಬೀಜವನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್‌ಗಳು ಗ್ರಹಗಳಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತವೆ. ಪರಮಾಣುವಿನ ಪ್ರೋಟಾನ್ ಸಂಖ್ಯೆ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್‌ನ ಅನ್ನು ಸುತ್ತುವ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್‌ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಆ ಧಾತುವಿನ ಪರಮಾಣು ಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್‌ನ ಪ್ರೋಟಾನ್, ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್‌ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಪರಮಾಣುವಿನ ತೂಕವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಮಾಣುಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್‌ನ ಸಂಖ್ಯೆ ಸದಾ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೂಲವಸ್ತುವಾದ ಕಾರ್ಬನ್ ಎಂದರೆ ಇಂಗಾಲವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

- ಕಾರ್ಬನ್ 12 ಇದರಲ್ಲಿ 6 ಪ್ರೋಟಾನ್ 6 ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ನಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಕಾರ್ಬನ್ನಿನ ಒಂದು ಸಮಸ್ಥಾನಿ.
- ಕಾರ್ಬನ್ 13 ಇದರ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್‌ನಲ್ಲಿ 6 ಪ್ರೋಟಾನ್ 7 ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ಗಳಿರುತ್ತವೆ.
- ಕಾರ್ಬನ್ 14 ಇದರ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್‌ನಲ್ಲಿ 6 ಪ್ರೋಟಾನ್ 8 ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕಾರ್ಬನ್ 14 ಅಸ್ಥಿರವಾದದ್ದು. ವಿಕಿರಣ ಸೂಸಿ ಅದು 5760 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲದಿಂದ ಅರ್ಧ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 1 ಗ್ರಾಮ್ ಕಾರ್ಬನ್ 14, 5760 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 0.5 ಗ್ರಾಮ್ ಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. -ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕರಗಿ ನೈಟ್ರೋಜನ್ 14 ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಅಳೆಯಬಹುದು. ಇದೇ ತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಊರೆ ಕಟ್ಟಲು ಬಳಸುವ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ, ತೊಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಬನ್ 14 ರ ವಿಧಾನ ಅಳವಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಕಾಲ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಕೋಲಾರ, ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನರು ಬಳಸಿದ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ ಇದ್ದಲು ಇವುಗಳ ಮಾದರಿ ತೆಗೆದು

ಗಣಿ ಮಾಡಿದ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಂತ್ರವನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಲಿಬ್ಬಿ ಅವರಿಗೆ 1960 ರಲ್ಲಿ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರೆಯಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಪ್ರಾಚೀನತೆ (ಕಾರ್ಬನ್ 14 ರ ತಂತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಿ)

ಗಣಿ	ಮಾದರಿ	ಸ್ಥಳ	ಕಾಲ (ಈಗಿನಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ)
1. ಕೋಲಾರದ ಗಣಿ	ಟಿ.ಎಫ್. 1199	ಗಣಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಶೋಧನೆ	1290-90 ವರ್ಷ
2. ಕೋಲಾರದ ಗಣಿ	ಟಿ.ಎಫ್. 879	ಛಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿ 50 ಮೀ. ಆಳ	1500-115 ವರ್ಷ
3. ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ	ಕ್ರ.ಸಂ. 2	ಓಕ್ಲೆ ಪಾಫ್ಲ್ಡ್ 80 ಮೀ. ಆಳ	1945 - 70 ವರ್ಷ
4. ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ	ಕ್ರ.ಸಂ. 2		1865-70 ವರ್ಷ

(ಮೂಲ : ಡಿ.ಪಿ. ಅಗರವಾಲ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗಬಂಧು - ಪುರಾತತ್ವ ನಂ. 8, 1975-76)

ಈ ಮೇಲಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಗಣಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ ಕಾಲ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಗಣಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕಾಲವನ್ನು ಇವು ದಾಖಲೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ 700 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನರು ಆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳು ಆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಬಳಿ ಇರುವ ಇಂಗಳದಾಳಿನ ಪುರಾತನ ತಾಮ್ರದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಇದೇ ವಿಧಾನವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕಾಲ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶಾತವಾಹನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ತಾಮ್ರದ ಗಣಿ ಮಾಡಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೋಜಿಗವೆಂದರೆ ಯಾವ ಶಾಸನಗಳೂ ಈ ಗಣಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು - ಬೆಳೆದು ಬಂದ ದಾರಿ

ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು

ಚಿನ್ನವೆಂದೊಡನೆ ಮೊದಲು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವುದು ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳೇ. ಈ ಗಣಿಗಳು ಒಂದು ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿವೆ. ನೆಲದಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ಬೆಳೆದಿವೆ. ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಈ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿಗಿದೆ. ಈವರೆಗೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿರುವ ಚಿನ್ನ 795 ಟನ್ನು. ಇಂದಿನ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ 27,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಈ ಗಣಿಗಳದ್ದೇ ಸಿಂಹಪಾಲು. ಈಗ ಈ ಗಣಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುಗ್ಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಚಿನ್ನವೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಯಾವ ಲೋಹವೂ ಬೆಳೆಯಂತೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವ ಫಸಲುಗಳಲ್ಲ. ನಿಸರ್ಗ, ಸೂಕ್ತ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಭಂಡಾರದಿಂದಲೇ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ರಚನೆಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಖನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣವಿದೆಯೆಂದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಆಯಸ್ಸು ಕೂಡ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲ. ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಯಸಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಾಮಧೇನು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಲ್ಲ. ಇತರ ಲೋಹಗಳಂತೆ ಚಿನ್ನವು ನವೀಕರಿಸಲಾಗದ ಲೋಹ. ಒಮ್ಮೆ ಗಣಿ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದರೆ ನೆಲದಿಂದ ಆ ಭಂಡಾರ ತಾಶ್ಚತವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಣಿಯ ಆಯಸ್ಸೆಂದರೆ ಅದರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಪ್ರಮಾಣ ತಗ್ಗುವುದು ಎಂದರ್ಥ.

ಬಂಗಾರಪೇಟೆಯಿಂದ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹಾಯುವ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ಕರಿನೆಲದೊಳಗೆ ಅಡಗಿರುವ ಸುವರ್ಣ ಸಿರಿಯನ್ನು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲು ಆಧುನಿಕ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ 'ಭಾರತ್ ಅರ್ಥ್ ಮೂವರ್ಸ್' ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಧುನಿಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕಟ್ಟಡದ ಮೂಲಕ ಹಾಯಬೇಕು. ಇದು ಗಣಿ

ಪ್ರದೇಶದ ಆರಂಭ ಕೂಡ. 'ನಾವು ಹೊಸ ಎತ್ತರ ಅಳೆಯುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು
 ಬೃಹತ್ ಬುಲ್‌ಡೋಜರ್‌ಗಳು, ಕ್ರೇನುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ
 ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬದ ಪ್ರಕಟನೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ
 ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ನಾವು ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಆಳಕ್ಕೆ
 ಇಳಿದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತವೆ. ಸುವರ್ಣ ಭೂಮಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಕೋರುವ
 ಫಲಕ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ರೈಲು ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ
 ಇಕ್ಕೆಲದಲ್ಲೂ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳಂತೆ ನೂರಾರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ
 ಒಪ್ಪವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿರುವ ಗಣಿ ಮಾಡಿದ ಪುಡಿಯ ರಾಶಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.
 ಮಳೆಗಾಳಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಗಳೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿವೆ, ಗುಹೆಗಳಂತೆ
 ಕಂದರಗಳಾಗಿವೆ. ಮೊದಲ ನೋಟಕ್ಕೆ ಬೆರಗು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಈ ಮಾನವ
 ನಿರ್ಮಿತ ಪರ್ವತಗಳು ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸಾರಿ
 ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಸುತ್ತ ಕತ್ತತ್ತಿ ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಗಣಿಯ ಮೇಲೆ ಲೋಹದ
 ಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತ ಪಟ್ಟಿ ಪಾವಟಿಗೆಗಳು - ಗಿಫರ್ಡ್ ಷಾಫ್ಟ್, ಹೆನ್ರಿ ಷಾಫ್ಟ್,
 ಇಂತಹ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ದುಡಿದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಇಲ್ಲಿ
 ಅಮರರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಾರುತ್ತವೆ. ಕೂಪದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳಿನ
 ಜಾಲಗಳ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಸದಾ ರಾಟೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ಹಗ್ಗದ
 ಕೊನೆಗೆ ಬೆಸೆದ ಪಂಜರ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಭೂಮಿಗೆ ಅದ್ದಿ
 ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಸಾಗುವಂತೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು
 ಗಣಿಯೊಳಗೆ ಸಾಗಿ ದಿನವೂ ಭೂಗತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆದು
 ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬೆವರು ಓರಸುತ್ತಲೇ ದುಡಿದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದ
 ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಶತಮಾನ ದಾಟಿ ಈಗ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ
 ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಗಣಿಯಿಂದಲೇ ಬೆಳೆದ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ನಗರ 1961ರಲ್ಲೇ
 ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದೊಡ್ಡ ನಗರವಾಗಿತ್ತು. 1964ರಲ್ಲಿ ರಾಬರ್ಟ್‌ಸನ್
 ಪೇಟೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪೌರಾಡಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಕುಗ್ಗಿತು. ಈಗ ಇಡೀ
 ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1880ರಲ್ಲಿ
 ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಉದ್ಯಮ ನಗರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿತು. ಆಧುನಿಕ
 ಬಂಗಲೆ, ಕ್ಲಬ್ಬು, ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಬಂದವು. ನಗರ ಬೆಳೆಯಿತು. ಈಗಲೂ
 ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶ ಹಳೆಯ ಯೂರೋಪಿನ ಚಹರೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ವಿಶಾಲವಾದ ಆಟದ ಬಯಲುಗಳು, ಅಷ್ಟೇ ವಿಶಾಲವಾದ ಬಂಗಲೆ ಕಾಂಪೌಂಡುಗಳು, ಜೊತೆಗೆ ಹಿತಕರ ಹವೆ, ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಕಳೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಚಾಂಪಿಯನ್ ರೀಫ್ಸ್ ಗಣಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಬಲ್ಲರು. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯ ಹೆಸರು ತುಂಬ ಪರಿಚಿತ. ಈಗಿನ ಗಣಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿ ನೆಲಮಟ್ಟದಿಂದ 3230 ಮೀಟರ್ ಆಳ ಇಳಿದಿದೆ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ಭಂಡಾರ ಇದು. ಇದರ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಮೈಸೂರು ಗಣಿ ಇದೆ. ಬಹುತೇಕ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನೀರೆತ್ತುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಗಣಿಗಳು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಗಳು ವಾಯುವ್ಯಕ್ಕೆ ನಂದಿದುರ್ಗದ ಗಣಿಗಳು ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದ ಸ್ಥೂಲ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದೂ ಹಿಂದೆ ಒಂದೊಂದು ಕಂಪನಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಕಂಡವು. ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಈ ಚಿನ್ನದ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉರುಳಿ ಹೋಗಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ತಳವೂರುವ ಮುನ್ನ ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶ ರೋಗರುಜಿನಗಳ ತವರಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾಲರಾ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಪರಿಸರ, ಕುಡಿಯಲು ನೀರಿಗೆ ಸದಾ ಬವಣೆಯೇ. ಬೇತಮಂಗಲದ ಕೆರೆಯ ಆಸರೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1914ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸಲು ಬೇತಮಂಗಲದ ಜಲಪೂರೈಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ರೋಗರುಜಿನಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾದವು. ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ಕ್ರಿ.ಶ. 1890ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದ ರೈಲು ಹಾದಿಯೆಂದರೆ ಹತ್ತು ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ಸಾಗಿ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1894ರಲ್ಲಿ ರೈಲು ಹಾದಿ ಬಂದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿತು. ಏಷ್ಯದ ಮೊದಲ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಯೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದ ಶಿವನಸಮುದ್ರ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆ ಈ ಗಣಿಗಳೆಂದೇ

ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು. 140 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಿಂದ ನಲವತ್ತೆರಡು ಮೆಗಾವಾಟ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ದಾಖಲೆಯೇ. ದಿವಾನ್ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯರ್‌ರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಈ ಸವಲತ್ತು ಕೋಲಾರದ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಜೀವನಾಡಿ.

ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿಗೆ ಆಳದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಕಾರ್ಲೆಟಾಂಗ್ ವಿಲ್ಲೇ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ವೆಸ್ಟನ್ ರೀಫ್ ಎಂಬ ಗಣಿ. ಇಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಬಂಟು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ 3777 ಮೀ. ಆಳ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ 57° ಸೆ. ತಾಪದಲ್ಲಿ ಬೆವತು ಚಿನ್ನದ ಅದಿರು ಕೀಳುತ್ತಾರೆ, ಜೀವ ಒತ್ತೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವಾಗ ಮರುಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಆಳ. ಇಡೀ ವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಆಳವಾದ ಗಣಿ ಇಲ್ಲ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಸತತ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಬೇರೆ ಗಣಿಗಳ ಉದಾಹರಣೆ ಇಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಇಲ್ಲಿನ ಗಣಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಆಳದಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎದುರಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಇವು ಆಹ್ವಾನಿಸಿವೆ.

ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಾಂಪೌಂಡಿನ ಒಳಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಪಂಜರದ ಬೃಹತ್ ಪಾವಟಿಗೆ ಇದೆ. ಇದು ಗಿಫರ್ಡ್ ಷಾಫ್ಟ್ ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತವಾದ ಗಣಿ ಕೂಪದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಪಾವಟಿಗೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕ್ರಿ.ಶ. 1940ರಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣಭರಿತ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಲಂಬ ಕೂಪ ಇಳಿಸಿದರು. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಈ ಗಣಿ ಇಳಿಯುವ ಹೊಸಬರಿಗೆ ಇದು ಭೂಗರ್ಭಯಾತ್ರೆಗೆ ತೆರೆದ ದ್ವಾರದಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಗಣಿಯೊಳಗೆ ಇಳಿಯಲು ಪಂಜರದ ಮೂಲಕವೇ ಸಾಗಬೇಕು. ರಾಟೆಯ ಹಗ್ಗ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಭೂಗತರಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಇಳಿಯುವಾಗ ಎದೆಯ ಡವಡವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಯ ಮೈಸೂರು ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬಹು ಮಹಡಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನೋ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಹಲವು ಮಹಡಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನೋ ಲಿಫ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಬೇಕು. ಇದರಂತೆಯೇ ಹಲವು ಅಂತಸ್ತುಗಳ ತಲೆಕೆಳಗಾದ

ಕಟ್ಟಡದಂತಿರುವ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯನ್ನು ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಮಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿಯಬೇಕು. ಇಡೀ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಮೂರು ಕಿ.ಮೀ. ಆಳದ ಬಹುಮಹಡಿಯ ಕಟ್ಟಡವೆಂದರೂ ಇದು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯಾಗದು. ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟದೆ ಕೊರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಳಿಯುವಾಗ ಪ್ರತಿ ಮೂವತ್ತು ಮೀಟರಿಗೊಮ್ಮೆ ಸುರಂಗಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ, ಜಗ್ಗನೆ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಗಣಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಹಂತ. ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಂತ ತಲಪುವವರೆಗೆ ಈ ಬೆಳಕಿನ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅನಂತರ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಮೆಟ್ರೋ ರೈಲಿನ ಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಳಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರದ ಕೂಪವಿಲ್ಲ. ಧಾರಾಳ ವಿದ್ಯುತ್ ಬೆಳಕಿನ ಪೂರೈಕೆ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ತಂಗು ನಿಲ್ದಾಣವೂ ಉಂಟು. ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಸಂಚರಿಸುವ ಗಣಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವ ಅದಿರು, ಮರಮುಟ್ಟು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಬಂಡಿಗಳ ಸಾಲು ಸದಾ ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ನೆಲಮಾಳಿಗೆ. ಗಣಿಯ ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಂತ, ತುಂಬ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರ. ನೆಲದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಇದು ಇರುವ ಆಳ 2000 ಮೀಟರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಹಂತದವರೆಗೆ ನೆಲ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಮೆಟ್ಟಲು ಕೊರೆದಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬರಲು ನಾಲ್ಕು ತಾಸುಗಳಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರುವರೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಈ ಆಳವನ್ನು ತಲಪಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದು ಗಣಿಯ ತಳವಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಂತದವರೆಗೆ ಗಿಫರ್ಡ್ ಕೂಪದಲ್ಲೇ ಇಳಿಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಸುರಂಗವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಸುಲಭ.

ಭೂಮಿಯ ಒಳಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಪಾವಟಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ರಾಟೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಹುರಿಯನ್ನು ಬಾಲದಂತೆ ಸುತ್ತು ಕಟ್ಟಿ ರಾಟೆ, ಗಣಿ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಅದ್ದಿ ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಎತ್ತುಗಳ ಜೀವ ಹಿಂಡಿ ಗಾಣ ಸುತ್ತಿಸಿ ಅದಿರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಗಣಿಗಳೂ ಆಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಗಿಬಂಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದರು. ಅದಿರು ಹೊರುವ ಊಳಿಗವನ್ನು ಈ ಬಂಡಿಗಳು ಮಾಡಿದವು. ಅಂದಿನ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶೇಷಾದ್ರಿ, ಅಯ್ಯರ್ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ. ಗಿಫರ್ಡ್

ಕೂಪದ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವ ರಾಟೆ ಗಣಿಯ ಹಳೆಯ ಸವೆದ ದಾರಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರದ ಕಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಹತ್ತಲು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಪ ಸದಾ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ರಾಟೆಗೆ ಸುತ್ತಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ತುದಿ ಪಂಜರವನ್ನು ಈ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಒಳಕ್ಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಗಣಿಯ ತಳದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೊಳಗಿಳಿಯಬಹುದು. ಇದರ ತೂಕ ಮೂರೂವರೆ ಟನ್ನು. ಇಂತಹ ಎರಡು ಪಂಜರಗಳಿವೆ. ಒಂದೂಕಾಲು ಟನ್ನು ಭಾರವನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಇದು ಹೊತ್ತು ಜರನೆ ಇಳಿಯಬಲ್ಲದು, ಅದೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಬಹುದು. ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳ ಈ ಭಾಗ ಸದಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ತಾಣ. ಇಂತಹದೇ ಗಣಿಯ ಕೂಪ ಮೈಸೂರು ಗಣಿಯಲ್ಲೂ ಇದೆ. 1159 ಮೀಟರ್ ಆಳವಿರುವ ಮೈಸೂರು ಗಣಿಯ ಕೂಪದ ಹೆಸರು ಎಡ್‌ಗರ್ ಕೂಪ. ಹಾಗೆಯೇ ನಂದಿವರ್ಗದ ಗಣಿಯ ಹೆನ್ರಿ ಕೂಪ ಕೂಡ. 1273 ಮೀಟರ್ ಆಳ ಇಳಿದಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಆಳ ಇಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಸುರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದು ಬೇರೆ ಕೂಪಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು. ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯ ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಂತ ಸದಾ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದಲೋ, ಅದಿರನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಾಗುವ ಬಂಡಿಗಳಿಂದಲೋ ಗಿಜುಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಚೊತೆಗೆ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ರಿಪೇರಿಗೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಾಗಾರವೂ ಇದೆ. ಈ ಭಾಗ ಸಾಧಾರಣ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೇ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯೊಂದರಲ್ಲೇ ಕೊರೆದಿರುವ ಸುರಂಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದರಂತೆ ಜೋಡಿಸಿದರೆ ಅದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಆಜೆ ಮದರಾಸನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದೀತು. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಎಲ್ಲ ಸುರಂಗಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಅದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮುಂಬಯಿವರೆಗೆ ಮೆಟ್ರೋ ರೈಲು ಹಾದಿಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಕೋಲಾರದ ನೆಲ ಜರಡಿಯಂತೆ ತೂತು, ಹುತ್ತದಂತೆ ಟೋಳ್ಳು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನೂರು ಅಡಿ ಬಾವಿ ತೆಗೆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಜಲ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಉಕ್ಕು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮೀಟರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಳ ಇಳಿದಿರುವ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಸರುವ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ನಿಜಕ್ಕೂ ದಿಗಿಲು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯೊಂದರಿಂದಲೇ 500 ಗ್ಯಾಲನ್

ನೀರನ್ನು ಪಂಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಿಂಗಳೊಂದರಲ್ಲಿ 216 ದಶಲಕ್ಷ ಗ್ಯಾಲನ್ ನೀರು ಈ ಗಣಿಯೊಂದರಿಂದಲೇ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಫಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳು ಆಳವಾದ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1966ರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಸತತವಾಗಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯ ತಳ ನೀರಿನಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯೇ ತಗ್ಗಿತು. ಆ ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆ 554 ಕಿ.ಗ್ರಾ.ನಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯ ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಂತದ ಮೇಲಿರುವ ಸುರಂಗದಲ್ಲೇ ಸಾಗಿದರೆ ಅದು ನೇರವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಗಣಿಗೇ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಂದಿದುರ್ಗ ಗಣಿಯ ಐವತ್ತೇಳನೆಯ ಹಂತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ 10,900 ಅಡಿ ನಡೆದು ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಇಲ್ಲಿನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಉದ್ದನೆಯ ಸುರಂಗ.

ಕಡು ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ರಾಯಚೂರುಗಳಲ್ಲಿ ತಾಪ 48° ಸೆ.ಗೆ ಏರುವುದನ್ನು ನಾವು ಆಗಾಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇವೆ. ಈ ತಾಪಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಶರೀರ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನ ತಾಪ 30° ಸೆ. ಏರಿದರೆ ಈ ತಾಪವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ನಮ್ಮ ಶರೀರ ಹೋರಾಡುತ್ತದೆ. ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಆಳದಲ್ಲಿ ತಾಪ 60° ಸೆ. ಏರಿರುತ್ತದೆ. ಗಣಿಯ ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ತಂಗಳಿ ಆಹ್ಲಾದ ತರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತಂಪು ಗಾಳಿ ನುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲು ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹವಾ ದೂಡುವ ಯಂತ್ರ ಹವೆಯನ್ನು 4° ಸೆ.ಗೆ ಇಳಿಸಿ ನಿಮಿಷವೊಂದಕ್ಕೆ 3,30,000 ಘ.ಅ. ಹವೆಯನ್ನು ಗಣಿಯೊಳಕ್ಕೆ ದೂಡುತ್ತದೆ. ನಲವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶೈತ್ಯದ ಹವೆ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳ ಜಾಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾದು ಎಂಟು ಕಿ.ಮೀ. ಸಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ. ಗಣಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಆಳವಾದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಮಾಡಲು ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾದ ಬಹುಮಹಡಿ ಕಟ್ಟಡ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಎಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಹಂತದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ಮತ್ತೆ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯಲು 'ವೈಟ್' ಕೂಪವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಜರ ಹಿಡಿದು ಇಳಿಯಬೇಕು. ಗಣಿಯ ತಳ ಮುಟ್ಟಲು

ಮತ್ತೊಂದು ಸುರಂಗ ಹಿಡಿದು 'ಆಸ್ ಬೊರ್ನ್' ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ
 ಪಂಜರವಿಡಿದು ಸಾಗಿದರೆ ಇದು ಗಣಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾದ ಭಾಗಕ್ಕೆ
 ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಗಣಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆ 102ನೆಯ
 ಹಂತದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಸಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಗಣಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಭಾಗವೂ
 ಹೌದು. ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಶಿಲಾಸ್ಫೋಟನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆವರಿನ
 ಮೈಯನ್ನು ಬೆವರ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಒರೆಸಬೇಕು. ಮೇಲಿನಿಂದ ದೂಡುವ ಶೈತ್ಯದ
 ಹವೆ ಕೂಡ ಬಿಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈ ಮುಜುಗರವಾಗಿ
 ಪರಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಳ ಇಳಿದಷ್ಟೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಾಪ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ
 ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ತಾಪಾಂಕವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ನೂರು ಮೀಟರ್
 ಇಳಿದಾಗಲೂ ತಾಪಾಂಕ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೋಲಾರದ
 ಈ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದೇ ಭೂಗರ್ಭದತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ
 ತಂತ್ರ ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ ಭೂಮಿಯ ಒಳಗೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿರುವ ಲೋಹದ ರಸವೇ
 ಇಲ್ಲಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿತು, ಇದೇ ಗಣಿ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಕೊಳವೆಯಾಗಿ ಬಾಯಿಂದ
 ಲಾವಾರಸ ಸುರಿಸಿತು. ಆಗ ಜೀವಂತ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತವೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲೇ
 ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಭೂಗರ್ಭ ತಲಪುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ.
 ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯ ಇಂತಹ 1990 ಗಣಿಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದರಂತೆ
 ಕೊರೆಯುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು
 ತಲುಪಬಹುದು. ಆಗಲೂ ಅದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ
 ಭೂಮಿಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ 6000° ಸೆ. ತಾಪವಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಲಪಲು 6370
 ಕಿ.ಮೀ. ಸಾಗಬೇಕು. ಇದು ಕೇವಲ ಊಹೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ
 ಪ್ರತಿ ಚ.ಸೆ.ಮೀ. ಜಾಗದ ಮೇಲೆ 36,00,000 ಅಟ್‌ಮಾಸ್‌ಫಿಯರ್ ಒತ್ತಡ
 ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಕೋಲಾರದ ಆಳವಾದ ಭಾಗದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮೇಲಿನ
 ಎಲ್ಲ ಶಿಲೆಯ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಗಣಿ ಕಾರ್ಮಿಕನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ
 ಅವನ ತಲೆಯ ಪ್ರತಿ ಸೆ.ಮೀ. ಭಾಗದ ಮೇಲೆ 2670 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಭಾರ
 ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಗಣಿಯ ತಳದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಸ್ಫೋಟನೆ
 ಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಇಂತಹ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ. ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಶಿಲೆಯ
 ದುರ್ಬಲ ಭಾಗ ಬಿರಿಯುತ್ತದೆ, ಸ್ಫೋಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆಳವಾದ ಗಣಿಯ
 ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇಂತಹ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಂತೂ ಇದು ಜೀವನ್ಮರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1962ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿ 44 ಬಾರಿ ಶಿಲಾ ಸ್ಪೋಟ ಮಾಡಿ 851 ಬಾರಿ ಗುಡುಗಿತ್ತು. ಗಣಿಗಳ ಈ ಶಿಲಾಸ್ಪೋಟಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇಡೀ ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ನಗರವೇ ನಡುಗುತ್ತದೆ. ಪುರಾತನ ಗಣಿಗಳು ಬಹುಪಾಲು ಯಾವುದೇ ಆಸರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಳಕ್ಕಳಿದಿದ್ದವು. ಆಧುನಿಕ ಗಣಿ ಕೆಲಸ ಊರೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಕುಸಿಯದಂತೆ ಮಾಡಲು ಮರದ ತೊಲೆಗಳಿಂದ ಊರೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಮರಳಿನಿಂದ ತೆರಪುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು ರೂಢಿಗೆ ಬಂತು. ಈಗ ಉಕ್ಕಿನ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ಸುರಂಗದ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಕುಸಿಯದಂತೆ ಆಸರೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಹಳೆಯ ಮರದ ಆಸರೆಗಳೇ ಬೆಂಕಿಗೊಳಗಾಗಿ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದುರಂತ ಸಂಭವಿಸುವುದೂ ಇದೆ. 1965ರಲ್ಲಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯೊಳಗೆ ಇಂತಹ ಅಗ್ನಿ-ಅಕಸ್ಮಿಕ ಆಗಿ ಅದು ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನೇ ತಗ್ಗಿಸಿತು. ಅದರಂತೆಯೇ 1975ರಲ್ಲಿ ನಂದಿದುರ್ಗದ ಗಣಿಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿದುರಂತ ಹಲವು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ನಿಸರ್ಗದೊಡನೆ ಸೆಣಸುವಾಗ ಮಾನವ ಇಂತಹ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಲಾರದ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನೆಲದೊಳಗೆ ಸುರಂಗಗಳ ಜಾಲವೇ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವುಳ್ಳ ಕಲ್ಲು ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಗಣಿಗಳು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿ, ವಾಯುವ್ಯಕ್ಕೆ ನಂದಿದುರ್ಗದ ಗಣಿಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಚಿನ್ನ ಮೂಲರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಚಿನ್ನದ ರೇಖೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡು ಬರುವುದು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬೆಣಚಿನ ಕಲ್ಲಿನ ಪದರುಗಳಲ್ಲಿ. ಇವು ಕಪ್ಪು ಶಿಲೆಗಳಾದ ಅಂಫಿಬೋಲೈಟ್ ಎಂಬ ಪುರಾತನ ಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಸ್ವರ್ಣ ಸಿರ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಕಿ.ಮೀ. ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಈವರೆಗೆ ನೀಡಿದೆ.

ಅದಿರನ್ನು ಮೇಲೆ ತಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ ಪಡೆದಂತಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನದ

ಸರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ನಾಲ್ಕೈದು ಟನ್ನು ಕಲ್ಲನ್ನು ಪುಡಿ
 ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಮಾಡಿದ 884 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನದ
 ಅದಿರನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸ್ಥಾವರಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ತೊಟ್ಟಿಲ
 ಮೂಲಕ ಎತ್ತಿ ಹೊರತಂದ ಅದಿರನ್ನು ಅದಿರಿನ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ.
 ಸಾಗುಪಟ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ಹಾಯುವ ಅದಿರಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣ, ಕಸಕಡ್ಡಿ,
 ಮರಮುಟ್ಟು ಇಂತಹ ಅನುಪಯುಕ್ತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ
 ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅದಿರನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡುವ ಹಲ್ಲುಗಳಿರುವ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ
 ಉಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುಡಿ ಶಂಖಾಕೃತಿಯ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ.
 ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ ಅದಿರಿನ ಸುಣ್ಣನೆಯ ಹಿಟ್ಟು ಉರುಟು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
 ಹಾಕಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಣ್ಣ
 ಪುಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಅದಿರನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಲು 54 ಮಣ ತೂಕದ
 ಒನಕೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುಡಿ ಮಾಡಿದ ಹಿಟ್ಟು ಕಂಬಳಿ ಹಾಸಿರುವ
 ಇಳಿಮೇಜುಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಸಹಜವಾಗೇ ಭಾರವಿರುವ ಚಿನ್ನದ
 ರೇಕುಗಳು ಕಂಬಳಿಯ ಒರಟು ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಉಳಿದ ಅದಿರಿನ
 ಪುಡಿ ಇಳಿಮೇಜಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಪುಡಿಯನ್ನು
 ಇಳಿಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹರಿಯಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಳಿದುಳಿದ ಚಿನ್ನದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅಂಶ
 ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಶೇಖರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಶೇಖರಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ರೇಕುಗಳನ್ನು
 ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪಾದರಸ ಬೆರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಾದರಸಕ್ಕೆ
 ಅಂಟುಗುಣವಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಗೊಮ್ಮೆ ಹರೆದು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬಳಿದು
 ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಪಾದರಸ ಆವಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ
 ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಎರಕಹೂಯ್ದು ಗಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ
 ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ರೊಚ್ಚಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಡಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿ
 ಅದರೊಳಗೆ ಸೋಡಿಯಂ ಸೈನೈಡ್ ಬೆರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಿಶ್ರವಾಗುವಂತೆ
 ಕಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಮೊಸರಿನಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಚಿನ್ನದ ಸಯನೈಡಿನ
 ತಿರುಳು. ಈ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ಸತುವಿನ ತಗಡಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.
 ಚಿನ್ನ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಗಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಸತುವಿನ ಪ್ರಕ್ಷೇಪನವನ್ನು
 ಗಂಧಕ ಮತ್ತು ನೈಟ್ರಿಕ್ ಆಮ್ಲದಿಂದ ತೊಯ್ಯಿಸಿ ಬೋರಾಕ್ಸ್ ನೈಟರ್,

ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್ ಆಕ್ಸೈಡ್‌ನ್ನು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಕುಲುಮೆಗಿಟ್ಟು ಕಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಎಪ್ಪತ್ತು ಭಾಗ ಶೇಖರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎರಕ ಹೊಯ್ದು ಚಿನ್ನ. ಇಟ್ಟಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ದು ಚಿನ್ನ. ಒಂದೊಂದು ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯೂ 4.5 ಇಂಚು ಅಗಲ 9.5 ಇಂಚು ಉದ್ದವಿರುತ್ತದೆ. ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮುಂಬಯಿಯ ಟಂಕಸಾಲೆಗೆ ಈ ಎರಕಹೊಯ್ದು ಚಿನ್ನದ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗಾತ್ರದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೂಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಧಣಿಗಳು

ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಏರಿಳಿತವನ್ನು ಕಂಡು ಕೊನೆಗೂ ಏಷ್ಯದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾದ ಗಣಿಗಳು ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದವು. ಈ ಗಣಿಗಳ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟು ಹಲವು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ದಾರಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಜಾನ್ ಟೇಲರ್ ಕಂಪನಿ ಈ ಗಣಿಗಳ ಆಡಳಿತ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಕ್ರಿ.ಶ. 1880ಕ್ಕೂ ಮೊದಲು 6200 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಇದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸಿದ ಬಂಡವಾಳ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವೇ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಏಳುಬೀಳಿನ ಕತೆ. ಹಲವು ಕಂಪನಿಗಳು ಕೈಸುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದವು. ಅವುಗಳ ದಾಖಲೆ ಕೂಡ ಈಗ ದೊರೆಯದು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1880 ರಿಂದ ಮೊದಲನೇ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧದವರೆಗೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಖ್ಯಾತ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ರವಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಆಗ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿಳಿತವಿರಲಿಲ್ಲ. 1844 ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಔನ್ಸ್‌ಗೆ 3 ಪೌಂಡ್ 17 ಷಿಲಿಂಗ್ 9 ಪೆನ್ಸಿ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1914 ರವರೆಗೂ ಈ ಬೆಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿನ ಟಂಕಸಾಲೆಗಳೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊದಲನೇ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧ ಅನೇಕ ವಹಿವಾಟುಗಳನ್ನು ಕುಂದಿಸಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟು ಕೂಡ

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಹೊರತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1914 ರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮುಂಬೈನ ಟಂಕಸಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವಿತ್ತು. ಬೆಲೆ ಮಾತ್ರ ಅದೇ, ಒಂದು ಔನ್ಸ್‌ಗೆ 3-17-9 ಪೌಂಡ್. ಈ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಲಿಂಗ್ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1899 ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಮಾಡಲು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಕಂಪನಿಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1932ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಬಾಲಫಾಟ್ ಕಂಪನಿ ಮುಚ್ಚಿತು. ಅದರಂತೆ 1953ರಲ್ಲಿ ಉರಿಗಾಂ ಕಂಪನಿ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ. ಆಗ ಇದ್ದುದು ಕೇವಲ ಮೂರು ಕಂಪನಿಗಳು ಮಾತ್ರ.

ಈ ಕಂಪನಿಗಳು ಈಗಿರುವ ಗಣಿ ಭಾಗವೂ ಸೇರಿದಂತೆ 14,659 ಎಕರೆ ಜಾಗವನ್ನು ಗಣಿ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಪಡೆದವು. ಆಗಿನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಈ ಕಂಪನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಪೌಂಡ್ ಸ್ಪರ್ಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಂಪನಿಗಳು 1949ನೇ ಇಸವಿ ಮೇ ತಿಂಗಳ 6 ರಂದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಮೈಸೂರು ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿ 81 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಬಂಡವಾಳ, ಜಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿ ಕಂಪನಿ 43 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಬಂಡವಾಳ, ನಂದಿದುರ್ಗ ಕಂಪನಿ 37 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ. 1919ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗಣಿಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಅರ್ಧ ಪಾಲು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಔನ್ಸ್‌ಗೆ ರೂಪಾಯಿ 55-8-0 ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಲು ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಿತು. ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ಪಾಲು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಮಾರುವ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಗೆ ಬಂತು. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧ ಚಿನ್ನದ ಆಮದಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿತು. ಆಗ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಒಂದು ತೊಲಕ್ಕೆ 21-2-0 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1921ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿಯಾಗುವುದು ನಿಂತಿತು. ಬದಲಾಗಿ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳ ಚಿನ್ನ ಮುಂಬೈನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಿತು. ಮುಂಬೈ ಟಂಕಸಾಲೆಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. 20

ತೊಲದ ನೂರು ಗಟ್ಟಿಗಳು, 250 ತೊಲದ ಸಾಕಷ್ಟು ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಟಂಕಸಾಲೆ ಎರಕ ಹೂಯುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ 'ಇಂಡಿಯನ್ ಮೈನ್ಸ್ ಗೋಲ್ಡ್' ಎಂಬ ಛಾಪು ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಂಪನಿಯ ವಿಜೆಂಟರ ಮೂಲಕ ಮುಂಬೈನ ಚಿನಿವಾರ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಶೇಕಡ 1.8 ಕಮೀಷನ್ ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವಾಗ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಮುಂಬೈನ ಟಂಕಸಾಲೆ ಬಿಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮ ಆಗಿನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಮನಗಂಡ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ 1956ರ ನವೆಂಬರ್ 29ರಂದು ಮೂರು ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ನೇರ ಹತೋಟಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಪರಿಹಾರ 164 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಿನ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವು ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಉದ್ಯಮದ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1958ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗೆ ಬಂದ ನಂತರವೂ ಚಿನ್ನದ ಪೂರೈಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೇನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1958ವರೆಗೆ ಮುಂಬಯಿ ಟಂಕಸಾಲೆಯ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1958ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಗಣಿಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭಂಡಾರ ಬೆಳೆಸಲು ನೇರವಾಗಿ ತಾನೇ ಪಡೆಯಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಭಾರತ ಕೂಡ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ್ಯರಿಂದ ಅದು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದ ಬೆಲೆಗೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನಕ್ಕಿದ್ದ ಬೆಲೆ 34 ಡಾಲರ್ ಅಥವಾ ತೊಲಕ್ಕೆ 62.5 ರೂಪಾಯಿ. ಈ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ 1934ರಲ್ಲೇ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಈ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಮಾರಿದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿ ತೀವ್ರ ಮುಜುಗರ ಎದುರಾದಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಈ ಗಣಿಗಳ ವಹಿವಾಟನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1962ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಒಂದರಂದು ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ

ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವಾಲಯ ಆರ್ಥಿಕ ವಹಿವಾಟು ಇಲಾಖೆ ಇದರ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿತು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಒಡತನ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಹಾರ ಧನವಾಗಿ 305.32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನೀಡಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1966ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೆಲೆ ದಿಢೀರ್ ಎಂದು ಮೇಲೇರಿತು. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೂಡ 10 ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನು 53.52 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 84.40 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿತು. (ಒಂದು ಔನ್ಸ್‌ಗೆ 262.50 ರೂಪಾಯಿ) ಜೊತೆಗೆ ರೂಪಾಯಿಯ ಅಪಮೌಲ್ಯವಾಯಿತು. ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಧನವಾಗಿ ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು 10 ಗ್ರಾಂ.ಗೆ 106 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಆಗ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಶೇಕಡ 7 ಭಾಗವನ್ನು ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1965ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಗಣಿ ಜಾಂಪಿಯನ್ ಗಣಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನವಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1972ರಲ್ಲಿ 'ಕೋಲಾರ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ರೆಫೈನಿಂಗ್' ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು 'ಭಾರತ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್' ಎನ್ನುವ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಸಂಸ್ಥೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿದ ಬಂಡವಾಳ ಹದಿನೈದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1978ರಲ್ಲಿ ಈ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದ ಷರತ್ತುಗಳು ಹಲವಾರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದ ಬೆಲೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾರಬೇಕೆಂಬುದೂ ಒಂದು. ಆಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೆಲೆಗೂ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಬೆಲೆಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಬೆಲೆಯ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ತುಂಬಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1979-80ರ ನಡುವೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ 377.38 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬಂದದ್ದೂ ಉಂಟು. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳೆಂದರೆ ಆಗಿನ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುವ ಬಾತುಕೋಳಿಯೇ ಹೌದು. ಕ್ರಿ.ಶ.

1880ರಲ್ಲಿ ಈ ಗಣಿಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಶೇ. 5ರ ಬೆಲೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಧನವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1910 ರಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಮಾರಾಟ ತಂದ ಲಾಭಾಂಶದ ಮೇಲೆ ಶೇ. 2 ಭಾಗ ಕರವನ್ನು ಹೇರಲಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1940ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಏರಿಸಲಾಯಿತು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಬಿಸಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ಗಗನಕ್ಕೇರಿಸಿದಾಗ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ ಕರ ವಿಧಿಸಿತು. ಒಂದು ಔನ್ಸ್‌ನ ಬೆಲೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮೀರಿದರೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬೆಲೆಯ ಶೇ. 75 ಭಾಗ ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1949ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಔನ್ಸ್‌ಗೆ 306 ರೂಪಾಯಿ ದಾಟಿತು. ಇದು ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತುಂಬಿತು. ಈ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಶೇರುದಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಲಾಭಾಂಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು. 1 ಕ್ರಿ.ಶ. 1940ರಿಂದ 1955ರ ವರೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಮೇಲಿನ ಕರದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಪಡೆದ ಆದಾಯ 12.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1988ರವರೆಗೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಎಲ್ಲ ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದ ಬೆಲೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಲಂಡನ್ನಿನ ಚಿನಿವಾರ ಪೇಟೆಯ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶೇ. 35 ಭಾಗ ಸೇರಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಷ್ಟದ ಪ್ರಮಾಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಗ್ಗಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1988ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಾರತ್ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ವರ್ಷಪೂಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆದ ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಅನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ. 1989ರಲ್ಲಿ ಈ ಸವಲತ್ತನ್ನು ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಆಗಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಲು ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಿತು. ಆದರೆ ಆಳ ಗಣಿಗಳಿಂದ ಅದಿರು ಪೇಲೆತ್ತಿ ಚಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಉದ್ಯಮ ಈಗ ನಷ್ಟದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. 10 ಗ್ರಾಂ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 4300 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ ಭಾರತ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ 10 ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸರಿಸುಮಾರು 11,000 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಕೋಲಾರದ

ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಿನ್ನ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 700 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಮಾತ್ರ.

ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಷ್ಟೇ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿರುವುದು ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಕುಸಿತವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಹಲವಾರು. ಆಳವಾದ ಗಣಿಗಳಿಂದ ಅದಿರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವ ಖರ್ಚು ದುಬಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲಿನಂತೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ದರ್ಜೆಯ ಅದಿರು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪಾದನೆಯ ವೆಚ್ಚ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನೇರ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗದೆ ಗಣಿ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1905ರಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಈ ಗಣಿಗಳು ಈಗ ಒಟ್ಟಾರೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಒಂದು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. 1984-85ರಲ್ಲಿ 1091 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ನಂತರ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಈ ಗಣಿಯ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1989-90 ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳು ಕೇವಲ 696 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದವು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1986ರಿಂದ ರಾಯಚೂರಿನ ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಸಿವೆ.

ಒಂದು ದಶಕದ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ತೌಲನಿಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು

ವರ್ಷ	ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳು ಕಿ.ಗ್ರಾಂ.	ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳು ಕಿ.ಗ್ರಾಂ.
1979-80	1650	856
1980-81	1563	783
1981-82	1421	965
1982-83	1370	754

1983-84	1186	816
1984-85	1091	860
1985-86	916	834
1986-87	792	916
1987-88	835	881
1988-89	943	960
1989-90	696	881

(ಆಧಾರ : ಗೋಲ್ಡ್-ಡಿ-ಇಂಡಿಯನ್ ಸೀನ್, ಭಾರತೀಯ ಭೂವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಘದ ಪ್ರಕಟಣೆ)

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕೋಲಾರ, ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಚಿನ್ನವೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ನೇರವಾದ ಕೊಡುಗೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ರಾಮಗಿರಿ ಗಣಿಗಳು ಸುಮಾರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 100 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲದೆ ತಾಮ್ರ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವಾಗ ಅದರೊಡನೆ ಬೆರೆತಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ತಾಮ್ರ ನಿಯಮಿತ ಕಂಪನಿ ಉಪ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸುಮಾರು 100 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವರ್ಣ ಭಸ್ಮ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಆಯುರ್ವೇದದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನದ ಬಳಕೆಯಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ನೇರವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಮೇಲೆ.

ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳಿರುವುದು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲಿಂಗಸಗೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ. ಹಟ್ಟಿ, ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಸರು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಪುರಾತನರು ನೂರಾರು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿದ್ದರು. ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ 195 ಮೀ. (640 ಅಡಿ) ಆಳದ ಹಟ್ಟಿಯ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಅದ್ವಿತೀಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಪ್ರಾತ್ರವಾಗಿವೆ. ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಎಂಬತ್ತು ಕಿ.ಮೀ. ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆರುವ ಹಟ್ಟಿಯ ಚಿನ್ನದ ಜಾಡು ಭೌಗೋಳಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ಭಾಗ. ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಗೆ ಈ ಗಣಿಗಳಿರುವುದು 16 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿ. ಹೈದರಾಬಾದಿನ ನಿಜಾಮನ

ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಇದು ರಾಯಚೂರು ದೊಆಬ್ ಎಂದೇ ಕರೆಸಿಕೊಂಡ ಜಿಲ್ಲೆ. ಹಟ್ಟಿ-ಮಸ್ಕಿ ಶಿಲಾ ಜಾಡೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಈ ಜಾಗ ಸುಮಾರು 750 ಚ.ಕಿ.ಮೀ. ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯುವುದು ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಉಗುಳಿದ ಕ್ಷಾರ ಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಯುವ ಬೆಣಚು ಸಿರಗಳಲ್ಲಿ.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1880ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ರಾಯಚೂರಿನ ಈ ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳು ಗಮನ ಸೆಳೆದವು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1874ರಲ್ಲಿ ಬ್ರೂಸ್‌ಫುಟ್ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಸಿರಗಳ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1877ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಡೆಕ್ಕನ್ ಕಂಪನಿ 2590 ಚ.ಕಿ.ಮೀ. ಜಾಗವನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಪಡೆದು ರಾಯಚೂರು ದೊಆಬ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸುರಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿ ಚಿನ್ನ ತೋಧಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಭಾರತೀಯ ಭೂವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರಿಣತ ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಹಟ್ಟಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಅರ್ಧ ಕಿ.ಮೀ. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಉಳುಮೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ಪಾದನೆ ಬೆಣಚುಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲಾಯಿತು. ಇದು ಅಲ್ಲಿನ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ನೆರವಾಯಿತು. ಹಟ್ಟಿಗೆ 20 ಕಿ.ಮೀ. ಪರಿಧಿಯಲ್ಲೇ ಕ್ರಿ.ಶ. 1887-1900 ರ ನಡುವೆ ಅನೇಕ ಕಂಪನಿಗಳು ಚಿನ್ನದ ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ತೊಡಗಿದವು. ವಂಡಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಕಂಪನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಶಾಖೆ 1898ರಲ್ಲಿ ಗಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. 373 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಲಾಭ ಪಡೆಯದೆ ಕಂಪನಿ ಮುಚ್ಚಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1901ರಲ್ಲಿ ನಿಜೂಮ್ ಹಟ್ಟಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಹಟ್ಟಿಯ ಮುಖ್ಯ ಗಣಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1903-1920ರ ನಡುವೆ ಅದು 7371 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿತು. ಇದರಂತೆ ಕೆಂಪನದೊಡ್ಡಿಯ ಬಳಿ ಇದೇ ಕಂಪನಿ 1905ರಲ್ಲಿ 66 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸಿ 1908 ರಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಯಿತು.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1937ರಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ ಟೇಲರ್ ಕಂಪನಿ ಹಟ್ಟಿಯ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಕೂಲಂಕಷ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವು.

ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಒಂದು ತೊಲಕ್ಕೆ 37.37 ರೂಪಾಯಿ ಏರಿತು, ಜೊತೆಗೆ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಬರ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯವಾಗಿ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಎರಡನೆ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಸ್ಥಗಿತವಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1947ರವರೆಗೂ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1948ರಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಮತ್ತೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ತೊಡಗಿತು. 1948ರಿಂದ 1956ರವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ಚಿನ್ನ 2827 ಕೆ.ಗ್ರಾಂ.

1956ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣವಾದುದರಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಆಡಳಿತದಿಂದ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಗಣಿಯ ಸ್ವಾಮ್ಯವು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈಗ ಹಟ್ಟಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಉದ್ಯಮ. ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಗಣಿಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಸ್ಥಾವರವಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ ಇದೆ. ದಿನವೊಂದರಲ್ಲಿ 910 ಟನ್ನು ಅದಿರನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಾವರಗಳಿಗಿದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1980ರವರೆಗೆ ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸಿವೆ. ಇಂದಿನ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಮೌಲ್ಯ 1000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೂ ಮಿಗಿಲು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ಗಣಿಗಳು ಹೇರಳ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಚಿನ್ನದ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದಾಗಿ 1963ರಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾರಬೇಕು. ಆದರೆ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮೊತ್ತದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 1958ರವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರುವ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೆಲೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ನಿಯಂತ್ರಣ

| ಕಾಯ್ದೆಯ ರೀತ್ಯ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸೀಮಿತ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಳಕೆಗೆ ಮಾರುವ ಅವಕಾಶ
 ಇತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1978-79ರಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡ
 ಚಿನ್ನ ಕೇವಲ 881 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಆ ವರ್ಷ ಗಣಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಚಿನ್ನ 960
 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಇಂಥ ನೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಗಣಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ
 ಬಂತು. 1948ರಿಂದ ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋಡಿರುವ ಸುರಂಗಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ
 ಜೋಡಿಸಿದರೆ 123.5 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಕೋಲಾರದ
 ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಹತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು. ಹಟ್ಟಿಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ
 ಒಟ್ಟು ಒಂಬತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಸಿರಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಸಿರದ ಮೇಲೆ
 ತೋಡಿರುವ ಗಣಿ 1140 ಮೀ. ಆಳಕ್ಕಿಳಿದಿದೆ. 1948ರಿಂದ 1958ರವರೆಗೆ ಹಟ್ಟಿ
 ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
 1958ರಿಂದ 1963ರವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೆಲೆಗೆ ಈ
 ಚಿನ್ನವನ್ನು ಖರೀದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. 1963ರ ನಂತರ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟು ಚಿನ್ನದ
 ನಿಯಂತ್ರಣದ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತು. ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ
 ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂಬೈನ
 ಟಂಕಸಾಲೆ, ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು 10, 50, 100, 500, 1000 ಗ್ರಾಮ್‌ನ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನಾಗಿ
 ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ 999.5. ಚಿನ್ನದ ನಿಯಂತ್ರಣ
 ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಹಟ್ಟಿ ಗಣಿಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಚಿನ್ನದ
 ದಾಸ್ತಾನಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡದ್ದು 22,990 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಅದು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ್ದು
 25,120 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನ. ಈ ಸಿಲ್ಕು ಗಣಿ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು
 ಕೊಟ್ಟಿತು. 1964-65ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 1984-85 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಈ ದಾಸ್ತಾನಿನಿಂದ
 2188 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಖರೀದಿಸಿದರೂ ಕೊನೆಗೂ 235 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ.
 ಚಿನ್ನ ದಾಸ್ತಾನಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಕಂಪನಿ ಮುಗ್ಗಟ್ಟನ್ನೆದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ
 ಚಿನ್ನದ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಿರುವುದರಿಂದ ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ
 ಹೊಸ ಜೀವ ಕಳೆ ಬಂದಿದೆ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆ ತಗ್ಗಿದ್ದರೂ
 ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ತುಂಬಿ ಕೊಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು
 ತೋರುತ್ತಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಇಂದಿಗೂ ಚಿನ್ನದ ನಾಡೇ ಸರಿ.

ವೈನಾಡು ಮತ್ತು ರಾಮಗಿರಿ ಗಣಿಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನುಳಿದರೆ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ನೆರೆಯ ಕೇರಳದ ವೈನಾಡು

ಮತ್ತು ಅಂಧಪ್ರದೇಶದ ರಾಮಗಿರಿ ಗಣಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಮೆಕ್ಕಲು ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆದ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ದಿಢೀರನೆ ಏರಿಸಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಬ್ಯಾಲರ್ನ್, ಮತ್ತು ಕೆನಡ ಮೆಕ್ಕಲು ಚಿನ್ನದಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿವೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದ ನೂಕುನುಗ್ಗಲಿನಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನದ ಆಕರ್ಷಣೆ ದಿಢೀರೆಂದು ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೈನಾಡು ಭಾರತದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ ಎಂದೇ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ. ಇದು ಕೂಡ ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರ ಆಗಮನದ ನಂತರ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಂತ್ಯ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆಧುನಿಕ ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಡೆದದ್ದೇ ವೈನಾಡಿನ ಮೂಲಕ. ನೀಲಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲಿಗೆ ಈಶಾನ್ಯಕ್ಕೆರುವ ವೈನಾಡು ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಭಾಗ. ಕೋಳಿಕೋಡ್, ನಿಲಂಬೂರ್ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶ ಈ ಭಾಗದಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೀಟರ್ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಕೇರಳದ ನಿಲಂಬೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಸೋಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಬಹು ಹಿಂದೆಯೇ ಗಮನಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಕಸುಬೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1793ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈನ ಗವರ್ನರ್ ಇದರತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರ ಗಮನ ಸೆಳೆದ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. 1874ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ವೈನಾಡಿನ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐನೂರರಿಂದ ಆರುನೂರು ಮಂದಿ ಚಿನ್ನ ಸೋಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರು ಗಮನಿಸಿದರು. ಇದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಆಲ್ಫಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿ ಎಂಬ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದರ ಬಳಿಯ ದೇವಾಲ, ಪಂದಲೂರು ಬಳಿ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ 1000 ಟನ್ನು ಕಲ್ಲು ಅರೆದು 8.3 ಕೆ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಗಮನ ಈ ಭಾಗದತ್ತ ಸೆಳೆಯಿತು. ವೈನಾಡನ್ನು ಭಾರತದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯ ಎಂದೇ ಅವರು ಬಗೆದರು. ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಕಂಪನಿಗಳ ಸಮೂಹವೇ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು, ಚಿನ್ನದ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ತೊಡಗಿದವು. 4,050,000 ಪೌಂಡ್ ಬಂಡವಾಳ ತೊಡಗಿಸಿ 33 ಕಂಪನಿಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಕಾಡಿಗೆ ಕ್ಲಬ್ಬು ಬಂತು. ರಸ್ತೆಗಳೂ ಮಿಂಚಿದವು, ಆಧುನಿಕ ಕಟ್ಟಡಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಮೆಕ್ಕಲು ಚಿನ್ನವನ್ನಲ್ಲದೆ ಮೂಲ

ಚಿನ್ನದ ಸಿರವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆಲ್ಫಾ ಗಣಿ, ಸಾಲೋಮಾನ್ ಗಣಿ, ದೇವಗಿರಿ ಗಣಿ, ಧನ್‌ಬಾರ್ ಗಣಿ, ರಿಚ್‌ಮಂಡ್ ಗಣಿ, ಫಿನಿಕ್ಸ್ ಗ್ಲೆನ್‌ರಾಕ್ ಗಣಿ, ರೌಸ್‌ಬೆನ್ ಮಲ್ಟಿ ಗಣಿ ಇವು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಣಿ ಮಾಡಿ 1880-83ರ ನಡುವೆ 15.09 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸಿದವು. ಆದರೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಈ ನೆಲ ಪ್ರೇರಕವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿದ್ದ ಕಂಪನಿಗಳು ದಿವಾಳಿ ತೆಗೆದವು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಪ್ರದೇಶ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿತು. ಲಂಡನ್ನಿನ ಕಂಪನಿಗಳು ಕೋಲಾರದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿದವು. ವೈನಾಡಿನ ವಿಫಲತೆ ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿತು.

ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೆರೆಯ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ರಾಮಗಿರಿ ಗಣಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಸರು ಮಾಡಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲಿನ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಆಳ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತವೆ. 16 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1906-1925ರ ನಡುವೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಂಪನಿಗಳು ಜೇನು ನೋಣದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಲಗ್ಗೆ ಹಾಕಿದ್ದವು. ಸ್ಥಳೀಯರು ಈಗಲೂ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳನ್ನು ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗುವ ಯಾವ ದಾಖಲೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1905ರಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಬಂಡವಾಳದೊಡನೆ ಅನಂತಪುರ ಗೋಲ್ಡ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಂಪನಿ ಇಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಇದರಂತೆ ಇದರ ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ಪರಿಶೋಧನೆಯನ್ನು ನಾರ್ತ್ ಅನಂತಪುರ ಗೋಲ್ಡ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿ 1908 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ 100,000 ಪೌಂಡ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿತು. ಇದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೋಲಾರದ ನಂದಿದುರ್ಗ ಮೈನಿಂಗ್ ಕಂಪನಿ 2,20,000 ಡಾಲರ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿ ಜುಬಿತ್‌ಲ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಎಂಬ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

1979ರಲ್ಲಿ ರಾಮಗಿರಿಯ ಎಪ್ಪಮಾನಾ ಎಂಬ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಂಪನಿ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಸ್ಥಾವರವೊಂದನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದ್ದು.

ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 9 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 1990ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಈಚಿನ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಈ ಗಣಿಗಳಿಂದ 530 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ.

ಗದುಗಿನ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರದೇಶ

ಗದುಗು ಬಹು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮೆಕ್ಕಲು ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿ. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಾಲಗಾರರು ಚಿನ್ನ ಸೋಸುತ್ತಿದ್ದ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸನವೊಂದು ದೊರೆತಿದೆ. ಜರಗಿನ ತೆರೆ ಎಂಬ ಕರವನ್ನು ಚಿನ್ನ ಸೋಸುವ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ ಜರಗಿನ ತೆರೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ. ಗದುಗು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕುರ್ತಕೋಟಿಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯದ ಕಂಬದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸೇವೆಗೆಂದು ಜರಗಿನ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಣೆಯ ತೆರೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸೋಸುವ ಉದ್ಯಮ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. (ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸನ ನಂ. 200 ಕ್ರಿ.ಶ. 1926)

ಗದುಗಿನ ಕಪ್ಪತ್ತಗುಡ್ಡದ ಪ್ರದೇಶ ಚಿನ್ನಭರಿತವಾದದ್ದು. ಶಿರಹಟ್ಟಿ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನೊಳಗೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯವರೆಗೂ ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ಹಾಯುವ ಈ ರಮಣೀಯ ಗಿರಿಸಾಲು ಸ್ವರ್ಣಭರಿತ ಶಿಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಹರವು 50 ಚ. ಕಿ.ಮೀ.ಗೂ ಮಿಗಿಲು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1840ರಲ್ಲಿ ದೋಣಿ ಮತ್ತು ಸುರಟೂರಿನ ತೊರೆಗಳಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಆರು ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸೋಸಿ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವರದಿಗಳಿವೆ. ಗದುಗಿನ ಕಪ್ಪತ್ತಗುಡ್ಡದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಪ್ರಾಚೀನರು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಅರೆಯಲು ಬಳಸಿದ ಕಲ್ಲುಗಳು, ಒರಳುಕಲ್ಲು, ಕುಟ್ಟುವ ಕಲ್ಲು ಹಲವಾರು ದೊರೆತಿವೆ. ಧಾರವಾಡ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 1,70,000 ಪೌಂಡ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿ ಅತ್ತಿಕಟ್ಟೆ ಬಳಿ ಗಣಿ ತೋಡಿತು. ಅತ್ತಿಕಟ್ಟೆಯ ದಕ್ಷಿಣದ ಸ್ವರ್ಣಭರಿತ ಬೆಣಚು ಸಿರವನ್ನು ಸಾಂಗ್ಲಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಗಣಿ ಮಾಡಿತು. ಈ ಕಂಪನಿ ತೋಡಿಸಿದ ಬಂಡವಾಳ 75,000 ಪೌಂಡ್. ಇದಕ್ಕೂ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳೇ ಆಧಾರ.

ಕೋಲಾರದ ಚಾಂಪಿಯನ್ ರೀಫ್ ಕಂಪನಿ ಗದುಗಿನ ಹೊಸೂರು ಬಳಿ ಗಣಿ ಆರಂಭಿಸಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1911 ರಲ್ಲಿ ಕಬುಲಿಯಾತ್ ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಿ

ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸಿತು. ಸುಮಾರು ನೂರ ಅರವತ್ತು ಮೀಟರ್ ಆಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿತು. ಇದರ ಬಳಿಯೇ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಸಯನ್ಯೆಡ್ ಸ್ಥಾವರವನ್ನು ತೆರೆದು ಒಟ್ಟಾರೆ 666 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗದುಗಿನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸಿವೆ.

ಕಪ್ಪತ್ತಗುಡ್ಡದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಮಾಲಿಂಗಪುರ, ಹೊಸೂರು, ಶಿರೂರು, ಎಲೆಶಿರೂರು ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ತೀವ್ರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1939ರಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣದಾಸ್ ಗಿರಿಧರ ದಾಸ್, 1950ರಲ್ಲಿ ಮೆಸರ್ಸ್ ಆಕ್ಲೆ ಡಂಕನ್ ಕಂಪನಿ ಗದುಗಿನ ಹೊಸೂರು ಬಳಿಯ ಗಣಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದವು. ಕಬುಲಿಯಾತ್ ಕಟ್ಟಿ ಗಣಿ 527 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕಿರುವ ಅತ್ತಿಕಟ್ಟೆ ಗಣಿ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿನ ಬೆಣಚು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ರೇಕುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಬ್ಯೂಸ್‌ಪುಟ್ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೊಪಗಳು 120.4 ಹಾಗೂ 52.75 ಮೀಟರ್ ಆಳ ಇಳಿದಿವೆ. ಮೂರು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗಣಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆದಿದೆ. ಅತ್ತಿಕಟ್ಟೆಯ ಗಣಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕಿರುವ ಮೈಸೂರು ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೊಪಗಳನ್ನು ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು ಅಡಿ ಗಣಿ ಆಳದವರೆಗೆ ಗಣಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗಣಿಯೊಳಗೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮೂರು ಬೆಣಚುಕಲ್ಲಿನ ಸಿರಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ. ಗಣಿಯೊಳಗೆ ಸುರಂಗಗಳು ವಿಸ್ತರಿಸಿವೆ.

ಸಾಂಗ್ಲಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್ ಕಂಪನಿ ಗಣಿ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಂಗ್ಲಿ ಗಣಿಗಳು ಮೈಸೂರು ಗಣಿಗಳ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕಿವೆ. ಕಬುಲಿಯಾತ್ ಕಟ್ಟೆಯ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಆರು ಕಿ.ಮೀ. ದೂರವಿರುವ ಹೊಸೂರು ಚಾಂಪಿಯನ್ ರೀಫ್ ಗಣಿಗಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಚಿನ್ನದ ಅದುರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಕಪ್ಪತ್ತಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಮಠವಿರುವ ಬಳಿ ಹರಿಯುವ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸುರಟೂರಿನ ಬಳಿ ಜಾಲಗಾರರ ತಂಡೋಪತಂಡಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ. 1874ರಲ್ಲೇ ಚಿನ್ನವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೋಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದರಂತೆ ಸುರಟೂರು ದೋಣಿ, ಚೆಲಿಗಾಂ ಮುಂತಾದ ಕಪ್ಪತ್ತಗುಡ್ಡದ ಪಶ್ಚಿಮ ಇಳಿಜಾರಿನ ತೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಕಲು ಚಿನ್ನ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಮರದ ಹಲಗೆಗಳನ್ನು ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿ ಮಳೆ ನಿಂತ ನಂತರ ಮೆಕ್ಕಲು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸೋಸಲು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನ

ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಬ್ರೂಸ್‌ಪುಟ್ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಮ್ಮ ಉದ್ಯಮದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜಾಲಗಾರರು ಯೂರೋಪಿನ ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಚಿನ್ನದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಭಂಗ ತರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಚಿನ್ನ ಸೋಸುವ ಇವರ ಕಲೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಗಣಿ ತಜ್ಞ ಸ್ಕೋಲ್ಡ್ ಎಂಬುವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕಪ್ಪತ್ತಗುಡ್ಡದ ಜಾಲಗಾರರ ನೈಪುಣ್ಯ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನೂಕುನುಗ್ಗಲಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಚೀನದ ಜಾಲಗಾರರ ನೈಪುಣ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನದೆಂದು ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಅಂಥ ಕುತಲ ಜಾಲಗಾರರನ್ನು ಕಂಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದ. ಆಗ ಚಿನ್ನದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಔನ್ಸ್‌ಗೆ 3 ಪೌಂಡ್ 17 ಷಿಲ್ಲಿಂಗ್ 6 ಪೆನ್ನಿ ಇತ್ತು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜಾಲಗಾರರ ಆದಾಯ 5 ರಿಂದ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟಿತ್ತು. ಸುರಟೂರು ದೋಣಿ ತೊರೆಗಳ ಮೆಕ್ಕಲಿನಿಂದ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರು ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ಯಮ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿತ್ತು. ಗದುಗಿನ ಮೈಸೂರು ಗಣಿಯನ್ನು ಹಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಕಂಪನಿ ಸಾಂಗ್ಲಿ ಗಣಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖನಿಜಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ಹೊಸೂರು ಗಣಿಗಳನ್ನು ಭಾರತ್ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್ ಕಂಪನಿ ಈಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗದುಗಿನ ಜೊತೆಗೆ ಬ್ಯಾಡಗಿಯಿಂದ ಹದಿನೆಂಟು ಕಿ.ಮೀ. ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆರುವ ಚಿನ್ನ ಮುಳುಗುಂದದ ಬಳಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪದರ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಅದುರು ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿದೆ.

ಚಿನ್ನ ತಾರಾಟ - ಮಾರಾಟ

ಗಣಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಅದಿರನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಎರಕ ಹೊಯ್ದಾಗ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬುಲಿಯನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಅದರ

ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಮೊಹರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ತೊಲದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಟಂಕಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧೀಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಳಕಂಡ ತೂಕದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಟ್ರಾಯ್ ಔನ್ಸ್ 31.1035 ಗ್ರಾಮ್ ತೂಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ

ತಾಯಲ್ ಬಾರ್ 37.50 ಗ್ರಾಮ್ ತೂಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ

ಸ್ಪಾಂಡರ್ಡ್ ಬಾರ್ 440.00 ಟ್ರಾಯ್ ಔನ್ಸ್ (12.44 ಕಿ.ಗ್ರಾಂ.)

ಕಿಲೋಬಾರ್ 1000.00 ಗ್ರಾಮ್ (32.15 ಔನ್ಸ್)

ತೊಲಬಾರ್ 111 ಗ್ರಾಮ್ ಅಥವಾ 3.57 ಟ್ರಾಯ್ ಔನ್ಸ್

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಟಂಕಸಾಲೆಯ ಮೊಹರಿರುತ್ತದೆ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂರು ಔನ್ಸ್ ಬಾರ್ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ 995 ಭಾಗ ಚಿನ್ನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಾಗ ಅಂತಹ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಗುಡ್ ಡೆಲಿವರಿ ಬಾರ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೂಡ 995 ಭಾಗ ಶುದ್ಧ. ಚಿನ್ನದ ವಿವಿಧ ತೂಕದ ಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಚಿನಿವಾರ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿಡುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುವುದು ಸ್ವೀಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದ ಮೂಲಕ. ಮುಂಬೈ ಚಿನಿವಾರ ಪೇಟೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ 1954ರಲ್ಲಿ ಪುನರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಚಿನಿವಾರ ಪೇಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮುಂಬೈನ ಜವೇರಿ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇಶೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಚಿನ್ನದ ವ್ಯವಹಾರ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮ್ ಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮ್ ಚಿನ್ನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ 995 ಭಾಗ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹತ್ತರ ಗುಣಕದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಕಾಲದ ಬಾಧಕವೇ ಇಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯವಹಾರವೆಂದರೆ ಅದು ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗದ ವ್ಯವಹಾರ ಜಗತ್ತು. ಭೂಮಿ ತನ್ನ ಅಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಗಿರಿಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಸರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಉದಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದೆಡೆ

ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರದ ವಹಿವಾಟು ಕೂಡ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. | ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲಂಡನ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮುಚ್ಚಿದರೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ತೆಗೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಹಾಂಕಾಂಗ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲಂಡನ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತೆ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ದುಬೈನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸುಂಕವಿರದ ಕಾರಣ ಲಂಡನ್ನಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ದುಬೈ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಗಿರಾಕಿ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಬರುತ್ತಿರುವುದೂ ದುಬೈ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ. ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲೆಂಡಿನ ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1960ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ತೀವ್ರ ಪೈಪೋಟಿಯೊಡ್ಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟಿನ ಜೊತೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಮೇಲಿನ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯದ ಅವಕಾಶವುಂಟು. 1972ರಲ್ಲಿ ರಷ್ಯ ತನ್ನ ದೇಶದ ಚಿನ್ನದ ದಾಸ್ತಾನಿನಿಂದ 84.4 ಮಿಲಿಯನ್ ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಈ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಮಾರುವ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಗುಡ್ ಡೆಲಿವರಿ ಬಾರ್ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1810ಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಟಂಕಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಕ್ತ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರದ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲೆಂಡಿನ ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲೆಂಡಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಚಿನ್ನದ ಉದ್ಯಮ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡುವ ಅನುಕೂಲತೆ ಇರುವುದು ಈ ದೇಶ ಪೊಂದರಲ್ಲೇ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಚಿನ್ನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ 995, 995.9 ಇರುತ್ತದೆ. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ 1975ರ ನಂತರ ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೂರು ಔನ್ಸ್ ತೂಕದ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕೈಗೆರಾಂಡ್ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿನ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ.

ಹಾಂಕಾಂಗ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 1910ರಿಂದಲೂ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಸರುವಾಸಿ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟು ತಾಯಲ್ ಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾಯಲ್ ಬಾರ್ 100, 50 ಮತ್ತು 10ರ

ಪ್ರಮಾಣದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಿಂದಲೂ ಲಂಡನ್ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಗಣಿ ಮಾಡಿದ ಚಿನ್ನ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಲಂಡನ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಮೂಲಕವೇ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮೂಲಕ ಚಿನ್ನದ ಬಿಕರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೊದಲ ಜಾಗತಿಕ ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುವ ಪರಿಪಾಠ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಬ್ರಿಟನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಮಿತಿಯ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಬಹುಪಾಲು ಚಿನ್ನ ನಾನ್ನೂರು ಔನ್ಸ್ ಬಾರಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಗಣಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಒಮ್ಮೆಗೆ ನಾನ್ನೂರು ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಪರಿಪಾಠ ನಾನ್ನೂರು ಔನ್ಸ್ ಬಾರನ್ನು ಎರಕ ಹೊಯ್ಯಲು ಪ್ರೇರಕವಾಯಿತು. ಜಗತ್ತಿನ ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ವಹಿವಾಟುಗಳು ಕೂಡ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಐದು ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಚಿನ್ನದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ವಹಿವಾಟು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಆ ದಿನದ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ. ಈ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ನಿಗದಿತ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಐದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನಿಗೆ ಇದು ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಬೇಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಪೂರೈಕೆಯ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ದಿನದ ಚಿನ್ನದ ವಹಿವಾಟಿನ ಬೆಲೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಸರಾಸರಿ 1600 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಗಣಿಯಾಗಿ ಹೊರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಾಣುವ ಮುನ್ನವೇ ದಾಸ್ತಾನಾಗಿ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಗಣಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಚಿನ್ನದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಕೆಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ತಾವು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಒಂದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮಾರಿ ಅಮೂಲ್ಯ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಸಬಹುದು. ಚಿನ್ನದ ಅಧಿಕ ಬೇಡಿಕೆ ಇರುವುದು ಆಭರಣಕ್ಕಾಗಿ.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1989ರಲ್ಲಿ ಕುವೈತ್ ಮೇಲೆ ಅತಿಕ್ರಮಣವಾದಾಗ ಆಭರಣದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ

ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. 2380 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಆಭರಣ ರೂಪ ತಳೆಯಿತು. ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟಲಿ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಟರ್ಕಿ ಕೂಡ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೆನಡ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕ ಆಭರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಾಣ್ಯ ಟಂಕಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಚಿನ್ನ ಬಳಸುತ್ತವೆ. ಕೆನಡಾದ ಮಾವ್ಲೆ ಲೀಫ್ ನಾಣ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಣ್ಯ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1979ರಲ್ಲಿ ಈ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಟಂಕಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಮುಖ ಬೆಲೆ ಐವತ್ತು ಡಾಲರು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪರಂಜಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಈ ನಾಣ್ಯ 33 ಮಿ.ಮೀ. ವ್ಯಾಸವಿದ್ದು, 2.8 ಮಿ.ಮೀ. ಮಂದವಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಚಿನ್ನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ 999. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನವಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1986ರಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್ ಹಿರೋಹಿಟೋ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಟಂಕಿಸಲು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಬಳಸಿತ್ತು. 1991ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅಕಿಹಿಟೋನ ಸಿಂಹಾಸಾನಾರೂಢ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆಂದು ಜಪಾನ್ ಮೂವತ್ತು ಗ್ರಾಂ. ತೂಕದ ಎರಡು ಮಿಲಿಯನ್ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಟಂಕಿಸಿತ್ತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಟಂಕಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಎರಡು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಆಂತರಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಭರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ 260 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಆಭರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸರಾಸರಿ 8 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಮರುಬಳಕೆಯ ಚಿನ್ನ 60 ಟನ್ನು. ಹಾಗಾದರೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಮೂಲ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಇದು ಹೊರ ದೇಶದಿಂದ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ದೇಶಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕ ಸರಿಸುಮಾರು ಶೇ. 40 ಭಾಗದ ಜಗತ್ತಿನ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯ ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ 300 ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಚೀನ ಕೂಡ

ವರ್ಷವೊಂದರಲ್ಲಿ ನೂರು ಟನ್ನು ಚಿನ್ನ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ.

{ ಕೊಠಡಿಯ ಗೋಡೆಗೆ ತಗಲಿಸಿದ ಉಷ್ಣಮಾಪಿ ತೋರಿಸುವುದೇನನ್ನು?. ತಾಪವೇರಿದಂತೆ ಪಾದರಸದ ಮಟ್ಟವೂ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಕೂಡ ಇದೇ ದಾರಿಯನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಭಯದ ತಾಪ ಏರಿದಾಗ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಜೋಪಾನಪಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ತಂತಾನೇ ಮೇಲೇರುತ್ತದೆ. ನಾಣ್ಯಗಳ ಅಪಮೌಲ್ಯವಾಗಬಹುದು, ಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಯುದ್ಧ ಭೀತಿಯೊಂದಿಗಬಹುದು, ಆಗ ಚಿನ್ನ ಒಂದೇ ಸರ್ವಸ್ವ. ಸರ್ವಕಾಲದ ನಿಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ಗಾಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನದ ಪೂರೈಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಯ ಮಾನದಂಡ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುವುದನ್ನು ಕಳೆದ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ (10 ಗ್ರಾಂ ಗಳಲ್ಲಿ)

ವರ್ಷ	ಬೆಲೆ (ರೂ.ಗಳಲ್ಲಿ)
1930	18
1940	36
1950	99
1960	111
1970	184
1980	1,330
1985	2,130
1989	3,140
1990	3,350
1992	4,740

ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಹೊರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಈ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಏರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 1990ರಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಔನ್ಸಿಗೆ 350 ಡಾಲರು ಇತ್ತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಕೈಗೆಟುಕದೆ ಮೇಲೇರುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿಯ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ.

ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತ ಚಿನ್ನ, ಗಣಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಲೇ ತಾರಾಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಲೋಹ ಸರಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಕತ್ತಲೆಯ ಗುಹೆ ಅರಸಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಭೂಗರ್ಭವೇ ಲೋಹಗಳ ರಾಜನಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಗಣಿ ಬಿಟ್ಟ ತೆಂದರೆ ಚಿನ್ನ ಸದಾ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಅದು ತಾರಾಟದೊಂದಿಗೆ ನೆಧಿಯನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂತಾನೇ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ವಹಿವಾಟಿನ ಪ್ರಾರಂಭದೊಂದಿಗೆ ಈ ಲೋಹ ಕೈಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗಡಿ ದಾಟಿ ಹೊಸ ನೆಲಕ್ಕೂ ಕಾಲಿಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಚಿನ್ನದ ಈ ಪಯಣ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾನೂನು ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಯಸಿದವರ ಕೈಸೇರುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸಂಕೇತವಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದರ ಸ್ವಂತ ಬದುಕು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕರುಣಾಜನಕ. ಕತ್ತಲೆಯ ಗಣಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯ ಕೋಣೆ ಸೇರುವ ಈ ರಾಜಲೋಹಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕು. ಚಿನ್ನ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೈದಿಯೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ, ಮಾಡುತ್ತಲೇ ತಾನೂ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಬಂಧಿಗಳು. ಚಿನ್ನ ಲೋಹವೆಂದು ಬಗೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಶೃಂಖಲೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಾಧ್ಯ.

ಅನುಬಂಧ

ಚಿನ್ನದ ಖನಿಜಗಳು

1. ಮೂಲರೂಪದ ಚಿನ್ನ
2. ಅರ್ಜೆಂಟಿಯನ್ - ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಿಶ್ರಲೋಹ
3. ಪೆಲ್ಲಾಡಿಯನ್ (ಪಾರ್ಪೆಚೈಟ್) ಚಿನ್ನ - ಪೆಲ್ಲಾಡಿಯಂ ಮಿಶ್ರಲೋಹ
4. ರೋಡಿಯನ್ - ಚಿನ್ನ ರೋಡಿಯಂ ಮಿಶ್ರಲೋಹ
5. ಕುಪ್ರಿಯನ್ - ಚಿನ್ನ ತಾಮ್ರದ ಮಿಶ್ರಲೋಹ
6. ಆರೋಸ್ಮಿರಿಡ್ - ಚಿನ್ನ ಆಸ್ಮಿಯಂ - ಇರಿಡಿಯಮ್‌ಗಳ ದ್ರಾವಣ
7. ಗೋಲ್ಡ್ ಅಮಾಲ್‌ಗಂ - ಚಿನ್ನ ಪಾದರಸ ಮಿಶ್ರಣ
8. ಮಾಲ್ಕೊನೈಟ್ - ಚಿನ್ನ ಬಿಸ್ಮತ್‌ಗಳ ಮಿಶ್ರಣ
9. ಆರೋಬಿಸ್ಮತ್‌ನೈಟ್ - ಚಿನ್ನ ಬಿಸ್ಮತ್‌ಗಳ ಸಲ್ಫೈಡ್
10. ಕೆಲಾವರೈಟ್ - ಚಿನ್ನದ ರೆಲ್ಯುರೈಡ್
11. ಕ್ರೆನ್ನೆರೈಟ್ - ಚಿನ್ನದ ರೆಲ್ಯೂರೈಡ್ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಿಶ್ರಣ
12. ಮಾಂಟ್‌ಬ್ರೇಯೈಟ್ - ಚಿನ್ನದ ಟೆಲ್ಯೂರೈಡ್
13. ಸಿಲ್ವೆನೈಟ್ - ಚಿನ್ನದ ಟೆಲ್ಯೂರೈಡ್ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ
14. ಪೆಟ್‌ನೈಟ್ - ಬೆಳ್ಳಿ ಚಿನ್ನದ ಟೆಲ್ಯೂರೈಡ್
15. ನ್ಯಾಗಿಯಗೈಟ್ - ಸೀಸ ಚಿನ್ನ ಆಂಟಿಮೊನಿಗಳ ಸಲ್ಫೈಡ್

ಚಿನ್ನದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣ

1 ಗ್ರಾಂ. ತೂಕದ ಚಿನ್ನದಿಂದ	2.5 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ತಂತಿ ಎಳೆಯಬಹುದು
1 ಟನ್ ಚಿನ್ನದಿಂದ	ಭೂಮಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರನವರೆಗೆ ಮರಳಿ ಭೂಮಿಗೆ ತಂತಿ ಎಳೆಯಬಹುದು
1 ಸೆಂ. ಮೀ. ಮಂದದ ಚಿನ್ನದಿಂದ	100,000 ತೆಳು ತಗಡು ಬೇರ್ಪಡಿಸಬಹುದು
ಸಾಪೇಕ್ಷ ಸಾಂದ್ರತೆ	10.32
ಕುದಿಯುವ ಬಿಂದು	2960° ಸೆ.
ಕರಗುವ ಬಿಂದು	1063° ಸೆ.
1 ಔನ್ಸ್ ಚಿನ್ನದ ದ್ರವದಿಂದ	1600 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದದ ತಂತಿಗೆ ಲೇಪನ ಮಾಡಬಹುದು
ಚಿನ್ನದ ಪರಮಾಣು ಸಂಖ್ಯೆ	79
ಪರಮಾಣು ತೂಕ	196.967
ಸ್ಫಟಿಕಗೊಳ್ಳುವುದು	ಸಮರೂಪದಲ್ಲಿ
ರಾಸಾಯನಿಕ ಸಂಕೇತ	Au

ಚಿನ್ನದ ತೂಕ

1 ಪೆನ್ನಿವೆಲ್ಡ್	1.55 ಗ್ರಾಂ. 24 ಗ್ರೇನುಗಳು
1 ಗ್ರಾಂ.	0.64301 ಪೆನ್ನಿವೆಲ್ಡ್ 15.43235 ಗ್ರೇನುಗಳು
1 ಟ್ರಾಯ್ ಪೌಂಡ್	12 ಟ್ರಾಯ್ ಔನ್ಸ್ 372.24176 ಗ್ರಾಂ.
1 ಟ್ರಾಯ್ ಔನ್ಸ್	1.09714 ಅವರ್ಡ್‌ಪಾಯ್ಸ್ 31.1034807 ಗ್ರಾಂ.
2240 ಅವರ್ಡ್‌ಪಾಯ್ಸ್	ಲಾಂಗ್‌ಟನ್
2204 ಅವರ್ಡ್‌ಪಾಯ್ಸ್	ಷಾರ್ಟ್‌ಟನ್ 1000 ಕೆ.ಗ್ರಾಂ.
1 ತೂಲ	180 ಗ್ರೇನ್ 11.664 ಗ್ರಾಂ.
1 ತೂಲ	7.5 ಪೆನ್ನಿವೆಲ್ಡ್ 3/8 ಔನ್ಸ್
1 ಸೇರು	80 ತೂಲ
1 ಮಣ	40 ಸೇರು
1 ಕೆ. ಗ್ರಾಂ.	1 ಸೇರು 6 ತೂಲ

(ಟ್ರಾಯ್ ಎನ್ನುವ ಮಾನಕ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಟ್ರಾಯ್ಸ್ (Trayes) ನಿಂದ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ್ಡ್‌ಪಾಯ್ಸ್ (avoir du pois) ಎಂದರೆ ತೂಕ ಮಾಡುವ ಪದಾರ್ಥ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಇದು ಕೂಡ ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೂಲದಿಂದ ಬಂದದ್ದು).

ಕರ್ನಾಟಕದ ಪುರಾತನ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಹಂಚಿಕೆ

ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ	: ಮೂಕನಗವಿ, ಹೆಗ್ಗನದೊಡ್ಡಿ, ಗೋಡಿಗಿರ, ನಾಗನೂರು
ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ	: ಜಾಲಗಾರನಗುಂಡಿ, ಸಿದ್ದರಹಳ್ಳಿ, ನಂದಿ, ದೇವರಕಲ್ಲು, ಅಜ್ಜಂಪುರ
ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ	: ಹಳೆಕಲ್ಲುಗುಡ್ಡ, ಹೊನ್ನೇಮರಡಿ, ಗೋಣೂರು, ಬೋದಿಮರಡಿ, ನಲಬಾಯ್‌ಗುಡ್ಡ, ಮಳೆ ಬೆನ್ನೂರು, ದಿಂಡಾವರ
ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ	: ಅಜ್ಜನಹಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳಾರ
ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ	: ಚಿಟಗೆರಿ, ಬಾವಿಹಳ್ಳಿ, ಕೊಂಗನಹೊಸೂರು.
ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ	: ಇಲಹಾಳ
ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ	: ನಾಗಮಂಗಲದ ಹೊನ್ನೇಬೆಟ್ಟ, ಹಾಲ್ತಿಬೆಟ್ಟ, ಕಾಳಿಂಗನಹಳ್ಳಿ, ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆಯ ಬಳಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿಯ ಹುಂಜನಕೆರೆ
ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ	: ನಂಜನಗೂಡು ಬಳಿಯ ಅಂಬಳೆ, ಒಳಗೆರೆ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಬಳಿ ಪೊರ್ಸೆಗೊಂಡನಪಾಳ್ಯ, ಕೌದಳ್ಳಿ
ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ	: ಪಲವನಹಳ್ಳಿ, ಹೊನ್ನೇ ಹಟ್ಟಿ, ಹೊನ್ನಾಳಿ
ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ	: ಹಾರನಹಳ್ಳಿ, ಕೆಂಪಿನಕೋಟೆ, ಗೊಲ್ಲರಹಳ್ಳಿ.

**ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಚಿನ್ನದ ಪೂರೈಕೆ
ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆ
(ಟನ್ನುಗಳಲ್ಲಿ)**

ಪೂರೈಕೆ	1988	1989	1990
ಗಣಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ	1,554.6	1,682.8	1,733.9
ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮಾರಾಟ	263.0	296.0	380.0
ಸರ್ಕಾರೀ ಮಾರಾಟ	-	225.0	-
ಹಳೆ ಚಿನ್ನದ ಮರುಬಳಕೆ	330.2	324.2	440.5
ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪಿನ ನಿರ್ವಿನಿಯೋಜನೆ	243.7	122.4	-
ಚಿನ್ನದ ಸಾಲ (ಪೂರೈಕೆಗೆ ಸೇರಿದ ಒಟ್ಟು ಚಿನ್ನ)	164.0	78.0	5.0
ವಾಯಿದಾ ಮಾರಾಟ	95.0	65.0	240.0
ಪೂರೈಕೆಯ ಮೊತ್ತ	2,650.5	2,793.4	2,799.4
ಬೇಡಿಕೆ			
ಒಡವೆ	1,514.5	1,873.8	1,985.6
ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್	132.7	136.7	142.8
ದಂತ ವೈದ್ಯಕೀಯ	50.5	50.9	51.0
ಕೈಗಾರಿಕೆ - ಅಲಂಕಾರಿಕ	59.3	63.7	64.5
ಅನುಕರಣೀಯ ನಾಣ್ಯ ಮಾರಾಟ	18.9	18.7	18.6
ಸರ್ಕಾರಿ ನಾಣ್ಯ ಮಾರಾಟ	129.0	135.1	117.4
ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡ ಚಿನ್ನ	285.0	-	40.0
ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಸಂಗ್ರಹ	461.0	514.5	235.6
ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೊತ್ತ	2,650.50	2,791.6	2,799.4
ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಟೆನ್ಸಿಗೆ (ಡಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ)	436.77	380.79	383.59

ಜಗತ್ತಿನ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆ (ಟನ್ನುಗಳು)

ದೇಶ	1988	1989	1990
ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾ	621.00	607.50	605.40
ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ	201.00	265.50	295.00
ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ	157.00	203.60	241.30
ಕೆನಡ	134.80	159.50	165.00
ಬ್ರೆಜಿಲ್	102.20	101.20	78.00
ಫಿಲಿಪ್ಪೀನ್ಸ್	39.20	38.00	37.20
ಪಾಪುವ ನ್ಯೂಗಿನಿ	36.60	33.80	33.60
ಕೊಲಂಬಿಯ	33.40	31.70	32.50
ಚಿಲಿ	24.90	27.10	31.60
ಫ್ರಾನ್	12.10	15.30	17.30
ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೇರಿಕ	72.50	77.00	69.80
ಆಫ್ರಿಕದ ಇತರ ಭಾಗ	54.80	53.30	54.00
ಏಷ್ಯದ ಭಾಗ	37.80	35.90	36.90
ಯೂರೋಪು	21.20	24.00	26.20
ಇತರ ಓಷಿಯಾನಿಯ	6.60	9.40	10.10
ಒಟ್ಟು	1,555.10	1,682.8	1,733.9

ಸಂಗ್ರಹ : ಮೆಟಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಮಿನೆರಲ್ಸ್ ಆನ್ಯುಯಲ್ ರಿವ್ಯೂ - 1991

ಭಾರತದ ಆಂತರಿಕ ಚಿನ್ನದ ಬೇಡಿಕೆ - ಪೂರೈಕೆ (1989)

ಪೂರೈಕೆ	ಬೇಡಿಕೆ
ಸರ್ಕಾರಿ ಪೂರೈಕೆ	8 ಟನ್ನು
ಮರುಬಳಕೆಯ ಒಡವೆ	ವಿದೇಶಿ ಒಡವೆ ರಫ್ತಾಗಾಗಿ 8 ಟನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಾಕಿ -
ಇತ್ಯಾದಿ	ಒಡವೆ 196 ಟನ್ನು
ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯಿಂದ	ಇತರ ವಿನಿಯೋಜನೆ 25 ಟನ್ನು
ದೊರೆಯುವ ಚಿನ್ನದ	
ಗಟ್ಟಿ	190 ಟನ್ನು
ಆಂತರಿಕ ಚಿನ್ನದ	
ಉತ್ಪಾದನೆ	2 ಟನ್ನು
ಒಟ್ಟು	260 ಟನ್ನು

ಕೋಲಾರದ ಗಣಿಗಳ ಚಿನ್ನದ ಉತ್ಪಾದನೆ

ವರ್ಷ	ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ ಅದಿರಿನ ಪ್ರಮಾಣ (ಟನ್ನು)	ಖನಿಜದ ಲೋಹಾಂಶ (ಪ್ರತಿ ಟನ್ನುಗೆ)	ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ಚಿನ್ನ ಕೆ.ಗ್ರಾಂ.	ಗಣಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ
1881-1990	1,50,000	47.5 ಗ್ರಾಂ.	7,496	22,500
1901-1910	61,00,000	28.00	1,70,800	34,641
(ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ದಾಖಲೆ ಉತ್ಪಾದನೆ)				
1910-1920	69,00,000	18.19	1,25,480	23,000
1921-1930	59,50,000	19.60	1,16,980	17,000
(ಬಾಲ್‌ಫಾಟ್ ಗಣಿ ಮುಚ್ಚಿದುದರ ಪರಿಣಾಮ)				
1931-1940	64,40,000	15.40	1,16,980	27,000
1941-1950	51,00,000	12.43	63,340	23,700
(ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 12.5 ಕೋಟಿ ರೂ. ಚಿನ್ನದ ತೆರಿಗೆ ಸಂದಾಯ)				
1950-1960	52,90,000	10.23	54,125	20,500
1961-1970	45,40,000	7.15	32,450	13,200
(167 ರೂ. ಗೆ ಒಂದು ಔನ್ಸಿನಂತೆ ಐ.ಎಂ.ಎಫ್. ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಪೂರೈಕೆ 200 ಲಕ್ಷ ರೂ. ನಷ್ಟ)				
1971-1980	36,20,000	5.35	19,400	13,166
1981-1982	3,63,951	3.89	1,410	} ಕಾರ್ಮಿಕರು
1982-1983	3,61,333	3.78	1,368	
1983-1984	3,41,580	3.47	1,186	
1984-1985	3,24,541	3.28	1,066	
1985-1986	2,67,778	3.16	847	
1986-1987	2,31,915	2.98	690	
1987-1988	2,35,215	3.22	757	
1988-1989	2,21,450	3.67	812	
1989-1990	1,75,782	3.21	589	

(ಮೂಲ ಗೋಲ್ಡ್ - ದಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಸೀನ್, 1990)

ಗ್ರಂಥಮಣಿ

Author	Year	Title
Agarwal, D.P. Margabandhu. C.	1975-76	'Ancient Gold workings - Some new 14 C Dates'. Puratatva Vol. 78, pp. 138-139.
Allchin, B. and R.,	1968	<i>The Birth of Indian Civilization</i> (Publica) pp 284-85. Penguin Books, England.
Allchin, F.R.	1962	<i>Upon the Antiquity and Methods of Gold mining in Ancient India.</i> Jour. Eco. and Soc. Hist. Orient 5, pt. 2, 197 pp. 195-211
Allchin, F.R.	1963	<i>Neolithic Cattle keepers of South India - a study of the Deccan ash mounds, Cambridge.</i>
Anhaeusser, C.R.	1976	<i>The Nature and Distribution of Archaean Gold Mineralisation in South Africa.</i> Minerals Science Engineering, Vo. 8, No.1, Jan. p. 46.
Ashok Nair	1988	<i>Looting Sheer of Gold, The Week, Dec. pp. 18-24.</i>
Auguste Tousseint,	1961	<i>History of Indian Ocean</i>
Bhardwaj, H.C.	1979	<i>Aspects of Ancient Indian Technology.</i>

	1926	Bombay Karnataka Inscription.
	1927	No. 200, B.K. No. 123.
Bose, D.M., Sen, S.N. and Subbarayappa, B.V.	1971	<i>A Concise History of Science in India.</i> Indian National Science Academy, Delhi
Brajdeo Prasad Roy, Bulletin	1984 1927- 1928	<i>The Later Vedic Economy,</i> Patna <i>Mining and Metallurgical Society,</i> K.G.F. vol. IV.
Centenary Souvenir	1980	Bharat Gold Mines Ltd., K.G.F.
De Mello Kamath, F.M.	1981	<i>Australia,</i> N.B.T. New Delhi
Duncan R. Derry	1951	<i>A 3000 years Old Gold Mine.</i> Can. Min. Jour. Vol. 72., No. 8 pp. 68-72. Vol. B 1, 166.
Epigraphic Carnatica Foote, R.B.	1873	Discovery of Prehistoric Remains in India. Geol. Mag., Vol. 10, P. 17
Foote R.B.	1882	<i>Notes on a Traverse Across Some Gold Fields of Mysore.</i> Rec. Geol. Surv. Ind. (vol. 15, pt. 4, pp. 191-202.
Forbes, R.J.	1950	<i>Man - the maker,</i> London.
Gold - The Indian scene	1991	<i>Mineral Resources of India 3,</i> Geol. Soc. India
	1963	<i>Gold Mining Industry in India,</i> Memoir No.1, Geol. Soc. India.
	1990	<i>Gold Smuggling at a New High,</i> Indian Express, June 6th
	1983	<i>Guinness Book of Records</i>

Gururaja Rao, B.K.	1972	<i>The Megalithic Culture in South India, Prasaranga, Mysore</i>
Hegde K.T.M.	1991	<i>An Introduction to ancient Indian Metallurgy, Geol. Soc. Ind.</i>
Hemanth Dani	1990	<i>Buying Gold, Fortune India May 1,</i>
	1986	<i>Hundred Years of Heritage, Pictorial Biography of Kolar Gold mines, B.G.M.L.</i>
Heath Cate, C.F.	1927	<i>Observations on the Golden Ore Found in the Eastern Provinces of Mysore in the Year 1802 by Lt. John Warren of H.M. 33rd Regiment of Foot Min. Metals. Soc. K.G.F. Vol. IV. Bull. 21-24, P. 234.</i>
Kavanaugh, P.M.	1968	<i>Have 6000 years of Gold Mining Exhausted the World's Gold Reserves? Can. Min Metall. Bull Vol. 61, No. 672, pp. 553-558.</i>
King, W.	1878	<i>Note on the Progress of the Gold Industry in the Wynad, Nilgiri District, Madras Presidency Rec. Geol. Surv. Ind. Vol. 11, pt. 3, pp 235-246.</i>
Kongle, R.P.	1972	<i>The Kautilya Arthasastra, second Ed. Delhi. pp. 359-361 and 110-137</i>

Krishnamurthy, M.	1978	<i>Geology and Mineral Resources of Bellary district, Karnataka State. Memo. Geol. Surv. Ind. Vol. 108</i>
Lancay Fergusan	1943	<i>Mark Twain - Man and Legend. The Bobbs Merrill Camp - & Inc.</i>
Marshall, J.	1931	<i>Mohenjodaro and Indus Valley Civilisation. Vol. II</i>
Mervyn Smith, A.	1982	<i>Gold Mining in India. Trans. Instt. Min. metal. Vol I pp. 313-323.</i>
Metals and Minerals - Annual Review - 1990	1990	<i>Mineral Resources of India-2, Hutti - Gold Mine With a Future. Geol. Soc. Ind.</i>
	1988, 1990, 1991	<i>Mining Annual Review</i>
Munn, L	1934	Section B. Economics. Dealing Especially with the Gold Mining Activity of the Area with Suggestion for Further Development. Jour. Hyd. Geol. Surv. Vol. II, prt. 1, pp. 77-104.
Munn, L.	1934	Section - E. Prehistoric and proto historic finds. Jour. Hyd. Geol. Sur. Vol. II pt. 1, pp. 121-135.

- Munn, 1935 *Ancient Gold Mining and Metallurgy in Raichur District, Deccan. Proc. 22nd Indian Sci. Congr., p. 205*
- Munn, 1936 *Observations and Notes on the Method of Ancient Gold Mining in Southern India with Speical Reference to the Raichur and Shorapur District of Hyderabad state. Trans. Min. Geol. Inst. Ind. Vol. 30 pp. 103-116.*
- 1941 *Mysore Archaeological Report. pp. 58*
- Nagarajarao, M.S. 1965 *Stone Age Hill Dwellers of Tekkalakota, Poona.*
- Narasimha Murthy, A.V. 1989 *Metallurgy in Ancient Karnataka, Prof. Ajay Mitra Sastri Felci. Vol. Delhi.*
- Nilakanta Sastri, K.A. 1958 *A Histroy of South India, pp. 74-83, and 218 to 227*
- Paramanand Gupta* 1973 *Geopraphy in Ancient Indian Inscription, D.K. Publishing House, Delhi.*
- Peter, T. White 1974 *The Eternal Treasure Gold. Natl. Geog. Vol. 145. No.1*
- Primrose, A 1901 *Report on Nandi Old Workings (Gold) Rec. Mysore Geol. Dep., Vol. 2. pp. 60-61*

- Primrose, A. 1898 *Report on Old Workings near Tarikere, Rec. Mys. Geol. Deptt. Vol. II pp. 57-59*
- Ramarao, B. 1945 *Gold Investigations in Mysore. Rec. Mys. Geol. Deptt. Vol. XLIV, pp. 23-42.*
- Ramarao, B. 1962 *An Outline Survey of Minerals Resources of Mysore. Mys. Geol. Deptt. Bull. No. 22, pp. 23-32.*
- Rae Weston 1983 *A World Survey, Croom Helm Ltd.,*
Rao, S.R. *Lothal and the Indus Civilisation, p. 116*
- Rapson and 1978 *Gold Usage, Academic Press,*
Groenewald, T London
- Ray, P.C. 1956 *History of Chemistry in Ancient and Medieval India, Incorporating the 'History of Hindu Chemistry' by P. Roy, Calcutta, Indian Chemical Society, pp. 1 - 494*
- Reserve Bank of India 1962-1963 *Currency and Finance - Report*
- Robert Sewell, 1982 *A Forgotten Empire, New Delhi*
Sambasiva Iyer, V.S. 1900 *Report on Geological Survey Work in the Chitradurga and Tumkur Districts. Rec. Mys. Geol. Deptt. Vol. 2, pp. 110-114*
- Schern, F. 1875 *Tradition of the Gold Digging Ants. Ind. Antiq. Vol. 4, pp. 225-232.*

- Satya Prakash Mishra 1987 *Rock Edicts of Ashoka and Gold Mineralization. Rec. Geol. Sur. India, 113(7) pp. 92-98*
- Shankar R 1986 *How Old are the Old Mine Workings of Ingaldhal (Karnataka) Jour. Geol. Soc. India, Vol. 33, Jan. 1986, pp. 64-70.*
- Smeeth, W.F. and Sampat Iyengar, P. 1966 *Mineral Resources of Mysore Mys. Geol. Deptt. Bull No. 7, pp. 3-55*
- 1959 *The Autobiography of Mark Twain, Ed. Charles Neider, Harper & Row Pub. New York*
The Heritage of America
 Ed. Commager, Henry Steele and Allan Nevis, Little Brown & Camp. Boston.
- Venetsky, S. 1988 *Tales about Metals, Mir Pub. Mosocw.*
- Timothy Green 1968 *The World of Gold, London*
 1985 *United Nations Inter Regional Seminar on Gold Exploration and Development, Seminar Volume, Bangalore*
- Williams, T 1936 *Historical Notes on the Kolar Gold Field, Min. Metall, Soc. K.G.F. Vol. VIII, part II, Bull No. 41-44, p.128*

Ziauddin, M and Narayanaswami, S.	1974	Gold Resources of India, Bull. Geol. Surv. Ind. No. 38, part 1.
ಚಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ, ಎಂ.	1966	ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ. ಮೈಸೂರು.
ಶಾರದಾ ಪ್ರಸಾದ್, ಎನ್.ಎಸ್.	1973	ಕಾರ್ಬನ್ 14 (ಅನುವಾದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ)
ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಬಿ.ವಿ.	1950	ಚಿನ್ನದ ನಾಡಿದು ಮೈಸೂರು, ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ 3,4,31 ಪುಟ 30, 103
ನಾಗೇ ಗೌಡ, ಎಚ್.ಎಲ್.	1964-65	ಪ್ರವಾಸೀ ಕಂಡ ಇಂಡಿಯ, ಸಂ. 1,2, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು
	1991	ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, 6.6.91, 19.7.91
ಫಾಲಾಕ್	1984	ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ, ಭಾಗ-1, ಶಶಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ತಿಪಟೂರು. ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು, ಸಂ. ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮಠ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
	1985	ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ನಿಘಂಟು, ಸಂ. ಎಚ್ಚೆಸ್ಕೆ, ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ.
	1967	ಮನುಸ್ಮೃತಿ, ಚ. ಈಶ್ವರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ. ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.
ನಾಗೇಶ ಹೆಗಡೆ	1990	ಮುಗಿಯಿತು ಚಿನ್ನ ಮುಗಿಯದ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಸುಧಾ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 9-15
	1987	ರಸರತ್ನ ಸಮುಚ್ಚಯ, (ಅನು) ಅತೋಕ ದೇ. ಸಾತ್ಪುತೆ, ಮೈಸೂರು

	1990	ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಚಿನ್ನ, ಪ್ರಜಾವಾಣಿ 29.10.90
ಲೆವಿಸ್ ರೈಸ್	1988	ಅಮರಸಿಂಹನ ಅಮರಕೋಶ, ನವದೆಹಲಿ
	1947	ಶ್ರೀ ಮತ್ಸ್ಯ ಮಹಾಪುರಾಣ, ಸಂ. 3 (ಅನು) ವಾಜಪೇಯಿ ಶ್ರೀರಂಗಾಚಾರ್, ಮೈಸೂರು
ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್	1973	ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ, ಬೆಂಗಳೂರು
ಹನಸೋಗೆ, ಜಿ.ಎಂ.	1974	ಕನ್ನಡ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಕೋಶ.

ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪೋಹಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗದವರು ಅಪರೂಪ ಎನ್ನಬಹುದು. ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನ ಎಂಬ ಮಾತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅದೃಷ್ಟದ ಜತೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಲೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳು ಚಿನ್ನಕ್ಕೆವೆ. ಚಿನ್ನದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬವಣೆಪಟ್ಟವರೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿ. ನೂರಾರು ಅಂದಚಂದದ ಆಭರಣಗಳ ರೂಪ ತಳೆಯುವ ಚಿನ್ನದ ಮಹಿಮೆ ಅಪಾರ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ, ಈಗಲೂ ಇರುವ, ಹಾಗೇ ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ವಿಷಯದ ಜತೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಕುರಿತ ಸಮಗ್ರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಈ ಕೃತಿ.

ಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಆರ್. ಅನಂತರಾಮು ಚಿನ್ನದ ಕಥೆಯನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ಹೆಣೆದಿದ್ದಾರೆ. ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಭೂಗರ್ಭ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಇವರು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನ-ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಇವರ 'ಭೂಮಿಯ ವಯಸ್ಸು', 'ಭೂಗರ್ಭ ಯಾತ್ರೆ', 'ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಿಮಾಲಯ' ಮತ್ತು 'ಜ್ವಾಲಾ ಮುಖಿ' ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 'ಪೆಡಂಭೂತಗಳು ಅಳಿದವೇಕೆ?' ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.